

ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΟΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΗΡ. ΜΑΛΛΩΣΗΣ

ΕΤΟΣ Β' ΤΕΥΧΟΣ 52ον

20 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1925

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Εύχαι, γνώμαι, κρίσεις, συγχαρητήρια, πολιτικῶν ἀρχηγῶν, πολιτευομένων, ἐπιστημόνων, ἐπαγγελματιῶν, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ἔτους τῆς «Νέας Ἑποχῆς».

ΑΥΤΟΓΡΑΦΟΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Αἱ ἀποκαλύπτικαὶ ἐκθέσεις τοῦ κ. Στεφάνου Σκουλούδη.—

Αἱ Κορυαὶ τῆς Κορσικῆς.— Ὁ παγκόσμιος πόλεμος.—

Ἀγγλία καὶ Αἴγυπτος.— Ξέναι ἐταιρεῖαι καὶ κεφάλαια.—

Ὁ Φώτιος ἐν Στοκχόλμῃ.— Ἡ ἐν Γερμανίᾳ κίνησις

πρὸς μεταρρύθμισιν τοῦ τύπου Ἡ ἐπέτειος τοῦ βορβο-
δισμού τῆς Κερκύρας, κλπ. κλπ. κλπ.

ΑΘΗΝΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΣΤΑΔΙΟΥ 24

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΤΗΣΙΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Δραχ. 150

ΕΞΑΜΗΝΟΣ » 75

ΕΤΗΣΙΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ (γενικῶς) £ 1

» ΑΜΕΡΙΚΗΣ Δολλάρια 5

Ἐξάμηνοι συνδρομαὶ ἐξωτερικοῦ καὶ τρίμη-
νοι ἐσωτερικοῦ δὲν γίνονται δεκταί.

— Διὰ δημοσιεύσεις ἀγγελιῶν ἰδιαιτέραι
συμφωνίαι.

— Τὰ ἐμβάσματα ἀπευθύνονται δι' ἐπιτα-
γῆς πρὸς τὴν διεύθυνσιν.

— Διὰ πᾶσαν ἀνωμαλίαν περὶ τὴν ἀποστο-
ν τοῦ φύλλον οἱ κ. κ. συνδρομηταὶ παρα-
καλοῦνται ν' ἀπευθύνονται πρὸς τὴν Διεύ-
θυνσιν.

ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΙΜΑΤΑΙ ΔΡΑΧΜΑΣ 3

ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΕΠΙΘΕΟΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΙΩΑΝΝ. ΜΑΛΛΟΣΗΣ

ΕΝ ΕΤΟΣ

Υπό τούς αίσιοτέρους οίονους ἡ «Νέα Ἐποχή» εἰσέρχεται ἀπὸ τοῦ παρόντος τεύχους εἰς τὸ δεύτερον ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της ἔτος. Κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην, ἄκρως συγκινητικὴν δι' ἡμᾶς, αἰσθανόμεθα, ὅτι θὰ ἤμεθα ἐπιτρεχόμενοι ὑπερτάτης καὶ ἐπιτακτικῆς ὑποχρεώσεως, εἰς δὲν διεδηλοῦμεν τὴν βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην ἡμῶν πρὸς τὸ μέγα, ἐκτὸς τοῦ ἐνεργοῦ καὶ ἐπαγγελματικῶς πολιτικοῦ ἀντιθενεζελικόν κοινὸν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, διὰ τὴν μετὰ θαυμαστοῦ ζήλου ὑποστήριξιν, τὴν ὁποίαν παρέσχε πρὸς τὴν «Νέαν Ἐποχήν», πρὸς τοὺς πολιτικοὺς ἀρχηγούς, τῶν ὁμοφρόνων κομμάτων, πρὸς πάντας τοὺς ὁμοῦδεάτας πολιτευομένους, καὶ πρὸς πάντας τοὺς ἀγαπητοὺς ἡμῶν συνεργάτας διὰ τὴν πολυτίμον συμβολὴν αὐτῶν εἰς τὴν ἀρτιωτέραν ἐμφάνισιν τῆς «Νέας Ἐποχῆς» διὰ τῆς τόσον τιμώσης ἡμᾶς συνεργασίας, των.

Δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι ἄνευ τῆς ἐκδόμου ὑποστηρίξεως τοῦ ὁμοφρονος κόσμου, δὲν θὰ ἦτο δυνατόν εἰς ἡμᾶς νὰ ἐπαρκέσωμεν εἰς ἔργον τὸ ὁποῖον δὲν ἐστηρίχθη οὐδόλως ἐπὶ ὕλικῶν κεφαλαίων, ἀλλ', ὑπελόγησε μόνον εἰς τὴν ἀπήχησιν τῆς ἀνωτέρας σκοπιμότητος αὐτοῦ ἐν τῇ λαϊκῇ συνειδήσει. Καὶ ἡ λαϊκὴ συνείδησις νιοθέτησεν ἤδη τὸ ἔργον ἡμῶν τοῦτο μετὰ τόσης στοργῆς, δι' ἣν συμνυνόμεθα, ὥστε αἱ ὑποχρεώσεις ἡμῶν ἐφεξῆς ἀπέναντι τοῦ ἀναγνωστικοῦ τῆς «Νέας

Ἐποχῆς» κοινού νὰ πολλαπλασιαζῶνται.

**

Βασισθεὶς εἰς τὴν ἠθικὴν καὶ μόνον ὑποστήριξιν τῶν ὁμοφρόνων, βασισθεὶς αὖτε πρῶτιστος εἰς τὴν ἐκτίμησιν καὶ ἀναγνώρισιν τῆς ἀνωτέρας καὶ εὐγενεστερας σκοπιμότητος τοῦ τοιοῦτου ἔργου, πλήρης πίστεως, ὅτι θὰ ἐλθῇ μία ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ ἀγωνισταὶ καὶ μάχοντες τῆς Ἡθικῆς καὶ Ἑθνικῆς Ἰδέας ἐν τῇ πολιτικῇ τῆς Ἑλλάδος θὰ ἴδωσι πανελληνίως ἀναγνωρίζομένους τοὺς μόνους αὐτῶν καὶ τὰς θυσίας αὐτῶν καὶ ἐμπνεομένη ἐπὶ πλέον ἀπὸ τὴν ἱερὰν Μνήμην τοῦ Μάρτυρος Ἀρχηγοῦ τῆς Ἑλληνικῆς παρτάξεως, τοῦ ἀειμνήστου Δημητρίου Γούναρη, τοῦ ὁποῖου αἱ πολιτικαὶ ἀρχαὶ καὶ αἱ περὶ διοικήσεως ἀντιλήψεις, ἀρχαὶ καὶ ἀντιλήψεις κατ' ἐξοχὴν προοδευτικαὶ καὶ ἀνθρωπιστικαὶ ἐντὸς τοῦ κύκλου τῶν Ἑθνικῶν Ἰδεῶν θ' ἀποτελέσωσι μίαν ἡμέραν τὴν ἀφετηρίαν τῆς πολιτικῆς καὶ δημοσιονομικῆς ἀναγεννήσεως τῆς Ἑλλάδος, ἡ «Νέα Ἐποχή», ἐρρίφθη ἐνθουσιώδης εἰς τὸν ὑπὲρ τῶν Ἀσίων Ἐλευθερίων ἀγῶνα διατεθειμένη εἰς πᾶσαν θυσίαν, εἰς πᾶσαν δοκιμασίαν.

**

Συμπληρώσας ἤδη ἡ «Νέα Ἐποχή» τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἐκδόσεώς της καὶ ὑποχρεομένη νὰ συνεχίσῃ μετὰ τῆς αὐτῆς πίστεως, μετὰ τοῦ αὐτοῦ πνεύματος, μετὰ

ΠΛΟΥΣΙ ΣΥΛΛΟΓΗ

Οἰκιστῶν καὶ Μαγειρικῶν

ΣΚΕΥΩΝ

ἐξ ἀλουμινίου καὶ ἐμαγιέ

ΜΑΧΑΙΡΟΠΗΡΟΥΝΑ

ΔΙΣΚΟΙ

Μουσαμάδες,

ψάθες, διάδρομοι

ΨΥΓΕΙΑ — ΠΑΓΩΤΟΜΗΧΑΝΑΙ

Φίλτρα ὕδατος

ΦΟΥΡΝΟΙ

Εὐρωπαϊκοί

"ΤΟ ΚΕΡΔΟΣ ΕΝ ΤΗ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΕΙ,"

ΟΙΚΟΣ

ΣΙΔΗΡΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ

Δ.Γ. ΔΟΥΖΙΝΑ

ΟΔΟΣ Ι. ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ 17

Μέγαρον Ἀρσακείου
(ἐναντι Ἰονικῆς Τραπεζῆς)

ΓΡΑΜΜΟΦΩΝΑ & ΔΙΣΚΟΙ

ΓΡΑΜΜΟΦΩΝΩΝ

ΘΕΡΜΑΣΤΡΑΙ & ΚΟΥΖΙΝΑΙ

ἀνθρακίτου, λυγνίτου, ξύλων, κὼκ γκάζ, πετρελαίου καὶ οἰνοπνεύματος.

ΛΑΜΠΑΙ

Ἠλεκτρικοῦ, βενζίνης, οἰνοπνεύματος, πετρελαίου καὶ ἀστυλίνης.

ΕΡΓΑΛΕΙΑ - ΛΟΥΚΕΤΑ - ΠΟΔΗΛΑΤΑ

ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΙ

ΓΓΛΟ - ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΑ 17.500.0000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ - ΟΔΟΣ ΚΟΡΑΗ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΣΑΜΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΑ 5.000.000

Filiale τῆς Ἀγγλο-αμερικανικῆς Τραπεζῆς

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΤ. ΜΑΝΤΑΦΟΥΝΗΣ

Ἐκτελεῖ πᾶσαν Τραπεζιτικὴν Ἑργασίαν

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΔΡΧ. & ΞΕΝΟΝ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

ΤΟΚΟΣ 4% 4½ 5% & 6%

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ
ΔΙΑ ΤΗΝ "ΝΕΑΝ ΕΠΟΧΗΝ,"

τῆς αὐτῆς σκοπιμότητος τὸν εὐγενῆ
καὶ ἡθικὸν τοῦτον ἀγῶνα διερωτᾷ
ἑαυτὴν : ἄρα γε δύναται νὰ θεωρη-
θῇ ὡς θέσσασσα ἓνα λίθον εἰς τὸ ἔρ-
γον χάριν τοῦ ὁποίου ἐξεδόθη καὶ
τοῦ ὁποίου τὰς ἀπόψεις διευτυπώ-
σαμεν ἀνωτέρω. Εἰς τὸ ἐρώτημα
τοῦτο δὲν εἶνε βεβαίως ἀρροδία
ν' ἀπαντήσῃ αὐτῇ.

Ἐὰν ὁμῶς ἡ ἐκδῆλωσις τῆς κοι-
νῆς γνώμης ἐπὶ μιᾷ προσπάθειᾳ
ἀποτελεῖ ὄντως τὴν λυθίσαν λίθον
τῆς σημαντικότητος καὶ τῶν ἀπο-
τελεσματῶν τῆς προσπάθειας αὐτῆς.
δυνάμεθα βεβαίως νὰ ἰσχυρισθῶμεν
ὅτι ἡ διὰ τὴν «Νέαν ἐποχὴν»
ἐκδῆλωσις τῆς κοινῆς γνώμης ὑ-
πῆρξε τοιαύτη ὥστε νὰ δικαιοῦται
νὰ φρονῇ ὅτι πιστῶς ἐπετέλεσε
μέχρι τοῦδε τὸν προορισμόν της.
Ὡς πρὸς δὲ τὸ μέλλον, τὸ ὁποῖον
διανοίγει ἤδη τὸ πραγματικὸν καὶ
οὐσιαστικὸν ἔδαφος τῆς δράσεως
αὐτῆς, δυνάμεθα μετὰ πλήρους πε-
ποιθήσεως νὰ διαθεθαίωσμεν ὅ-
τι ἡ «**ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ**» θὰ κατορ-
θῶσι νὰ φανῇ ἀνταξία ὅχι μόνον
τοῦ προγράμματος αὐτῆς καὶ τῆς
ἐξικρετικῆς ἡθικῆς ἐκτιμήσεως
τῆς ὁποίας ἔτυχεν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐ-
πικειμένων μεγάλων πολιτικῶν καὶ
ἱστορικῶν ἐξελέξεων τοῦ Ἑθνους
ἡμῶν αἱ ὁποῖαι θὰ καθορίσωσι καὶ
τὰς οριστικὰς τύχας αὐτοῦ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΗΡ. ΜΑΛΛΩΣΗΣ

Εάν δυνάμεθα νὰ καυχηθῶμεν ἀνεπιφυλάκτως διὰ μίαν ἐκ τῶν τόσον ἐκδηλώσεων τὰς ὁποίας προεκάλεισεν ἡ «Νέα Ἐποχή» ἀπὸ τῆς ἐμφανισέως τῆς, αὐτὴ εἶναι ἡ σημειωθεῖσα ὑπὲρ αὐτῆς ἐν τῷ Ἑλληνικῷ τύπῳ τῶν Ἀθηνηνῶν, τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τοῦ ἑξωτερικοῦ. Δὲν θὰ εἴπωμεν ὑπερβολήν, εἰ μὴ ἰσχυρισθῶμεν οὐδὲν σχεδὸν ἄλλο Ἑλληνικὸν περιόδικον, ἀπὸ τῆς σφύρας τὸς στήλας τοῦ καθήμενου Ἑλληνικοῦ τύπου ὅσον ἡ «Νέα Ἐποχή». Ἡ αὐθόρμητος αὐτῆς καὶ ἑξαιρετικὴ μνεῖα τῆς «Νέας Ἐποχῆς» ὀφείλεται κυρίως καὶ πρὸ πάντων εἰς τὰ περιεχόμενα τῆς «Νέας Ἐποχῆς» τὰ ὁποῖα ὄχι μόνον ἐκτιμῶνται ὡς κατ' ἐξοχὴν ἀναγόμενα εἰς σοβαρὰ θέματα ὡς ἐπιστημονικῶς, κριτικῶς καὶ ιστορικῶς διαφωτιστικά, ἀλλὰ, ὅσον ἀφορᾷ τινὰ ἐκ τῶν δημοσιευμάτων, ὡς μοναδικὰ ἀποκαλυπτικά σπουδαιοτάτων γεγονότων τῆς Ἑθνικῆς, πολιτικῆς, διπλωματικῆς καὶ πολιτικῆς ἱστορίας τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαπενταετίαν, ἱστορίας πλήρους δημοιουργίας, δόξης, φωτὸς καὶ θρίβων, ἀλλὰ καὶ σκότους καὶ συμφορῶν καὶ ἐγκληματικότητος μοναδικῆς εἰς τὰ χρονικά τῆς παγκοσμίου ἱστορίας, ἔνεκα τῆς ὑπερτάτης ἐντάσεως τῶν πολιτικῶν παθῶν καὶ τῆς φθορᾶς τῶν χαρακτῆρων ἐκ τοῦ διεθνοῦς ἠθικοῦ κλονισμοῦ τῆς ἀνθρωπότητος.

«**Η τοιαύτη σημαντική ένταχυσίς τῆς «Νέας Ἐποχῆς» εἰς μέρους τοῦ διόφθορος Ἑλληνικοῦ τύπου τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἑξωτερικοῦ, ἐπιβάλλει εἰς αὐτὴν τὸ ὑπέριστατον καθήκον νὰ διαδιδῶναι αὐτῇ τὴν βαθυτάτην αὐτῆς εὐγνωμοσύνην.**»

“**Η ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ.**”

Ο ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΡΟΣ ΤΗΝ "ΝΕΑΝ ΕΠΟΧΗΝ,"

Ὁ πρῶτον Πρωθυπουργὸς κ. Σέφανος
Σκουλούδης εὐηρεστήθη ν' ἀποστείλῃ ἡ-
μῖν τὴν κάτωθι ἐπιστολήν :

^ο Αξιότιμε Κύριε Μάλλωση

Διὰ τῆς μέχρ' τοῦδε διαδόσεως
τῆς ἀληθείας ἐπὶ τῶν ἱστορικῶν γε-
γονότων, τῶν λαθόντων χώρην
παρ' ἡμῶν ἀπὸ τῆς ἐκρήξεως τοῦ
παγκοσμίου πολέμου, ἡ «Νέα Ἑ-
ποχή» ἐν τῇ λιτῇ καὶ ἀπερίττῳ αὐ-
τῆς περιβολῇ κατέστη διὰ τὸν μέλ-
λοντα ἱστορικὸν τῶν εἰρημένων
γεγονότων πηγὴ ἀπαράτητος, ἀλλ',
ἐν ταυτῷ καὶ φῶς διαλύει διὰ

παντὸς τὰ ψεύδη, δι' ὧν οἱ θρό-
νοι συνεκάλυψαν τὰ σκότια κακοῦρ-
γῆματά των, ἐξήπατωντες, οὕτω
πῶς, πωλλοὺς ἐκ των ἡμεδαπῶν
καὶ ξένων.

Εἰς τὴν «Νέαν Ἐποχὴν» εἰσερχομένην εἰς τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ὑπάρξεώς της, εὐχομαι ὅπως ἐξακολουθήσῃ ἐπὶ μακρόν καὶ μετὰ ἔσης ἐπιτυχίας τοὺς ὑπὲρ τῆς ἱστορικῆς ἀληθείας εὐγενεῖς ἀνδρικοὺς ἀγῶνας της.

Μεθ' ὑπολήψεως ἑξαιρέτου

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΣΚΟΥΛΟΥΔΗΣ

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ κόμματος τῶν Ἐλευθεροφρόνων κ. Ἰωάννης Μεταξᾶς εὐηρεστήθη ὑπὸ ἀπευθύνῃ πρὸς τὴν « Νέαν Ἐποχὴν ἐκ Τήνου τὸ κάτωθι εὐχετήριον τηλεγράφου.

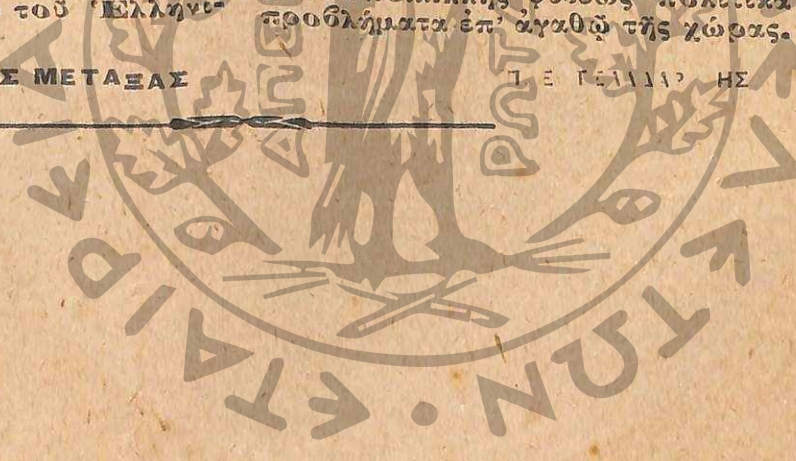
“Νέαν Ἐποχὴν”

Ἄθηναις

« Ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τοῦ πρώ-
του τοὺς ἀποτῆς ἐκδόσεως τῆς «Ν.
Ἐποχῆς» ἀποστέλλω εἰλικρινῆ συγ-
χρητῆρα εὐχόμενος τὴν συνέχι-
σιν τοῦ ἀγωνός σας κατὰ τὸ δευτε-
ρον ἔτος ὑπὸ αἰσιωτέροισιν ὡνὸς
καὶ καλλιτέροισιν ὅρου. Ἐπανει-
λημμένως ὑπεδείχμεν καὶ ἐτονώσα-
μεν τὸν μόνον τροπὸν τῆς ἐπιτυχοῦς
διεξαγωγῆς τοῦ ἀγωνός μας. Εὐχο-
μαι ὅπως πάντες κατανόησιν τοῦ-
το καὶ εἴμαι βέβαιος ὅτι ἡ «Νέα
Ἐποχὴ» θὰ συντελεγεῖς αὐτὸ ἀκό-
μῃ ἐντονώτερον, δεδομένου ὅτι
ἐγγίξει ἡ κρίσις, ἡ μέλλουσα ν' ἀπο-
φασίσῃ διὰ τὴν τύχην τοῦ Ἑλληνι-
κοῦ λαοῦ.»

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΤΑΞΑΣ

ΤΕΤΕΛΛΑΝΟ ΗΣ

«Ο κ. Κωνστ. Δεμερτζής, άρχηγός του Ένωτικού κόμματος, άφιέρωσε διά την «Νέαν Έποχήν» τας κάτωθι γραμμάς :

«Η «Νέα Έποχή» έσημείωσε άληθινή και μεγάλην πρόοδον έν τώ περιοδικώ και, δύναται τις νά εΐπη, γενικώτερον έν τώ καθόλου έλληνικώ τύπω. Σαφώς και άνευ συγκαλύψεων άντιδενιζελικη, αλλά συγχρόνως μεμετρημένη εις τας σκέψεις και τά νοήματα, συνετέλεσε νά συζητηθώσι κατά τώ πρώτον αύτης έτος όλα τά μεγάλα προβλήματα, τά όποια απασχολούν τόν άντιδενιζελισμόν και την Έλλάδα. Και εΐνε προωρισμένη νά παράσχη και είς τώ μέλλον σπουδαίας ύπηρεσίας. Εύχομαι πρός έπιτυχίαν τού σπουδαίου σκοπού, τόν όποϊόν επιδιώκει, νά εξακολουθήση πολιτευομένη πάντοτε με την αύτην γραμμήν και με την αύτην έξοχον επίδοσιν πρός όλα τά μεγάλα κοινωνικά και πολιτικά προβλήματα την καθιστώσαν αύτην άπαραίτητον εις πάντα διανονόμενον Έλληνα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Β. ΔΕΜΕΡΤΖΗΣ

«Ο κ. Γ. Α. Ράλλης άρχηγός του Συντηρητικού κόμματος απέστειλε ήμιν την κάτωθι έπιστολήν :

Φίλτατε κ. Μάλλωση,

«Επί τή συμπληρώσει έτους από της εκδόσεως της «Νέας Έποχής» εύχομαι αύτē όπως εξακολουθήση την μέχρι τούδε εγκαινιασθεσαν νέαν διά τά Έλληνικά περιοδικά γραμμήν έγγυωμένην την εκτίμησιν και υποστήριξιν τού πολιτικού έπιστημονικού και κοινωνικού κόσμου της Έλλάδος.

Μετά τιμής
ΓΕΩΡΓ. Α. ΡΑΛΛΗΣ

«Ο κ. Σωτήριος Σωτηριάδης, πολιτευτής Αργολιδοκορινθίας, αντιπρόεδρος της Γης Έθνικής Συνελεύσεως, μίς απηύθυνε την κάτωθι έπιστολήν :

Φίλε Κύριε Ίω. Μάλλωση,

Συγχαρητήρια και εύχας άπευθύνω επί τή έπέτειώ της εκδόσεως της Ν. Έποχής. Συγχαρητήρια, διότι αύτη λαμπρώς σταδιο-

«Ο κ. Γρηγόριος Ευστρατιάδης, άφιέρωσε διά την «Νέαν Έποχήν» τας κάτωθι γραμμάς :

«Η «Νέα Έποχή» πρέπει νά εΐνε υπερίφανος διότι εισέρχεται εις τώ δεύτερον έτος της εκδόσεώς της με ηύξημένην την εκτίμησιν και έμπιστοσύνην παρά τή κοινή συνειδήσει. Τουτό τώ όφείλει εις την εύγενή αύτης προσπάθειαν όπως φωτίξη διά της έρεύνης της ό,τι ένεκα τών περιστάσεων της τελευταίας τριετίας άπομένει εις τόν λαόν σκοτεινόν.

«Η «Νέα Έποχή» εΐνε ό συμπυκνωτήρ τών ιστορικών άληθειών, αΐτινες διά την πολιτικήν πρόοδον ενός λαού εΐνε ή κινητήριος αύτου δύναμις. Εύχομαι μετά της αύτης δυνάμεως και της αύτης σταθερότητος νά εξακολουθήση έπιτελοῦσα την άποστολήν αύτης, τόσον έννοφελή και τόσον χρήσιμον διά την ποθητήν άποκατάστασιν της λαϊκής κυριαρχίας.

ΓΡ. ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ

δροήσασα, σημείωσε τάχιστα σταθμόν έν τή ιστορία τού περιοδικού τύπου της Έλλάδος. Και εύχας όπως γιγαντωθē εις περιωπήν άνάλογον πρός την μέχρι τούδε ζηλευτήν πορείαν αύτης και πρός την εκτίμησιν και την στοργήν μεθ' ής περιβάλλει αύτη ή δημοσία έν Έλλάδι γνώμη.

ΣΩΤ. ΣΩΤΗΡΙΑΔΗΣ

«Ο κ. Γεωργ. Σ. Μερκούρης πρώην ύπουργός και πολιτευτής Αττικής μίς έγραψε τά εξής διά την έπέτειον της «Ν. Έποχής».

«Ετος συμπληρούται από της εκδόσεως της «Νέας Έποχής». Η κατά τώ διαστημα αύτό δρώς της έδικαίωσε πλήρως τας εις τόν τίτλον της προσδοκίας τών από της εμφάνισεώς της μετ' ένδιαφέροντος παρακολουθησάντων αύτην.

Είμαι βέβαιος διτι θέλει συνεχίει μετά της αύτης όμής την σταδιοδρομίαν της και ίδει εκπληρουμένους τούς πόθους της εύγενοῦς ιδεολογίας μας.

Γ. Σ. ΜΕΡΚΟΥΡΗΣ

«Ο κ. Γεώργιος Άγγ. Βλάχος, της «Καθημερινής» άφιέρωσε διά την «Νέαν Έποχήν» τας κάτωθι γραμμάς.

Τῷ κ. Ίωάν. Μάλλωση,

«Η νέα Έποχή !... έπρεπε νά εκδοθῇ τώ περιοδικόν σας, διά νά την καταστήση και εις ήμάς, τούς νοσταλγούς της παλαιάς συμπαθῇ.

Γ. Άγγ. Βλάχος

«Ο κ. Άριστος Καμπάνης

«Ημέραν με την ήμέραν ή «Νέα Έποχή» σου, φίλε Μάλλωση, αποδίνει τώ ζωντανόν άρχαίον της συγχρόνου μας ιστορίας. Διά τόν πολιτικόν, διά τόν δημοσιογράφον, διά τον ιστορικόν της αύριον, θά εΐνε ένας πολύτιμος σύμβουλος, και ένας πολύτιμος βοηθός. Της εύχομαι όθεν μακροήμερευσιν.»

Άριστος Καμπάνης

«Ο κ. Κωνστ. Λυκουρέζος πρώην Ύπουργός και πολιτευτής Μεσσηνίας μίς απηύθυνε την κάτωθι έπιστολήν :

Φίλε Κε Μάλλωση.

Χαιρετίζω με φιλικά αισθήματα την πρώτην έπέτειον της εκδόσεως της « Νέας Έποχής ».

Εΐναι έκτός πάσης αζητήσεως ή μεγίστη πρόοδος τού τε ήμερησίου και τού περιοδικού τύπου, άναμφισβήτητο, δ' έπισης ή έδεργική επίδρασις του και εις τόν δημόσιον και εις τόν ιδιωτικόν βίον της χώρας. Πολλοί δε χάριτες όφελονται εις τόν τύπον, άποδειχθέντα πάντοτε φωτεινόν όδηγόν εις τά μεγάλα ζητήματα τά αποδίδοντα εις τώ κοινόν συμφέρον. Και ή έδγνωμοσύνη αύτη εΐναι τόση μάλλον έπιτακτικώτερα, όσο το έργον τού δημοσιογράφου εΐναι πλήρες πικριών και δοκιμασιών. Έν τῷ εύγενεί τούτῳ δημοσιογραφικῷ αγώνι μετά χαράς άνοποκρίτου βλέπω σταδιοδρομοῦσαν την « Νέαν Έποχήν ». Τά έμβριθή δημοσιεύματά της είτε πολιτικού είτε οικονομικού είτε έπιστημονικού περιεχομένου δέν φωτίζουν μόνον και καθοδηγούν την κοινήν γνώμη, αλλά και αποτελούν αξιόλογον συμβόλην εις την ιστορίαν τού τόπου, έντῷ μέσω μάλλιτα τών σημερινών έσωτερικών άνωμαλιών και της γενικής συγχύσεως.

Με τας άντιλήψεις αύτας και με την πεποίθησιν ότι ή «Νέα Έποχή» έν τή πολυπόθητῳ δράσει της θά αποδινή όσημέραι προσιγομένη έκφράζω τά θερμά μου συγχαρητήρια διά τώ παρελθόν και τας ελπιρινεστερας εύχας σου διά τώ μέλλον.

Μετά τιμής

Κωνστ. Λυκουρέζος

«Ο κ. Ι. Α. Χαλκοκονδύλης της «Νέας Ημέρας» άφιέρωσε διά την «Νέαν Έποχήν» τας κάτωθι γραμμάς :

«Η «Νέα Έποχή» έπεδλήθη εις τας προηγμένας τάξεις της Έλλάδος όχι μόνον διά τόν άγώνα της τόν εύγενή, αλλά και διά της άκρας άντικειμενικότητος μεθ' ής εξετάζει τά προκύπτοντα ζητήματα. Τηροῦσα και έν τῷ μέλλοντι την ίδιαν πορείαν θά καταστή ό άπαράιτητος σύμβουλος και όδηγός παντός ένδιαφερομένου διά την παλίσωιν μιᾶς ήθικής τάξεως έν τῇ χώρα.

Ι. Α. Χαλκοκονδύλης

«Ο κ. Λουκάς Κανακάρης Ρούφος απέστειλεν ήμιν έν Πορταριάς τώ κάτωθι συγχαρητήριον τηλεμα

Συγχαίρων επί συμπληρώσει έτους από της εκδόσεως της «Νέας Έποχής» συμπληρωσάσης μέσα κενόν και κατορθωσάσης έν έποχή κοχλαζόντων δυστυχώς έτι παθῶν νά διατηρήση ίκανήν άμερόληπτον ψυχραιμίαν, εύχομαι εξακολουθήσιν ένδοφελούς έργου.

Λουκάς Κανακάρης Ρούφο

«Ο πολιτευτής Αττικής κ. Γεωργ. Ι. Πεσμαζόγλου, άφιέρωσε διά την «Ν. Έποχήν» τά κάτωθι :

« Η «Ν. Έποχή» αποτελεί πολύτιμον συνέχειαν της « Πολιτικής Έπιθεώρησεως » της όποιας την έκδοσιν έτερεμάτισεν ή τραγική δολοφονία τού θειομήτορος Ίωανος Δραγούμη.

« Η « Πολιτική Έπιθεώρησις » μετά της « Ν. Έποχής » δύνανται νά χρησιμεύσουν ως ιστορικά πηγάδι διά την μέλλουσαν νά γραφήν πολιτικήν ιστορίαν της νεωτέρας Έλλάδος, αΐ δε στήλαι της πρέπει ν' άνοιγούν και διά τούς καλής πίστεως στήλητάς τού άντιθέτου πολιτικού στρατοπέδου. Έν της εύγενούς άπείλης και της διαρκούς παραβολής τών διαφόρων πεποιθήσεων και γνώμων πάντοτε κατ' έξοχήν νά έφέλκων, θά προκύψη.

« Η διετής σταδιοδρομία της « Ν. Έποχής » και ή θερμή όδοδοχή την όποιαν της έκαμε τώ Κοινόν αποτελούν γέρας θετικώτερον πάσης εδμενούς κρίσεως.

Γεωργ. Ι. Πεσμαζόγλου

Ο κ. Νικόλαος Βελέντζας, τέως Γενικός Διοικητής και πολιτευόμενος Φθιωτιδοφωκίδος απηύθυνεν ἡμῖν τὰς κάτωθι γραμμὰς :

Φίλιπτε μοι κ. Μάλλωση,

Εἰς τὴν «Ν. Ἐποχὴν» σημειώσασαν κατὰ τὸ πρῶτον τῆς ἐκδόσεώς της ἔτος σταθμὸν προσδοκῶν πρωτοφανοῦς εἰς τὸν περιοδικὸν τύπον ἐν Ἑλλάδι, εὐχομαι ὅπως καὶ εἰς τὸ μέλλον ἴδῃ βραβευομένης τὰς προσπάθειάς της πρὸς ἐπικράτησιν τοῦ ἀγῶνος ὑπὲρ τῶν λαϊκῶν ἐλευθεριῶν.

Μετὰ φιλικῶν σισθημάτων.

Ν. Γ. Βελέντζας

Ο κ. Ἰπποκράτης Ἀμπατζῆς

Ἐκ Μικρῆς Ἀσίας. Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων.

Φίλε μου Κύριε Μάλλωση:

«Διὰ τὴν εὐτυχὴ σταδιοδρομίαν τοῦ α'. ἔτους, διὰ τὸν ἐνθουσιώδη ἀγῶνα, καὶ τὴν ἡθικὴν ἰδεολογικὴν γραμμὴν τῆς «Νέας Ἐποχῆς» ὅ,τι καὶ ἀνλεχθῇ ὅ,τι καὶ ἀνγραφῇ θὰ εἶνε κατώτερον τῆς πραγματικότητος.

Ἰδιαίτερος ὡς Μικρασιάτης, αἰσθάνομαι τὸ καθήκοννὰ ἐξάρωδως ἰδιαίτερος τὴν ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς «Ν. Ἐποχῆς» δημοσιεύειν ἐγράφων ἐπισήμων καὶ ἀποκαλυπτικῶν, δι' ὧν ἐμφανίζεται ἐν ὅλῃ τῇ ἀληθείᾳ εἰς τὰ ὅμματα τῶν ἀφελῶν καὶ τόσον πλανηθέντων συμπατριωτῶν μου, ἢ ἐθνικὴ πολιτικὴ τῆς οὐδετερότητος ἢ ὅποια ἀν ἐτηρεῖτο μέχρι τέλους ὄχι μόνον ἢ Ἑλλάς δὲν θὰ ὑφίστατο τοιαύτας περιπετείας ὅχι μόνον ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Τουρκίας δὲν θὰ ἐξερριζοῦτο, ἀλλὰ τοῦναντίον αἱ φιλικαὶ σχέσεις μετὰ τῆς Τουρκίας θὰ ἐπέτρεπον τὴν ἀπύλοτον εὐτυχὴ σταδιοδρομίαν καὶ πρόδον τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τοῦ ὁποῦο τὴν εὐτυχίαν τόσον ὑπερβύνοσαν τὰ ξένα ἐν Τουρκίᾳ εἰς βάρος αὐτοῦ δρᾶσαντα στοιχεῖα.

Συγχαίρω ὑμᾶς ἐγκαρδίως καὶ εὐχομαι ἀπρόσκοπτον τὴν κατὰ τὸ ἀρξάμενον ὁ ἔτος τῆς «Νέας Ἐποχῆς» σταδιοδρομίαν.

Μετ' ἀγάπης

Ἰππ. Ἀμπατζῆς

Ο κ. Ἅγις Π. Ταμπακόπουλος δικηγόρος, πολιτευτὴς καὶ ἐκ τῶν πρώτων ἐκλεκτῶν συνεργατῶν τῆς «Νέας Ἐποχῆς» ἀπερῶνει δι' αὐτὴν τὰς κάτωθι γραμμὰς :

Ἡ «Νέα Ἐποχὴ», συμπληρώσασα τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἐκδόσεώς της, δικαιούται εἰς ἀναγνώρισιν τῆς προοδευτικῆς ἐπιτοχοῦς προσπάθειάς της πρὸς παρακολούθησιν καὶ

ἐξόφωσιν τοῦ πολιτικοῦ, οικονομικοῦ καὶ ἐπιστημονικοῦ δόου τῆς χώρας μας. Δικιοῦται οὖν πῶς καὶ εἰς εἰλικρινεῖς εὐχὰς καὶ εἰς ἐνθέρμον ὑποστήριξιν.

Ἅγις Π. Ταμπακόπουλος

Ο κ. Κωνσ. Ι. Καλαμάρας, δημοσιογράφος καὶ πολιτευόμενος Φθιωτῆδος, ἐκ τῶν πρώτων δὲ συνεργατῶν τῆς «Νέας Ἐποχῆς» μᾶς ἀπηύθυνε τὴν κάτωθι ἐπιστολήν :

Ἀγαπητὲ φίλε κ. Μάλλωση,

Ἡ «Ν. Ἐποχὴ» συμπληροῦσα ἔτος ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της δύναται νὰ εἶνε ὑπερήφανος διότι ἐξέπληρωσε τὸν σκοπὸν της. Ἀπέτελεσεν ὄντως νέαν ἐποχὴν εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ περιοδικοῦ τύπου καὶ ὅ' ἀφήσῃ ἀσφαλῶς ἐποχὴν διὰ τὴν συμβολὴν της εἰς τοὺς πολιτικούς ἀγῶνας πρὸς ἀνάγκησιν τῶν λαϊκῶν ἐλευθεριῶν.

Κατέστη σύμβολον καὶ σημαία τοῦ ἀγῶνος τοῦτου καὶ εἶνε πράγματι κήρυξ τῆς ἐλευθερίας καὶ σάλπιγξ τῆς νίκης, ἔχουσα δὲ ἀπλετον τὸ φῶς τῆς ἀληθείας ἐκαὶ ὅπου ἢ βία, ἢ τυραννία καὶ ἢ αὐθαίρεσις ἐπεχειρήσαν νὰ ρίψουν πυκνὸν σκότος καὶ ψεῦδος καὶ ἀπάτην.

Αἱ σελίδες τῆς «Νέας Ἐποχῆς» εἶνε ὁποῦθι καὶ διὰ τοὺς παρόντας καὶ διὰ τοὺς μέλλοντας καὶ οἱ τόμοι της ὅ' ἀποτελέσουν τὸ βᾶθρον τῆς νέας πολιτικῆς ἀναγεννήσεως ἐν Ἑλλάδι καὶ τῆς πλήρους ἐπικρατήσεως τῶν ἡθικῶν ἀρχῶν, ἐφ' ὧν στηρίζεται ὁ ἀγῶν, δι' ἐξάγει μετὰ τῆς παρηρησίας.

Μετὰ τιμῆς

Κ. Ι. Καλαμάρας

Ο πολιτευτὴς κ. Α. Λόντος, μᾶς ἀπέστειλε τὴν κάτωθι ἐπιστολήν :

Φίλε κ. Διευθυντά,

Ἡ «Νέα Ἐποχὴ» ὡς πολιτικὸν καὶ ἐπιστημονικὸν περιοδικὸν δύναται νὰ εἶνε ὑπερήφανος ὅτι ἐπέτελεσε καὶ ἐπιτελεῖ πλήρως τὸν προορισμὸν της. Συνεπλήρωσε μίαν πραγματικὴν ἔλλειψιν τοῦ περιοδικοῦ τύπου. Ἰδίᾳ πρέπει νὰ ἐξαρθῇ ἡ συμβολὴ ἣν προσέφερε εἰς τὴν πολιτικὴν ἱστορίαν τοῦ τόπου, διὰ τῆς ἀκριβολόγου ἐξιστορήσεως τῶν συντελεσθέντων εἰς βάρος τῆς χώρας πολιτικῶν γεγονότων ἀπὸ τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1922 καὶ ἐντεῦθεν.

Σήμερον, ὅτε συμπληροῦται 3ν ἔτος ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς της, ἡ εὐχὴ μου εἶνε νὰ συνεχίσῃ ἀπρόσκοπτος τὸ ἔργον της, πρὸς ἐπι

πράτησιν τῶν κοινῶν ἰδεῶν τῶν ὁποίων εἶνε ὑπέρμαχος.

Μετὰ τιμῆς

Δημήτριος Α. Λόντος

Ο κ. Κωνσ. Π. Βερροϊόπουλος δικηγόρος, πρῶτον Νομάρχης καὶ ἐκ τῶν ἐκλεκτῶν συνεργατῶν τῆς «Νέας Ἐποχῆς» μᾶς ἀπηύθυνε τὴν κάτωθι ἐπιστολήν :

Ὅταν εὐρισκόμεν ἐν Μοιάχῳ, διακαῆς μου πόθος ἦτο ἡ ἔδρυσί καὶ ἐν Ἑλλάδι, πολιτικοῦ περιοδικοῦ, κατὰ τὰ ἐν Γερμανίᾳ κρατοῦντα.

Ἀληθῶς ἡ «Νέα Ἐποχὴ» συγκεντροῦσα ἐν ἑαυτῇ ὅλην, διδάσκουσαν καὶ ὑποβοηθοῦσαν τὴν πολιτικὴν σκέψιν, διὰ καταχωρίσεως πολιτικοῦ ὀλικοῦ ἀχρωματιστοῦ, μὴ διάζοντος ὁρισμένην κατεύθυνσιν, κατέστησεν ἑαυτὴν, ἀπαραίτητον σόμβουλον παντὸς πολίτου.

Εὐχομαι ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ἔτους ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς, ὅπως ἐξακολουθοῦσα τὸ αὐτὸ πρόγραμμα διαγραφῇ νέον ὁρίζοντα εἰς τὸν κακμηκότα πολιτικὸν βίον.

Κ. Βερροϊόπουλος

Ο κ. Δημ. Τοτόμης, δικηγόρος καὶ πολιτευτὴς Ἀττικῆς ἀπεύθυνεν ἡμῖν τὴν κάτωθι ἐπιστολήν :

Φίλε κ. Μάλλωση,

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς συμπληρώσεως ἔτους ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς «Νέας Ἐποχῆς» σὲ παρακαλῶ νὰ δεχθῇ καὶ τὰ ἰδικά μου συγχαρητήρια. Ἡ «Ν. Ἐποχὴ» περιοδικόν, τὸ ὅποιον ἔδωκε νέαν κατεύθυνσιν εἰς τὸ εἶδος τοῦτο τῆς δημοσιογραφίας, ἀποτελεῖ τὸ πολιτικὸν καὶ ἐθνικὸν ἀρχεῖον τῆς συγχρόνου ἱστορίας τοῦ τόπου· διότι καίτοι μετὰ ἐξαιρετικοῦ θάρρους ὑποστηρίζει τὰς πολιτικὰς αὐτῆς πεποιθήσεις δὲν παρασιωπᾷ καὶ τῶν πολιτικῶν τῆς ἀντιπάλων τὰς δηλώσεις. Εἰς τὸν ἔλεγχον δὲ τῶν Κυβερνώντων ἰδιαίτερος τιμητικὸν δι' αὐτὴν εἶνε ἡ καλὴ πίστις, ἥτις τὴν διακρίνει καὶ ἡ ἀντικειμενικότης μεθ' ἧς ἐξετάζει τὰ διάφορα ζητήματα.

Διὰ τοὺς λόγους τοὺτους ἐλπίζω καὶ εὐχομαι ὅπως ἡ «Νέα Ἐποχὴ» καταστή εἰς τὸ μέλλον τὸ ἀπαραίτητον ὄργανον ἐπικοινωνίας πάντων τῶν Ἑλλήνων.

Α. Ι. Τοτόμης

Ο πολιτευτὴς κ. Ι. Σπεταιιώτης ἀπερῶσε διὰ τὴν «Νέαν Ἐποχὴν» τὰς κάτωθι γραμμὰς.

Ἐπὶ τῇ εὐδοκίμῳ εἰσόδῳ τῆς «Ν. Ἐποχῆς» εἰς τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ἐκδόσεώς της, ἀπευθύνω ἐγκάρδια συγχαρητήρια.

Ἡ νέα ἐποχὴ, ἡ μεταπολεμικὴ ἣν διανοόμεν, ἔχει ἀνάγκην ἐλευθέρας συζητήσεως καὶ

ἐνδελεχοῦς ἐρεῦνης τῶν μεγάλων πολιτικῶν καὶ κοινωνικῶν προβλημάτων. Ἐπιστημονικὰ περιοδικά, ὡς ἡ «Ν. Ἐποχὴ» ἐξετάζο τα μετ' ἀντικειμενικότητος τὰ προβλήματα ταῦτα, συμβάλλουσι σπουδαίως εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν πρόδον τῆς Χώρας. Εἶναι καθήκον παντὸς διανοομένου ἢ ἐνίσχους αὐτῶν.

Ἰωάννης Α. Σπεταιιώτης

Ο ΤΩΒΙΑΣ, γνωστὸς λόγιος καὶ διακεκριμένος δημοσιογράφος ἀφιέρωσε διὰ τὴν «Νέαν Ἐποχὴν» τὰς κάτωθι γραμμὰς.

Ἡ «Νέα Ἐποχὴ» διὰ τοῦ σημερινοῦ φύλλου της δὲν συμπληρώνει ἀπλῶς τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἐκδόσεώς της, ἀλλὰ τὸ πρῶτον ἔτος τοῦ ἀγῶνος της. Ὑπάρχει δὲ μεγάλη διαφορὰ μετὰ τῶν δύο αὐτῶν ἐκφράσεων. Διότι ἡ μὲν ἐκδοσις εἶνε ἡ ἐπιχειρήσις, ὁ δὲ ἀγῶν εἶνε ἡ ἰδεολογία! Διὰ μὲν τὸ πρῶτον ἀρκεῖ νὰ ἐδχηθῇ τις τὴν εὐδωσίαν, διὰ δὲ τὸ δεύτερον πρέπει νὰ ἀναμείνῃ τὴν νίκην!

Ἡ «Νέα Ἐποχὴ» ὁπλήρην ἀπὸ τοῦ πρῶτου αὐτῆς φύλλου μέχρι τῆς σήμερον ἡ ὁπλοθῆκη ἐνὸς εὐγενοῦς ἰδεολογικοῦ ἀγῶνος, καὶ ἐπερὶ σὺνέλεξεν ὅλα τὰ τετιμημένα πλὴν αἰμόφυρτα ὅπλα τοῦ ἀγῶνος αὐτοῦ, καὶ τὰ ἐφύλαξε καὶ τὰ ἀπληθάντισεν εὐλαβῶς, εἴτε διὰ νὰ χρησιμεύσωσιν ὡς προσκύνημα τοῦ παρελθόντος, εἴτε διὰ νὰ ἀνυψωθῶσιν ἐν καιρῷ ὡς σημαία τοῦ μέλλοντος! Αὐτὸ ὁπλήρην τὸ ἔργον της, τὸ ὅποιον δὲν ἠλλοίωσεν οὔτε μετέστρεψεν οὐδεμίαν ἐγωιστικὴν σκέψιν, οὐδεὶς ἀτομικὸς ὑπολογισμὸς. Διότι αἱ ἰδεολογίαι οὔτε στηρίζονται με ἀτομικοῦς ὑπολογισμοὺς οὔτε μεγαθύνονται διὰ τῆς ἐγωπαθείας.

Διὰ τοῦτο οἱ ἀληθεῖς φίλοι τοῦ ἀγῶνος εὐχονται εἰς τὴν «Νέαν Ἐποχὴν» ὄχι μόνον εὐχάριστον ζῶν, ἀλλὰ ταχεῖαν καὶ ἐνδοξὴν Νίκην!

Τωβίας

Ο κ. Γεώργιος Χλωρός, δικηγόρος καὶ πολιτευτὴς Φθιωτιδοφωκίδος μᾶς ἀπηύθυνε τὴν κάτωθι ἐπιστολήν :

Φίλε κ. Μάλλωση,

Θαυρῶ μέγα κατόρθωμα ὅπο τὰς σημερινὰς συνθήκας τὴν ἐπὶ δολοκλήρον ἔτος ἀναλλήπη ἐκδοσὶν τῆς «Ν. Ἐποχῆς». Εἰσθε ἀξίως συγχαρητήριον διότι δὲν ἐφείσθητε κόπων ὅπως καταστήσῃτε τὴν «Νέαν Ἐποχὴν» τοιαύτην ὥστε ν' ἀνταποκριθῇ ἀν' ὅχι πλήρως κατὰ μέγα μέρος εἰς τὰς ἀξιώσεις τῶν ἀναγνωστῶν της. Εὐχομαι εἰς τὴν «Ν. Ἐποχὴν» ἐπὶ τῇ συμπληρώσει τοῦ α' ἔτους ὅπως ταχύτατα ἐκανοποιήσῃ καὶ τοὺς μᾶλλον ἀπαιτητὰς ἀναγνώστους της.

Μὲ ἐκτίμησιν
Γεώργ. Χλωρός

Ο κ. Βασ. Ν. Σαγιάς δικηγόρος και πολιτευτής Πατρών μας απέστειλε τὰς κάτωθι γραμμάς :

«Πρώτη έπετηρίς τῆς >Νέας Έποχης> με διατηρεῖ ἐν εὐλόγῳ συγκινήσει, ὅχι μόνον διὰ τοὺς ἀρρήκτους δεσμοὺς ὅτινες με συνδέουσι μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς ἀλλὰ πρὸ παντὸς διότι εἰς τὴν ἐπέτειον ταύτην ἀποβλέπω ὡς εἰς ἀριστον οἰωνόν τῆς ἐκβάσεως τοῦ ἀγῶνος ὃν διεξάγομεν. Εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν εἶδομεν οδονομένης μίαν πρὸς μίαν τὰς ἐλπίδας μας ὑπὲρ τὰς πληγμυκταῖς ἀδαιρεσίαις τῶν ἀντιπάλων, ἀλλὰ καὶ τοῦ ταπεινοῦ ὀπορτανισμοῦ τῶν ἡμετέρων, ἡ διατήρησις πολιτικοῦ ὀργάνου ἔπερ πρὸ παντὸς διεκρίθη διὰ τὴν ἀτάλκτον ἐμμονὴν τοῦ ἐν τῇ ὁρθοδόξῳ τοῦ ἐντιμωτέρου ἀγῶνος, ἀποτελεῖ τὸν ἀριστον οἰωνόν.

Εἶδομαι ἐξ ὅλης καρδίας ὅπως ἡ <Νέα Έποχή> συμπληρώσει πολλὰς ἐπετηρίδας, ὅσας τουλάχιστον εἶχομαι καὶ εἰς τὸν φιλοτα-

τον Διευθυντὴν τῆς.

Βασίλειος Σαγιάς

Ο καλὸς φίλος τῆς <Ν. Έποχης> κ. Στ. Κωστογιάννης δικηγόρος ἀπεύθυνε πρὸς ἡμᾶς τὰς κάτωθι γραμμάς.

Εἰς τὴν <Ν. Έποχὴν> μίαν ἔχω ν' ἀπευθύνω εὐχὴν ἐπὶ τῇ συμπληρώσει ἑτοῦς ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς.

Τὸ νέον ἔτος εἰς τὸ ὁποῖον εἰσέρχεται νὰ εἶνε τὸ τελευταῖον τοῦ Πολιτειακοῦ φθινοποῦρου τῆς Ἑλλάδος. Τὴν περίοδον τῶν λόγων περὶ δημοκρατίας νὰ διαδεχθῇ περίοδος ἐνσαρκούσα τὴν ἀληθινὴν δημοκρατίαν τῆς καθολικῆς λαϊκῆς θελήσεως ὡς πηγῆς δλων τῶν ἐξουσιῶν. Οὕτω καὶ ἡ <Νέα Έποχή> θὰ παύσῃ νὰ εἶνε σύμβολον ἐλπίδος καὶ θ' ἀποβῇ ὁ γνήσιος διεορμηγεὺς μίᾳς ποθητῆς καταστάσεως διὰ τὴν δημιουργίαν τῆς ἐποίας ἡγωνίσθη τιμῶς καὶ εὐσυνειδήτως.

Στ. Κωστογιάννης

ΕΝ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ

Ἐκ τῶν ὑπερχιλίων συγκολλητῶν ἐπιστολῶν συνδρομητῶν καὶ ἀναγνωστῶν τῆς <Νέας Έποχης> αἰνέτες διεβίβισθησαν πρὸς τὴν διεύθυνσιν ἀπὸ ἐνὸς ἑτοῦς, δημοσιεύομεν τὰς πλέον ἐνθουσιώδεις καὶ τὰς πλέον ἐνθαρρυντικὰς, ἵνα καταδειχθῇ πόσον εἶνε πεπλανημένη ἡ γνώμη ἐκείνων ὅτινες ὑποστηρίζουν ὅτι ὁ ἀντιβενεζελικός λαὸς δὲν εἶνε διατεθειμένος ὡς ἄλλοτε, διὰ τὴν προσφορὰν νέων θυσιῶν πρὸς ἀνάγκησιν τῶν ἐλευθεριῶν του. Τὸ ὑπὲρ τῆς <Νέας Έποχης> δημοψήφισμα, τὸ τόσον συγκινοῦν ἡμᾶς, ἀποτελεῖ τὴν περὶφανέστεραν ἐκδήλωσιν τοῦ ἀνταίμου φρονήματος τοῦ λαοῦ, διατεθειμένου, ὡς πάντοτε, εἰς τὴν διεκδίκησιν τῶν καταπατηθέντων δικαιωμάτων του. Ἐκ τοῦ ὅγκου τῶν ληφθεῖσων ἐπιστολῶν δὲν δημοσιεύονται, καίτοι ἐνθουσιώδεις καὶ συγκινητικαί, αἱ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ἀξιωματικῶν καὶ προσφύγων, ἵνα μὴ ἐκτεθῶσιν οὕτοι εἰς τὴν μὴν τῶν ἐντεταλμένων τὴν φροῦρησιν τῆς παρούσης καταστάσεως. (1)

ΕΚ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ο κ. Ἀδμ. Πολυζωίδης

Ἀρχισυντάκτης τῆς <Ἀτλαντίδος> τῆς Ν. Ὑόρκης
Ἀγαπητὲ συναγωνιστά καὶ συνάδελφε

«... Ἐπιθυμῶ νὰ βεβαιώητε ὅτι μολονότι δὲν σὰς ἔγραψα, δὲν ἔπαυσα νὰ παρακολου-

(1) Αἱ ἐπιστολαὶ αὗται δημοσιεύονται κατὰ χρονολογίαν σειρᾶν.

λουθῶ με πολὺ ἐνδιαφέρον καὶ συμπάθειαν τὸν ὅρατον τῆς <Νέας Έποχης> ἀγῶνα... Ὁ κόσμος μας ἐδῶ ὅπως θὰ ἀντιλαμβάνεσθε εἶνε ἑλευθερόφρων... Ἐν τούτοις πέραν τῶν προσώπων βλέπει ὁ κόσμος μας τὸν ἀντιβενεζελισμόν ὡς ἰδέαν, καὶ κάθε τίμιος Ἕλλην ἀγωνιζόμενος ὑπὸ τὴν σημαίαν αὐτὴν, ἔχει ἐδῶ ὁπαδοὺς καὶ φίλους καὶ θαυμαστάς!

Φιλικώτατα

Ἀδμ. Πολυζωίδης

Ο κ. Μιχ. Πατρινᾶκος

Πρόεδρος τῶν Συλλόγων Νομοταγῶν
τῆς Ἀμερικής

Φίλε συναγωνιστά,

«... Ἡ <Νέα Έποχή> ἀποτελεῖ διὰ καθε Ἕλληνα θησαυρὸν ἀνεκτίμητον, διότι δὲν εἶνε ἄλλο τι, εἰμὴ τὸ πολυτιμότερον τῶν δώρων καὶ ἡ ἱερωτέρα τῶν διαθηκῶν διὰ πάντα Ἕλληνα καὶ διὰ νὰ τέκνα αὐτοῦ. Γνωρίζω τοὺς ἀγῶνάς σας καὶ ἐκτιμῶ αὐτούς. Γνωρίζω ὅτι ὑποφέρατε πολλὰ. Γνωρίζω ὅτι φέρετε καὶ τὸν τίμον καὶ ἀκτινοβολὸν τίτλον τοῦ <Ἐξορίστου> τῆς Κορσικῆς καὶ Σκοπέλου. Ταῦτα γνωρίζοντες ὅλοι οἱ ὁμοῦδεάται, εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι ἡ <Νέα Έποχή> θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἀνατολὴν ὁραιοτέρων ἡμερῶν διὰ τὴν τόσον ἀνυγῇ Πατρίδα μας.

Μετὰ τιμῆς

Μ. Πατρινᾶκος

Ο κ. Σ. Σαραντόπουλος

Φαρμακοποιὸς ἐν Λεχαίνοις

Ἀξιότιμε Κύριε,

«... Σὰς ἐκφράζω τὰ θερμότερα συγκολλητῆριά μου διὰ τὴν ἀνυπολόγιστον ὑπερσῖαν τὴν ὁποῖαν προσφέρετε πρὸς τὸν ἀντιβενεζελισμόν, τὸν τίμιον Ἑλληνικὸν ἀγῶνα. Βεβαίως εἶνε τραχὺς ὁ ἀγῶν—τοιούτος ὑπῆρξε πάντοτε—ἀλλ' ἔχομεν καθήκον ἐναντι τῆς Πατρίδος καὶ ὑποχρέωσιν ἐναντι τῆς ἱστορίας νὰ τὸν συνεχίσωμεν καὶ θὰ νικήσωμεν ἢ πίστις ἐπὶ τὴν ἱερωτικὴν τοῦ ἀγῶνος θὰ φέρῃ τὴν εὐλογημένην Νίκην!

Μετὰ τιμῆς

Σ. Σαραντόπουλος

Ο κ. Ἀπόστολος Πικαντωνίου

Ἰατρός ἐν Διδύμοις—Ἐρμιονίδος

Ἀγαπητὲ μου,

«... Διὰ τὴν <Νέαν Έποχὴν> πᾶς ἑταῖρος καὶ πᾶσα κοίτις θὰ εἶνε προσιπάθειαι κατώτεροι τῆς πραγματικότητος. Εὐχόμαι δλοψύχως καλὴν ἐπιτυχίαν καὶ εἰς τὸ μέλλον»

Μ' ἀγάπη

Ἀπ. Πικαντωνίου

Ο κ. Περικλῆς Ποδαρέκης

Δικηγόρος ἐν Βόλῳ

Κύριε Μάλλωσ,

«... Παρακαλῶ ὅπως δεχθῆτε τὰ δλόθερμα συγκολλητῆριά μου διὰ τὴν ἀπόλυτον ἐπιτυχίαν ἣν ἔσχει ἡ <Νέα Έποχή> ἀνωτέραν καὶ τῶν μᾶλλον αἰσιωτέρων προσδοκιῶν μας καὶ προσέτι διὰ τοὺς ὑπερανθρώπους ἀγῶνας ὃν ὁρεῖτε καὶ οἱ ἀξιοθαύμαστοι συνεργάται σας καταβάλλετε ὑπὲρ τῆς χεῖμαζομένης Πατρίδος μας.»

Μετὰ τιμῆς

Π. Ποδαρέκης

Ο κ. Σπ. Παντελόπουλος

Ἐκ Κορώνης

Ἀξιότιμε Κύριε,

«... Εὐχόμαι ἵνα σὺν τῇ προσῳ τῆς <Νέας Έποχης> ἀνατελλῶσι ἡμεῖς μεγαλείου καὶ δόξης τοῦ δυσμοῖρου τούτου Ἑθνοῦς ὑπὲρ τῆς ἀνατολῆς τῶν ὁποίων τόσον σθεναρῶς ἀγωνίζεται ἡ προσφίλης <Νέα Έποχή>»

Μετὰ τιμῆς

Σ. Παντελόπουλος

Ο κ. Γεώργιος Μεϊμαράκης

Ἐκ Μπεϊρας Πορτογαλικῆς Ἀνατολικῆς Ἀφρικῆς

Ἀγαπητὲ κ. Μάλλωσ,

«... Συγχτίρω ἐκ βάθους ψυχῆς ὑμᾶς καὶ ἅπαντας τοὺς συνεργάτας σας πολιτικούς φίλους καὶ ὁμόφρονάς διὰ τὴν ἀρίστην ἐκδοσιν τῆς <Νέας Έποχης> ἥτις τόσον ἀγαπητῆμάς ἔχεινε. Ἐπικροτῶ ἀπολότως τὴν τακτικὴν ἣν ἀκολουθεῖ ἡ <Νέα Έποχή> σκληρίζουσα τὴν γενικὴν ἔνωσην ὅλου τοῦ ἀντιβενεζελισμοῦ πρὸς τελειωτικὴν συντριβὴν τοῦ κακοῦ μοχθηροῦ, τοῦ κακούργου βενεζελισμοῦ.

Μετὰ πολλῆς ἀγάπης καὶ τιμῆς

Γεώργιος Μεϊμαράκης

Ἐξ Ἡρακλείου Κρήτης

Ἀπὸ 25ετίας ἀντιβενεζελικός

Ο κ. Σωτήριος Μπουκλάκος

Ἐκ Κάντσας Ἑνωμ. Πολιτειῶν

Κύριε Διευθυντά,

«Δεχθῆτε τὰ εἰλικρινῆ μου συγκολλητῆριά μου διὰ τὸν ἐνθουσιώδη ἀγῶνα τῆς <Νέας Έποχης> τὸν ὁποῖον τόσον πολὺ ἐκτιμῶμεν ὅλοι οἱ ἀναγνώσαντες αὐτὴν. Μᾶς παρέχει ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἰδιαίτερον ἀνακούφισιν καὶ μανθάνομεν ἐντελῶς ἀγνωστα στοιχεῖα διὰ τὴν Ἑθνικὴν κρίσιν...»

Διατελῶ φιλικώτατα

Σωτ. Μπουκλάκος

ΕΚ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ο κ. Ἀντώνιος Σαρρῆς

Ἐμπορος ἐν Ἀθήναις—Αἰόλου 117

Κύριε Μάλλωσ,

«... Λυπούμαι διότι δὲν ἔχω τὰ οἰκονομικά μέσα ἄφθονα ὥστε νὰ ἐργασθῶ διὰ 1000 τεύχη ἵνα ἀποστείλω αὐτὰ εἰς τὰ ἀκρότατα σημεῖα τῆς Ἑλλάδος καὶ ὅπου ὑπάρχει Ἕλλην, ὅπως γίνεσθαι γνωστὸν τὸ περιεχόμενον τῆς <Νέας Έποχης> εἰς ὅλους εἰ δυνατόν τοὺς Ἕλληνας, τοὺς ἱερεῖς, τοὺς δημοδιδασκάλους, διὰ νὰ γείνουν οὗτοι κήρυκες εἰς τοὺς χωρικοὺς καὶ ἀγρότας τῶν ἀληθειῶν τῆς <Νέας Έποχης>»

Τὰ συγκολλητῆριά μου καὶ αἱ εὐχαὶ μου εἶνε μᾶς μετὰ τὴν προσφίλη μας <Νέαν Έποχὴν>»

Μετὰ τιμῆς

Α. Σαρρῆς

Ο κ. Χρ. Σοφτανόπουλος

Δικηγόρος ἐν Νεμέε

Αγαπητέ κ. Μάλλωση,

... Εγκάρδια συγχαρητήρια διὰ τὰς ἐξ ἀγνῆς ἰδεολογίας καταβαλλομένας διὰ τῆς φιλιότητος «Νέας Ἐποχῆς» προσπάθειας πρὸς ἐπικρατίειν τοῦ εὐγενοῦς μας ἀγῶνος ὑπὲρ τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Μετὰ τιμῆς πολλῆς

Χρ. Σοφτανόπουλος

Ο κ. Βασίλειος Γκορτζῆς

Ἀπ. Ταγματάρχης, ἐξ Ἰωαννίνων

Κύριε Διευθυντά,

«... Ἡ ἀγαπημένη μας «Νέα Ἐποχή» δὲν ἀποτελεῖ μόνον ὄργανον τῆς ἰδεολογίας μας ἀλλὰ καὶ τὸ μόνον περιοδικὸν μὲ θέσιν καὶ δι' ἐκείνους ἀκόμη οἵτινες δὲν τὴν βλέπουν μὲ ὄμμα φιλικόν.

Με ἀγάπην

Β. Γκορτζῆς

Ο κ. Σπ. Παπαχρήστου

Ἐκ Κλεισούρας Μακεδονίας

Κύριε Διευθυντά,

«... Ἡ «Νέα Ἐποχή» ὑπηρετεῖ τὸν τίμιον καὶ καλὸν ἀγῶνα καὶ ὁ ἰδεολογικὸς κόσμος μας θὰ τὴν εὐγνωμονῇ διὰ τὰς ὑπηρεσίας ποὺ προσφέρει. Μὴ ἀπελπίσῃτε, ἐν τῷ ἀγῶνι τούτῳ τῷ εὐγενεῖ, ἀλλὰ βαδίσατε θαρραλέοι. ...»

Μετὰ τιμῆς καὶ ἀγάπης

Σπ. Παπαχρήστου

Ο κ. Σπύρος Ματθίας

Ἐν Αἰγῷ

Φίλε κ. Μάλλωση,

«... Με πολλὴν ἐκτίμησην διὰ τὸν εὐγενῆ καὶ θαρραλέον ἀγῶνα καὶ θεομᾶς εὐχὰς διὰ τὴν μακροζωΐαν τῆς «Νέας Ἐποχῆς»

Σ. Ματθίας

Ο κ. Γεώργιος Οἰκονόμου

Ἐκ Βογατισίου—Μακεδονίας

Κύριε Διευθυντά,

«... Δεχθῆτε παρακαλῶ τὰ ἐγκάρδια συγχαρητήριά μου διὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς παλτιμοτατῆς «Νέας Ἐποχῆς» δι' ἣν εὐχουαὶ ἐγκαρδίως πᾶσαν προκοπὴν διὰ τὴν ἐκπληρώσιν τῆς εὐγενοῦς τῆς προσπάθειας.»

Μετὰ τιμῆς

Γ. Οἰκονόμου

Ο κ. Βασ. Ζησιάδης

Δικηγόρος ἐν Λαρίῳ

Φίλε κ. Μάλλωση,

«... Θεωρῶ περιττὸν νὰ σὰς βεβαιώσω ὅτι μεγάλην συμβολὴν παρέχει εἰς τὴν σημερινὴν χαώδη κατάστασιν ἡ «Νέα Ἐποχή» ἀλλὰ καὶ παρηγορίαν οὐχὶ μικροτέραν εἰς ἡμᾶς τοὺς ἀπορραϊσθέντας.

Με φιλίαν

Βασ. Ζησιάδης

Ο κ. Χρ. Βερελῆς

Δικηγόρος — ἐν Μεσολογγίῳ

Φίλε κ. Μάλλωση,

«... Ὁ ἀγὼν ὃν ἀνελίδετε εἶναι πραγματικὴ δυσχερὴς ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, ἀλλὰ μὴ λησμονήτε ὅτι οἱ ἥρωες ἀνδεικνύονται μόνον ἐν τοῖς ἀγῶσι. Ἡ «Ἐνωσις» ἔστω τὸ πρόγραμμα πάντων. Φροντίσατε νὰ ἐνστερνισθῶν τὸ πρόγραμμα πάντες οἱ ἡγήτορες καὶ οἱ μαχητὲς εἶναι ἑτοιμοὶ εἰς τὰς θέσεις των καὶ διαρκῶς πληθύνονται. ...»

Χρ. Βερελῆς

Ο κ. Ἰωάν. Γρυπάρης

Δικηγόρος ἐν Ζακύνθῳ

Αγαπητέ κ. Διευθυντά,

«... Σὰς διαβεβαιῶ ὅτι ἡ «Νέα Ἐποχή» ἀνταποκρίνεται πλήρως πρὸς τὰς ἀντιλήψεις τοῦ συνόλου σχεδὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ἀκριβῶς δι' αὐτὴν καὶ μόνον θὰ ἡδύνατο κυριολεκτικῶς νὰ εἴπῃ τις ὅτι ἐκπροσωπεῖ τὴν κοινὴν γνώμην τοῦ Ἑλληνικοῦ συνόλου. Σὰς συγχαίρω ἀπὸ καρδίας καὶ εὐχομαι νὰ μὴ πρὸςυπάρθῃ ἀντίθετοι περιστάσεις αἵτινες ν' ἀνυψώσιν τὸ θαυμάσιον ἔργον σας τὸ ὁποῖον μετὰ θάρρους καὶ ἀτακτοκρήσεως θαυμαστῆς διεξάγετε.»

Διατελῶ μετὰ πολλῆς φιλίας

Γ. Γρυπάρης

Ο κ. Δημοσθένης Ἀρμενιάδης

Γατρός ἐκ Νικηταίου Πιερίας

Κύριε Διευθυντά,

Μετὰ συγκινήσεως διαπιστῶ ὅτι ἡ «Νέα Ἐποχή» ἀντεκατέστη τὴν «Πολιτικὴν Ἐπιθεώρησιν» τοῦ πολυκλαύστου Ἰωάννου Δραγούμη. Εὐαρεστηθῆτε νὰ δεχθῆτε τὰ θεομᾶ μου συγχαρητήρια διὰ τὴν ἐπιτυχὴ ἐκδοσιν τῆς «Ν. Ἐποχῆς».

Δημ. Ἀρμενιάδης

Ο κ. Γεράς. Ἀλεξανδράτος

Ἐμπορος ἐν Ληζουρίῳ

Κύριε Μάλλωση,

Εὐχομαι μ' ὅλην μου τὴν καρδίαν νὰ πραγματοποιηθῇ ὁ ἱερὸς σκοπὸς τῆς Ἐνώσεως τοῦ ἀντιβενιζελισμοῦ, δι' ὃν ἡ «Ν. Ἐποχή» ἀγωνίζεται. Τὸ πρόγραμμά αὐτὸ, πιστεύσατε ὅτι ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν θέλησιν ὅλων τῶν ἀκραιφῶν ὁμοφρόνων.

Μετὰ τιμῆς

Γ. Ἀλεξανδράτος

Ο κ. Ἰωάννης Βογάσαρης

Ἐκ Σάνθης

Κύριε Διευθυντά,

«... Εἰλικρινῶς συμμεριζόμενος πλήρως τὸν ἰδεὼν τῆς «Ν. Ἐποχῆς» μὴ δυνάμενος δὲ ἤδη ἐκτενῶς νὰ σὰς ἀναπτύξω τὰ πλημμελοῦντα τὴν καρδίαν μου συναισθηματικὰ ἀρκοῦμαι μόνον ὅπως σὰς πικραλέσω ἵνα δεχθῆτε τὰ εἰλικρινῆ μου συγχαρητήρια διὰ τὴν προσφιλή μας «Νέαν Ἐποχήν», ἐπὶ πλέον δὲ καὶ τὰς ὁλοθέρμους εὐχὰς μου διὰ τὴν ἐξόδωσιν τῶν ὁρίτων ἀγῶνων τῆς.

Μετὰ τῆς δεούσης τιμῆς

Γ. Βογάσαρης

Ο κ. Γεώργιος Μυλωνᾶς

Ἐν Βόλῳ

Αγαπητέ μου...

«... Ἡ γνώμη μου εἶναι ὅτι ὁ ἀγὼν μας ἐνισχύεται σθεαρώτατα μὲ τὴν ἐκδοσιν τῆς «Νέας Ἐποχῆς». Ἡ σταδιοδρομία τῆς εἶναι ἀξιοσημειώμενη διότι ἀπληγεῖ τοῦ λαοῦ τὰ αἰσθήματα καὶ ὅχι τῶν διαφόρων ἀρχηγῶν τὰς

ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

18-9-1925

Μετὰ τὴν ληφθεῖσαν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ἀπόφασιν ὅπως μὴ ἐπιτροπῇ ἢ δημοσέουσιν τοῦ καταστατικοῦ χάριτος, τοῦ κατασκευασθέντος ὑπὸ τῆς Συνταγματικῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ ἐσωτερικὴ κατάστασις εἶδει νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀποσπασμένη ἀπὸ τὴν ἀποφάσεως ταύτης περιέρχεται εἰς σύγκρουσιν ἀθεράπευτον πρὸς τὴν Δημοκρατικὴν Ἐνωσιν, καθὼς καὶ πρὸς τὰς συμπατριώτους μετ' αὐτῆς ὁμάδας. Δεδομένου δὲ ὅτι ἀντιμέτωποι ἐπίσης πρὸς

βλέψεις. «Πάλε μὲ χρόνια μὲ καιροὺς πάλαι δικὰ μας θάνα!»

Γ. Μυλωνᾶς

Ο κ. Π. Μαρῆς

Ἰατρός ἐν Χανίοις

Κύριε Διευθυντά,

«... Δράττομαι τῆς εὐκαιρίας, ἀγαπητέ μου φίλε, ὅπως σὰς ἐκφράσω ὅλην τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὸν εἰλικρινῆ μου θαυμασμόν διὰ τὸν εὐθαρσῆ ἀγῶνα ὃν διεξάγει ἡ ἀγαπημένη «Νέα Ἐποχή».

Μετὰ πολλῆς τιμῆς

Π. Ι. Μαρῆς

Ο κ. Κωνστ. Κυπραῖος

Ἰατρός ἐν Πάφῳ

Αγαπητέ κ. Διευθυντά,

«..... Σὰς συγχαίρω διὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς «Νέας Ἐποχῆς» τόσον διὰ τὴν ἀνελιπῇ ἐκδοσιν ὅσον καὶ διὰ τὰ ἐκλεκτὰ τῆς περιεχόμενα. Ἀλλ' ἰδίᾳ συγχαίρω ὑμᾶς διότι ἐπετύχατε καὶ ἐχρηστέσθε τὸν ἀριστεῖς τοῦ ἀντιβενιζελικοῦ κόμμου. Διὰ τῆς «Ν. Ἐποχῆς» ἐπικοινωνοῦμεν ψυχικῶς μετὰ τῶν ὁμοφρόνων. Εἰς τὴν «Ν. Ἐποχήν» ὀφείλομεν πολλὰ. Ἡ μόνη μας εὐχὴ εἶναι νὰ ζήσῃ, νὰ σταδιοδρομήσῃ ἀπροσκόπτως χάριν τῆς ἐξυπηρέτησεως τῶν ἰδεωδῶν μας.

Μετὰ τιμῆς ἀπείρου

Κ. Κυπραῖος

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ

Συνέχεια τῶν συγχαρητηρίων ἐπιστολῶν τῶν συνδρομητῶν μας ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ.

τὴν Κυβέρνησιν εὐρίσκονται καὶ οἱ ἡγῆται τῶν βενιζελικῶν τῆς δεξιᾶς, κατὰ τεκμήριον τοῦλάχιστον ὥφειλε νὰ θεωρεῖται ἀφεντικὸς ἢ κυβερνητικὴ μεταβολὴ αἵμα τῇ συγκλήσει τῆς Συνελεύσεως, ἐκτὸς ἐὰν ὁ κ. Πάγκαλος ἠθέλην ἀναζητήσῃ εἰς ἄλλα μέσα, μὴ κοινοβουλευτικὰ, τὴν δύναμιν τῆς διατηρήσεώς του ἐν τῇ ἀρχῇ.

Παρά ταῦτα δμως, αἱ συνδιαλλακτικαὶ προσπάθειαι ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ ἐγερθέντος ἐκ τῆς ἀξιωματικῆς ἐξουσίας τοῦ νέου Συντάγματος οὐτε ἐληξάν οὔτε φανονται προσωρινά νὰ ἐγκαταλειφθῶσι

μέχρι της ημέρας της συγκλήσεως του συντακτικού σώματος. Ἡ δὲ σχηματισθείσα ἐν μελῶν της Κυβερνήσεως ἐπιτροπὴ διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν ἐπενεκτικῶν εἰς τὸ Σύνταγμα τοῦ κ. Παπαναστασίου μεταρρυθμίσεων, τοῦτον κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἔχει τὸν σκοπὸν. Τὴν διαπραγματεύσειν τὸν ἐπὶ αὐτοῦ μετὰ της Δημοκρατικῆς Ἐνώσεως πρὸς ἐξέδρεσιν ἐδάφους συμβιβασμοῦ δι' ἀμοιβαίων υποχωρήσεων. Πρέπει δὲ πάντες νὰ υποθέσωμεν ὅτι ὁ κ. Παπαναστασίου, βλέπων διακινδυνεύον δλόκληρον τὸ ἔργον τοῦ ἐξ ἐνδεχομένης πραξικοπηματικῆς διαλύσεως τῆς Συνελεύσεως ἢ ἐκ της πτώσεως τοῦ κ. Παγκάλου καὶ της ἀνόδου τῶν δεξιῶν εἰς τὴν ἀρχὴν, θὰ εἶνε διατεθειμένος νὰ στρέξῃ εἰς ἱκανὰς υποχωρήσεις πρὸς περίσσειαν ἔστω καὶ ἐνδὸς μέρους αὐτοῦ, τοῦ ἀπολύτως δι' αὐτὸν ἀπαραιτήτου πρὸς συνέχισιν της πολιτικῆς του σταδιοδρομίας.

Ἀλλὰ συγχρόνως μὲ τὰς συμβιβαστικὰς ταύτας προσπάθειας, δι' ὧν ἡ Κυβέρνησις θέλει νὰ ἐλπίξῃ διὰ θὰ ἐξασφάλισῃ καὶ πάλιν τὴν κοινοβουλευτικὴν ἐμπιστοσύνην, ἡ δραστηριότης τῶν δύο κυρίως παραγόντων της «καταστάσεως»

κ. κ. Παγκάλου καὶ Χατζηκυριάκου ἐκδηλοῦται καὶ κατ' ἄλλην κατεύθυνσιν—, ταύτην προφανῶς προέχουσιν διὰ τὴν τύχην της Κυβερνήσεως ἥτις εὐλόγως ἔχει τὴν ἀντίληψιν ὅτι ἡ ἐξέλιξις τῶν πολιτικῶν πραγμάτων δὲν θὰ κριθῇ ἐκ της οἰασδῆποτε ψήφου τοῦ ἀντιπροσωπευτικοῦ σώματος, ἀλλ' ἐκ τῶν διαθέσεων της «δυναμῆς» δυνάμεως. Διὰ τοῦτο δὲ ἡ περιουσία τῶν «Ἀρχηγῶν» εἰς Θεσσαλονικίαν, ἐνθα ἐντοπίζονται αἱ σχετικαὶ ζυμώσεις θὰ ἔχῃ πιθανώτατα ἀποφασιστικὴν σημασίαν διὰ τὴν περαιτέρω διαχείρισιν τῶν ἐσωτερικῶν ζητημάτων. Ἐν δὲ κατ' αὐτὴν διαπιστωθῇ ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐξακολουθεῖ νὰ ἔχῃ ὑπὲρ ἑαυτῆς τὴν «δύναμιν», ἡ Συνέλευσις ἢ θ' ἀναγκασθῇ νὰ υποκύψῃ εἰς τὰς δεδομένας αὐτῇ προσταγὰς, ἢ θὰ τεθῇ ἐκποδόν. Ἡ δευτέρα δὲ αὐτῇ ἐνδεχομένη περίπτωση, ἐὰν ἡδελε φθάσῃ εἰς πραγματικὴν, θὰ ἐσημείου ὄντως σταθμὸν σημαντικὸν ἐν τῇ πορείᾳ τῶν ἐσωτερικῶν πραγμάτων καὶ θὰ ἡνοιγέται πιθανῶς τὴν ὁδὸν πρὸς μίαν εἰλικρινῆ πλὴν προσπαθειᾶν διὰ τὴν ἀποκατάστασιν της ὁμαλότητος.

w

ΕΞΟΤΕΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

Μολοντί δὲν ἔχομεν ἀκόμη πάσας τὰς απαιτούμενας πληροφορίας περὶ τῶν τελεσθέντων ἐν Γενεύῃ, δυνάμεθα ἄνευ κινδύνου τινος νὰ συμπεράνωμεν ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε γνωσθέντων ὅτι ἐπετεύχθη ποιά τις πρόοδος εἰς τὸ ζήτημα της ἐξελίξεως τῶν Ἑλληνοσερβικῶν σχέσεων. Ὡς εἰχομεν προαναγγείλει ἀπὸ της στήλης ταύτης τοῦ προηγουμένου τεύχους ἡ πρότασις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ρέντη περὶ υποχρεωτικῆς διαιτησίας καὶ συμφώνου ἐγγυητικῆς ασφαλείας διὰ τὰ Βαλκανικὰ Κράτη, ἡ ἐντελὴς ἀνεπίσημος διατυπωθεῖσα πρότερον, δὲν κατέβη πρὸς συζήτησιν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου της Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Ἡ κατάθεσις τοιαύτης προτάσεως ἐκρίθη ὡς μὴ δυναμένη νὰ συντελέσῃ οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον εἰς τὴν πρόοδον τῶν Ἑλληνοσερβικῶν σχέσεων. Τοιαν-

τιον ἡθέλε κριθῇ παρὰ τῶν ἐν Βελιγραδίου πολιτικῶν κύκλων ὡς ἀποτελοῦσα δήλωσιν ἐχθρικῆς διαθέσεως της Ἑλλάδος ἀπέναντι της Σερβίας.

Ματαιωθεῖσης οὕτω της ἐν λόγῳ προτάσεως, ἀφῆθη ἑλευθέρα ἡ παρασκευαστικὴ ἐνέργεια, ἥτις δεόντως συμβοηθοῦσης καὶ της Γαλλικῆς ἀντιπροσωπείας, λίαν εἰδωλῶς διατεθειμένης πρὸς τὴν ἰδέαν της Ἑλληνοσερβικῆς προσεγγίσεως, φαίνεται ὅτι κατελήξεν εἰς θετικὰ τινα ἀποτελέσματα. Δὲν ἔχομεν θεβαίως ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου οὐδεμίαν ἡμιεπίσημον ἀνακοίνωσιν. Ἀλλ' ἔξ ὅσον δυνάμεθα νὰ γνωρίζωμεν καὶ ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε συγκέντρωθεισῶν ἰδιωτικῶν πληροφοριῶν ἀγόμεθα εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἐπετεύχθησαν ἤδη τὰ πρῶτα βήματα πρὸς ἐπανάληψιν τῶν Ἑλληνοσερβικῶν διαπραγματεύσεων.

Τὴν τοιαύτην ὑπόθεσιν δεχόμενοι ὡς θετικὸν γεγονός, οὐδὲν ἄλλο τοιοῦτον εὐρίσκομεν ἀπορρέον ἐκτὼν συνεδριάσεων καὶ διαβέσεων της Γενεύης πλὴν της ἀποκαταστάσεως τῶν σχέσεων ἥτις ἐπῆλθε μεταξὺ της ἐνεστῶσης κυβερνήσεως τοῦ Ἑλλήνου καὶ της αὐτονόμου Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως προσφύγων. Ὁ πρόεδρος της ἐπιτροπῆς ταύτης κ. Χάουλαντ ὁμιλῶν δημοσίᾳ κατὰ τὴν σχετικὴν συνεδρίασιν τοῦ συμβουλίου της Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, προκειμένου περὶ τοῦ συντελεσθέντος μέχρι τοῦδε σχετικῶς ἔργου, δὲν ἐπιδείχθη ἀπλῶς εἰς ἀνάπτυξιν τῶν παρὰ της ἐπιτροπῆς πεπραγμένων. Ἀναφέρων τὰς πρὸς ἀποκατάστασιν τῶν προσφύγων καταβληθείσας ἐνεργείας, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐξῆρε τὸ ἔργον τῶν Ἑλληνικῶν Κυβερνήσεων αἰτινὲς εἶχον ἐπιληφθῇ τοῦ ἔργου της περισυλλογῆς καὶ ἀποκαταστάσεως εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἀφίξεως τῶν προσφύγων καὶ πρὸς τὴν συστάσεως της Αὐτονομίας Ἐπιτροπῆς καὶ ἀφ' ἑτέρου δὲν ἐφείσθη ἐγκωμίων ἔσον ἀφορᾷ τὴν στοργὴν μετ' ἧς ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐσπέυσεν εἰς περιστάσιν τῶν ἀδελφῶν του, γεγονὸς τὸ ὅποιον κατὰ τὴν αὐτολόγειον κρίσιν τοῦ κ. Χάουλαντ ἀποτελεῖ πλήρη ἀπόδειξιν της δημοφιλείας της ὑπαρχούσης μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων της Παλαιᾶς Ἑλλάδος καὶ τῶν Ἑλλήνων προσφύγων της Μικρᾶς Ἀσίας. Δὲν εἶνε ὁμοίως μόνον ἀπὸ της ἀπόψεως ταύτης ἀξιοσημειώτοι αἱ δηλώσεις αὐταὶ τοῦ κ. Χάουλαντ. Ὅμιλῶν οὗτος περὶ της ἐν Μακεδονίᾳ συντελεσθείσης ἐποικιστικῆς ἐργασίας, ἀνέφερεν ὅτι ὁ Μακεδονικὸς πληθυσμὸς ἀποτελεῖται σήμερον κατὰ 90 ο)ο ἐκ καθαρῶν Ἑλλήνων καὶ ὅτι τὰ ὑπολείποντα 10 ο)ο ἀποτελοῦνται ἐκ ξενογλωσσῶν μὲν κατοίκων ἀλλ' ἐχόντων ἀκεραίαν Ἑλληνικὴν συνείδησιν..

Μετὰ τὸ περιλήφθαι πρωτόκολλον τοῦ κ. Πολίτη, διὰ τοῦ ὁποίου ἀνεγνωρίζετο τὸ δικαίον της προστασίας τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ἀλλοεθνῶν μειονοτήτων, πρωτόκολλον ἐσφαλμένον οὐχὶ κατὰ θεωρίαν ἀλλὰ κατὰ τὴν πραγματικὴν αὐτοῦ βάσιν, ἰδοὺ ὅτι αἱ δηλώσεις τοῦ κ. Χάουλαντ ἔρχονται ἐπικαίρως ὥστε ἐπαναφέρειν τὰ πράγματα εἰς τὴν ἀληθῆ αὐτῶν θέσιν. Μετὰ τὰς δηλώσεις ταύτας, γινόμενας παρὰ τοῦ μάλλον ἀμοδίου πρὸς τοῦτο ἀνδρὸς καὶ δημοσίου ἐπιδοκιμασθείσας παρὰ τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας κ.κ. Τσάμπερλαιν καὶ Μπρίαν,

εἶνε προφανές ὅτι οὐδαὶς πλέον λόγος δύναται νὰ γίνῃ περὶ προστασίας ἀλλοεθνῶν μειονοτήτων ἐν Μακεδονίᾳ. Οὕτω κατέπεσε κατὰ βάσιν τὸ περίφημον πρωτόκολλον τοῦ κ. Πολίτου, δύναται δὲ νὰ κριθῇ ἄξιος ἐθνικῆς ἐγνώμοσύνης ὁ εἰγένης ἀνὴρ κ. Χάουλαντ.

Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ζητήματος ὡς καὶ τοῦ ζητήματος τῶν συνθηκῶν ασφαλείας μεταξὺ γειτονικῶν κρατῶν ὁμιλήσεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν της Ρουμανίας κ. Ντούκας, ἀπαντήσας εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον της Οὐγγαρίας, ζητήσαντος τὴν τροποποίησιν τοῦ καθιερωθέντος τῶν μειονοτήτων. Γενικῶς ἐκφραζόμενος ὁ Ρουμάνος ὑπουργὸς ἐδήλωσεν ὅτι εἶνε ἀνάγκη τὰ Κράτη ὅπου ὑπάρχουν μειονότητες νὰ ἐφαρμόζουσιν ἀπέναντι τῶν μειονοτήτων τούτων πολιτικὴν δικαιοσύνην καὶ γενναιοψυχίαν. Ἀλλ' ἐὰν αἱ κυβερνήσεις, προσέθηκεν, ἔχουν καθῆκον νὰ ἐφαρμόζουσιν τοιαύτην πολιτικὴν, ἀφ' ἑτέρου ὁμοῦ καὶ αἱ μειονότητες ὁφείλουν νὰ διάγουν εἰλικρινῶς ἀπέναντι τοῦ Κράτους καὶ νὰ εἶνε ἀφοσιωμένοι εἰς αὐτό. Δὲν πρέπει, ἐτόνισεν ὁ κ. Ντούκας, νὰ ὑποσκάπτουν τὰ Κράτη εἰς τὰ ὁποῖα περιλαμβάνονται αἱ διάφοροι ἀλλοεθνῆς μειονότητες ἐπωφελοῦμαι τῶν παρεχομένων εἰς αὐτὰς ὅλας ἐξαιρετικῶν προνομίων. Ἀλλὰ τὸ σημεῖον τοῦτο τῶν δηλώσεων τοῦ κ. Ντούκα δὲν εἶνε τὸ μᾶλλον ἐνδιαφέρον. Σχετικῶς πρὸς τὸ συμφωνον ἐγγυητικῆς ασφαλείας ὁ κ. Ντούκα ἐδήλωσεν ὅτι ἡ ἀποτυχία οὗ δὲν ἀπέλειπε παρρησίας λύσεις. Καὶ

προχωρῶν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἰδεῶν του ἐκηρύχθη ἀνεπιφυλάκτως ὑπὲρ μειονομένων συμβάσεων ασφαλείας μεταξὺ Κρατῶν, δηλώσας κατηγορηματικῶς ὅτι ἡ Ρουμανία θὰ ἐπιδιώξῃ τὴν συνομολόγησιν τοιούτων συμβάσεων ἐφ' ὅσον δύναται. Ἀδύναται νὰ ἀναγγέλλω, προσέθεσεν, ὅτι ἡ Ρουμανία διαπραγματεύεται ταύτην τὴν συγμὴν τὴν συνομολόγησιν παρομοίων συμβάσεων μετὰ διαφόρων γειτονικῶν Κρατῶν. Καὶ πρὸς ἀπόδειξιν της ἀπολύτου καλῆς πίστεως ἀφ' ἧς διαπνέεται ἡ Ρουμανικὴ πολιτικὴ, ὁ κ. Ντούκα κατέληξε τονίσας ὅτι ἡ Ρουμανία δέχεται νὰ συνάψῃ μετὰ ἀπαξίαντα τὰ γειτονικά Κράτη ἀνεξαιρέτως παρομοίας συμβάσεις.

Ἡ γενικὴ συνέλευσις της Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν περατώσασα τὴν γενικὴν συζήτησιν ἐπὶ της ἐκθέσεως τοῦ Συμβουλίου ἀνεβάλεν ἐπ' ἀόριστον τὰς συνεδριάσεις της, ἄνευ θετικοῦ τινος ἀποτελέσματος. Καὶ ἡ μὲν ἀνα-

βολή αυτή δεν στέρεται τυπικών δικαιολογιών. Έδει να παρασχεθῇ εἰς τὰς διαφόρους επιτροπὰς ὁ απαιτούμενος χρόνος ὅπως καταρτίσουν τὰς ἐκθέσεις τὰς ὁποίας θὰ ἐξετάσῃ ἡ γενικὴ Συνέλευσις, ἐπιφυλάσσουμένη συγχρόνως νὰ ἐξετάσῃ βραδύτερον καὶ τὰς διαφόρους προτάσεις αἰτινες κατετέθησαν δι' αἰκούντων τῶν συζητήσεων ἀπὸ μέρους τῶν διαφόρων ἀντιπροσωπειῶν. Ἀλλ' ἡ ἀναβολὴ αὕτη κατ' οὐσίαν κρινόμενη δὲν δύναται ἢ νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐπισφράγις, προσωρινὴ ἔστω τῆς ἀποτυχίας ἣτις ἐπέσπερε τὰς προσπάθειας περὶ σινομολογήσεως ἐγγυητικῆς συνθήκης μετὰ τῶν Συμμάχων Δυνάμεων καὶ Γερμανίας καὶ εἰσόδου τῆς τελευταίας εἰς τοὺς κόλπους τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν. Δὲν δυνάμεθα νὰ προεξοφλήσωμεν βεβαίως ἀπὸ τοῦδε τὸ μέλλον καὶ δὲν δικαιούμεθα νὰ θεωρήσωμεν ὡς ὀριστικὴν τὴν τοιαύτην ἀποτυχίαν. Ἀλλ' ἐπὶ τοῦ παρόντος τουλάχιστον ὀφείλομεν νὰ διαπιστώσωμεν τὸ γεγονός ὅτι τόσοι διὰ τὴν Δυτικὴν καὶ Κεντρικὴν ὅσον καὶ διὰ τὴν Νοτιᾶν Εὐρώπην αἱ συμβάσεις ἐγγυητικῆς ἀσφαλείας ἀποτελοῦν ἀβάβαια ἀνειροπολήματα, τῶν ὁποίων τὴν πραγμάτωσιν εἶνε ἄδηλον ἂν θὰ ἐπιτύχουν οἱ ἐνδιαφερόμενοι διπλωμάται ἐν τῷ ἀμέσῳ προσέχει μέλλοντι.

Σχετικῶς πρὸς τὸ ἐξαντληθὲν ἤδη θέμα τῆς προστασίας τῶν ἀλλοεθνῶν μειονοτήτων εἰμέθα ὑπόχρεοι νὰ σημειώσωμεν τὴν ἀκρίβειαν τῶν προτάσεων τοῦ Βουλγαροῦ ὑπουργοῦ κ. Καλφῶφ. Ἀπαντῶν πρὸς αὐτὸν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ρέντης ἀπέφυγε πᾶσαν διατύπωσιν δυνάμενη νὰ κριθῇ ὡς ἀποτελοῦσαν συζήτησιν ἐπὶ τῆς οὐσίας τῆς Βουλγαρικῆς προτάσεως καὶ περιορίσθη ἀπλῶς ν' ἀπαντήσῃ ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο ἐλύθη ἤδη ὀριστικῶς κατὰ τὴν προλαβοῦσαν σύνοδον τοῦ Συμβουλίου. Οὕτω ἐστερήθη τῆς εὐκαιρίας ὁ κ. Καλφῶφ ὅπως ἐπαναφέρῃ τὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ λελυμένου ἤδη ζητήματος τούτου. Ἀλλ' ἐὰν ἡ βουλγαρικὴ πολιτικὴ ἀπέτυχεν εἰς τὴν προσπάθειαν τῆς ὅπως ἐπαναφέρῃ ἐν Γενεῇ πρὸς συζήτησιν τὸ ζήτημα τῶν μειονοτήτων, ἀφ' ἑτέρου ἐπέτυχεν ὅπως καταρτίσῃ συμφωνίαν μετὰ τῆς Ρουμανίας, διὰ τῆς ὁποίας κατὰ τὰς διαβιβάσεως πληροφορίας λήγοντα, κατ' εἰρήν ἅπαντα τὰ μετὰ τῶν δύο τούτων Κρατῶν ἐκτρέμῃ ζήτηματα. Κατὰ τὴν συμφωνίαν ταύτην, ἐφ' ὅσον αἱ διαβιβάσεις πληροφοριῶν εἶνε ἀκριβεῖς,

ἡ μὲν Βουλγαρία ὀφείλει νὰ πληρώσῃ εἰς τὴν Ρουμανίαν 320 ἑκατ. λέι τρεχούσης ἀξίας, ἡ δὲ Ρουμανία πρόκειται νὰ λάβῃ μέσεγγύησιν ἐπὶ τῶν ἀκινήτων τῶν Βουλγαρῶν ὑπάρχον ἐν τῷ ἐδάφει τῆς, λαμβάνουσα ἅμα ἐξωφλήσιν τοῦ ἐξ ἐπιτάξεων ὀφειλομένου ποσοῦ εἰς τέσσαρας ὀρισμένους δόσεις. Ν

Περὶ τοῦ ζητήματος τῶν Ἑλληνοσέρβικων διαπραγματεύσεων ἐτονίσθη ἐν ἀρχῇ τῆς παρουσίας ἐπισκοπήσεως ὅτι στεροῦμεθα ἡμεῖς τῶν ἀνακοινώσεων. Δυνάμεθα ἐν τούτοις νὰ θεωρήσωμεν ὡς ἀκριβεῖς τὰς διαβιβάσεις ἐκ Γενεῆς ἰδιωτικᾶς πληροφορίας καθ' ἃς μετὰ τῆς ἐκεῖ Σερβικῆς καὶ Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας ἐπὶ ληθὲν ἄμεσος ἐπαφὴ καὶ ὅτι φαίνονται διαλυθεῖσαι ἔστω καὶ κατ' ἀρχὴν αἱ ὑφιστάμεναι παρεξηγήσεις. Τὴν τοιαύτην αἰσίαν τροπὴν τοῦ ζητήματος δέον ν' ἀποδώσωμεν κατὰ πρῶτον λόγον εἰς τὰς εἰστόχους ἐνεργείας τῆς Γαλλικῆς πολιτικῆς πρὸς τὴν προσηρμοσθῇ ἐν προκειμένῳ καὶ ἡ Ἀγγλικὴ πολιτικὴ, ἐνεργείας οὐχὶ ἀπλῶς παρασκηνακᾶς ἀλλὰ διαδηλωθείσας καὶ ἐπίσημως διὰ ζωηροῦ ἐγκωμίου ὑπὲρ τῆς ζωτικότητος καὶ τῆς ἀξίας ἐν γένει τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, τὸ ὁποῖον ἐπλεξαν ἐμτ' ἐνθουσιασμοῦ οἱ κ. κ. Μπριὰν καὶ Τσάμπερλαιν κατὰ τὴν συνεδροῦσιν τοῦ Συμβουλίου. Αἱ ὑπάρχουσαι ἤδη πληροφορίες περὶ τῶν Ἑλληνοσέρβικων σχέσεων, φέρουσι ὅτι κατ' αὐτὰς τὰς δηλώσεις τοῦ Σέρβου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Νίντσιτς, ἀγόμεθα ἤδη πρὸς συμμαχίαν.

Ὡς βάσις τῶν σχετικῶν συνεννοήσεων αἰτινες πρόκειται νὰ διεξαχθῶσιν ἐν Βελιγραδῶ θὰ τεθῇ κατὰ πρῶτον λόγον ἡ διευθέτησις τοῦ ζητήματος τῶν σιδηροδρόμων. Ἡ Σέρβικὴ πολιτικὴ θὰ ἐμμένῃ εἰς τὴν ἀπορρίψιν τῆς ὅπως ἀνατεθῇ ἡ διοίκησις τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Γενεῆς—Θεσσαλονίκης εἰς Μικτὴν Ἑταιρίαν, ἀφ' ἑτέρου δὲ θὰ ζητήσῃ ἐπέκτασιν τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐλευθέρας Σερβικῆς τῶνης ὑποστηρίξουσιν ὅτι ἡ ὑπάρχουσα εἶνε ἤδη τελείως ἀνεπαρκὴς διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Σερβικοῦ ἐμπορίου, ἀνευ οὐδεμιᾶς διατηρήσεως ἀξιώσεων ἐπὶ τῆς κυριαρχίας τοῦ λιμένος Θεσσαλονίκης.

Τὸ ἀνωτέρω ζήτημα, ὡς καὶ τὸ τυπικὸν κεντρικὸν ἤδη ζήτημα τῆς προστασίας τῶν μειονοτήτων θὰ συζητηθῶσιν κατὰ πᾶσαν πιθανότητα διὰ τῆς κοινῆς διπλωματικῆς δόξης, ἥτοι ἀπ' ἐθέλειος μετὰ τῶν ἐνδιαφε-

ρομένων Κυβερνήσεων καὶ διὰ τῶν ἐν ταῖς δύο πρωτευούσαις οἰκείων πρέσβευτων, ἀνευ διορισμοῦ ἐδικῶν ἀντιπροσώπων. Ἀλλ' ἡ τοιαύτη διαπραγματεύσις τοῦ ζητήματος εἶνε φανερόν ὅτι τυγχάνει δεικτικὴ μακρῶν παρελκύσεων καὶ χρονοτριβῶν καὶ ὅτι κατὰ συνέπειαν τὴν σινομολογήσιν τῆς Ἑλληνοσέρβικῆς συνθήκης περὶ συμμαχίας δὲν δυνάμεθα νὰ θεωρήσωμεν ὡς γεγονὸς πραγματοποιήσιμον ἐν τῷ ἀμέσῳ προσεχίμελλοντι. Ἐπὶ τοῦ παρόντος δυνάμεθα νὰ ἀρκεσθῶμεν εἰς τὴν ἐπιτευχθεῖσαν ἐπανάληψιν τῶν καλῶν φιλικῶν σχέσεων τὴν ὅποιαν δικαιούμεθα νὰ θεωρήσωμεν ὡς ἀσφαλῶς συντελεσθεῖσαν. Οὕτως ἡ σημερινὴ θέσις τῶν Ἑλληνοσέρβικου ζητήματος δικαιολογεῖ τὴν μετ' αἰσιοδοξίας ἀναμονὴν τοῦ μέλλοντος.

Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐν συνόλῳ θέσις τῶν ἑλληνικῶν ζητημάτων δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ρεαλιστικὴ ἐπ' ἐσχάτων. Ἡ συζητήσις ἐπὶ τῶν προσφυγικῶν ζητημάτων ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἑθνῶν ἀπεδείχθη ὅτι αἱ Συμμαχοὶ Δυνάμεις διακινεῖται πλέον ἢ εὐμενεῖς ἐναντι τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ὅτι δυνάμεθα μετὰ θετικότητος νὰ ὑπολογίζωμεν ἐπὶ τῆς εὐμενείας τῶν ταύτης. Εἶνε προφανές ὅτι ὁ Πρόεδρος τῆς Αὐτονομίας Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως κ. Χάουλιαντ, εἰς οὐδεμίαν σχέσιν ἐξαρτήσεως διατελὼν πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, βεβαίως δὲν προέβη ἐξ ἰδίας αἰτοῦ πρωτοβουλίας εἰς τὰς προσηρμοσθεῖσας δηλώσεις του, οὐδ' ὀφείλονται αὐταὶ εἰς ἐνεργείας τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως μετ' ἧς εὐρίσκειτο εἰς διάστασιν. Αἱ δηλώσεις αὗται ἐγένοντο κατ' ὑποκίνησιν τῆς συμμαχικῆς πολιτικῆς ἀποτελοῦν δὲ τὸ κυριώτατον δείγμα τῆς ἀπέναντι ἡμῶν τοσοῦτον περιττάνους ἐκδηλωθείσης εὐμενείας.

Ἀλλ' αἱ δηλώσεις αὗται τοῦ κ. Χάουλιαντ ἔχουν ἐκτὸς τοῦ ἡθικοῦ καὶ πρακτικῶν ἀποτελέσματα. Θεωρεῖται ἀπὸ τοῦδε ὡς λίαν πιθανόν ὅτι κατὰ τὸ ἐπὶ ὅσον ἔτος ἡ Ἑλλὰς θὰ δυνήθῃ νὰ ἐπιτύχῃ νέον προσφυγικὸν δάνειον καὶ ὅτι ληγαύσης τῆς θητείας τῆς Αὐτονομίας Ἐπιτροπῆς τὸ δάνειον τοῦτο θὰ δυνήθῃ νὰ διαχειρισθῇ ἡ ἐγγυητικὴ ὑπηρεσία, ἂν μὴ θεωρηθῇ ἐπιβεβλημένη ἡ ἐξακολούθησις τῆς παραμονῆς ἐν Ἑλλάδι τῆς Αὐτονομίας Ἐπιτροπῆς.

Τὸ ζήτημα τῶν σχέσεων Ἑλλάδος καὶ Βουλγαρίας δέον νὰ θεωρηθῇ ὡς δευτερευούσης σημασίας. Ἐν Γενεῇ ἔλαβε χώραν πρὸ

τινος ἰδιαιτέρα συνάντησις μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων Ἑλλάδος καὶ βουλγαρίας καθ' ἣν μετέσχε ἄγνωστον διὰ τίνα λόγον καὶ ὅπως ἀπροόπτως ἀφίχθεις ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Βουλγαρίας κ. Τσαγκῶφ. Προκειμένου περὶ παροχῆς προσφυγικοῦ δανείου εἰς τὴν Βουλγαρίαν, καὶ περὶ τούτου καὶ μόνον πρόκειται, εἶνε γνωστὸν ὅτι ἡ ἑλληνικὴ πολιτικὴ οὐδεμίαν δύναται νὰ διατυπώσῃ ἀντίρρησην. Φαίνεται ὅμως ὅτι αἱ ἀντιρρήσεις αὗται πηγάζουσιν ἐκ τῶν ἐσωτερικῶν τῆς Βουλγαρίας καὶ δὴ ἐξ αἰτῶν τῶν σπλάγχων τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως, τοῦ ὑπουργοῦ κ. Καλφῶφ διαφωνούντος ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου καὶ θεωροῦντος ὅτι ἡ ἀποδοχὴ παρὰ τῆς Βουλγαρίας προσφυγικοῦ δανείου ἤθελε κριθῇ ὡς σημαίνουσα τὴν παρ' αὐτῆς πλήρη ἐγκατάλειψιν τῶν βουλγαρικῶν ἐμμομφικῶν. Πρὸς ἄρσιν τῆς διαφωνίας ταύτης φαίνεται πιθανόν ὅτι μετέβη εἰς Γενεῇ ὁ Βούλγαρος πρωθυπουργός, ποροπαθὼν νὰ συνδιάσῃ τὰς ἐνεργείας τοῦ ἐκεῖ περὶπεδημοῦντος Μητροπολίτου κ. Στεφάνου πρὸς τὰς θεωρητικὰς ἀντιρρήσεις τοῦ κ. Καλφῶφ. Ἐν τῷ μετὰ τὸ ἐθνικὸν κοιμῆται τῶν βουλγαρικῶν προσφυγικῶν ἀδελφοτήτων ἐξακολουθεῖ τὸν ἀσκοπὸν θόρυβόν του, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον προκαλεῖ μόνον ἐθνομικὰ σχόλια προκειμένου περὶ ἀνακινήσεως ζητήματος μειοψηφικῶν παρὰ τῆς Βουλγαρίας.

Ἐν Μαρβέικου καὶ ἐκ Συρίας οὐδὲν νεώτερον θετικὸν γεγονός ἀνηγγέλη. Γνωρίζομεν μόνον ὅτι κατὰ τὰς πληροφορίες τῶν Γαλλικῶν ἐφημερίδων, εὐρίσκειτο εἰς τὰς παραμονὰς γενικῆς ἐπιθέσεως τῆς ὁποίας ἐξηδηλώθησαν ἤδη τὰ προμνηνύματα. Εἶνε ἄγνωστον πότε θέλει πραγματοποιηθῇ ἡ γενικὴ αὕτη.

PROBUS

Λόγος πληθώρας ὕλης ἡ συνέχεια τῆς μελέτης **ΑΓΓΛΙΑ καὶ ΑΙΓΥΠΤΟΣ** ἀναβάλλεται διὰ τὸ προσεχὲς τεύχος.

ΕΞΟΤΕΡΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

Ἡ Κυβέρνησις, συνεχίζουσα τὴν τακτικὴν τῆς διώξεως τοῦ τύπου προέβη εἰς τὴν σύλληψιν τοῦ ἐκ τῶν Διευθυντῶν τῆς «Ἑστίας» κ. Κ. Κύρου ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν «Ἑστίαν» ἄρθρον ἐπὶ τῶν ἐν Γένεσιν διπραγματεύσεων περὶ τῆς Ἑλληνοσερβικῆς διαφορᾶς, ἐπικρίνον τὰς ἐνεργείας τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας. Αἱ στρατιωτικαὶ διονητικαὶ ἀρχαὶ ἐθεώρησαν τὸ ἄρθρον τοῦτο, ὡς δημιουργοῦν «χάσμα» μεταξὺ λαοῦ καὶ κυβερνήσεως καὶ ὡς ὑπονομεῦον τὸ ἔργον τῆς κυβερνήσεως καὶ διὰ τοῦτο ἀπεφάσισαν τὴν διώξιν τῆς «Ἑστίας» καὶ τοῦ διευθυντοῦ αὐτῆς. Τὸ γεγονός τοῦτο, συμπληροῦν τὰς τελευταίας κατὰ τοῦ Τύπου ἐνεργείας, ἦλθε νὰ βεβαιώσῃ ὅτι ἡ ἐλευθέρουσία ἀποτελεῖ πλέον οὐτοπία καὶ ἡ ἐννοια τοῦ κατοχυρωτικοῦ περιωρίσθη μόνον εἰς τὴν προστασίαν τῶν Κυβερνήσεων ἀπὸ πάσης ἀσκήσεως ἐλέγχου ὑπὸ τοῦ Τύπου. Ὁ συλληφθεὶς διευθυντὴς τῆς «Ἑστίας» ἐξακολούθει νὰ κρατῇται καὶ θὰ υποβληθῇ εἰς δίκην παρὰ τὴν δῆλωσιν του ὅτι ὁ πρῶν πρωθυπουργὸς κ. Μιχαλακοπούλος ἔγραψε τὸ ἐπιλήψιμον ἄρθρον καὶ ὁ ὁποῖος δι' ἐπιστάλης του πρὸς τὸν κ. Πάγκαλον ἀνέλαβε τὴν εὐθύνην τῆς συγγραφῆς καὶ δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐν τούτοις εἰς δηλώσεις του ἐτόνισεν ὅτι δὲν θὰ ἐπιτροπῇ ἡ δηλητηρίασις τῆς κοινῆς γνώμης δι' ἄρθρων ὑπονομευτικῶν καὶ διὰ τοῦτο εἶνε ἀνάγκη νὰ τιμωρηθῇ καὶ ἡ «Ἑστία» καὶ ὁ διευθυντὴς τῆς, διότι ἐφιλοξένησαν τὸ ἄρθρον τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου.

•••

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ συλληφθεὶς διευθυντὴς τοῦ «Σκρίπ» κ. Γρ. Εὐστρατιάδης ἀπελύθη καὶ ἡ δίωξις τῆς ἐφημερίδος του ἀνεστάλη. Ν

Ἡ ὑπὸ τὸν κ. Παπαναστασίου συνταγματικὴ ἐπιτροπὴ ἐπεράτωσε τὴν σύνταξιν τοῦ νέου Καταστατικοῦ Χάρτου καὶ παρέδωκε τὸ

καίμενον δι' ἐπιτροπῆς πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας καὶ πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργόν, ὅστις ὁμῶς ἐδήλωσεν ὅτι δὲν θὰ τὸ δημοσιεύσῃ. Ὁ κ. Παπαναστασίου ἐδήλωσεν ὅτι ἡ δημοσίευσίς αὐτοῦ εἶνε ὑποχρεωτικὴ, ἀπομένει δὲ ἤδη ἡ λύσις τοῦ ζητήματος τούτου εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ κ. Προέδρου τῆς Συνελεύσεως.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς μεταβάς εἰς Ὑδραν συνεννοήθη μετὰ τοῦ κ. Κουντουριώτου ἐπὶ τούτου καὶ, ὡς ἐλέχθη, ἔλαβέ καὶ τὴν σγκατάθεσιν του πρὸς διάλυσιν τῆς Συνελεύσεως.

Ἀντιθέτως ὁ κ. Παπαναστασίου εἶπεν ὅτι ἡ κυβερνήσις εὐρίσκεται ἐν ἀδυναμίᾳ νὰ προβῇ εἰς διάλυσιν τῆς συνελεύσεως καὶ ὅτι αἱ σχετικαὶ ἀπειλαὶ ὁρισμένων κυβερνητικῶν κύκλων οὐδένα πρὸκειται νὰ ἐπηρεάσουν. Ἡ κυβερνήσις ὅλως, προσέθεσεν ὁ κ. Παπαναστασίου, ἀνιθεὶ τὸ κύρος τῆς ἐκ τῆς ψηφου τῆς Συνελεύσεως.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ διατυμπανιζόμενα ὅτι ἡ κυβερνήσις ἀπολαύει τῆς ἐμπιστοσύνης τῶν 9)10 τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, τοῦτο—λέγει ὁ κ. Παπαναστασίου—εἶνε «τραγικὴ πλάνη», ὅπως εἶνε πλάνη ἀκόμη καὶ ἐὰν πιστεῖται ἡ κυβερνήσις ὅτι ἀντιπροσωπεύει καθ' ἑαυτὴν καὶ ἐλαχίστην κἂν μέισιν φρίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἐν τέλει ὁ κ. Παπαναστασίου ἐτόνισεν ὅτι εἶνε πλέον ἢ βέβαιον ὅτι ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας οὐδεμίαν παρέσχέ σγκατάθεσιν εἰς τὸν κ. πρωθυπουργόν διὰ τὴν διάλυσιν τῆς Συνελεύσεως. Ὁ κ. Κουντουριώτης κατέληξεν ὁ κ. Παπαναστασίου, παραμένει πάντοτε πιστὸς εἰς τὸν ὅρκον του πρὸς τὴν Συνελεύσιν.

Πιθανὸν θεωρεῖται ὅτι τὸ Σύνταγμα θὰ δημοσιευθῇ μερικῶς, αἱ δὲ ἐργασίαι τῆς Συνελεύσεως θ' ἀναβληθῶν διὰ τὸν Νοέμβριον.

ΑΠΟ ΤΟ ΕΝΔΟΞΟΝ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

ΑΥΤΟΓΡΑΦΟΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

[ΠΩΣ ΑΦΗΓΕΙΤΑΙ Ο ΕΝΔΟΞΟΣ ΣΤΡΑΤΗΛΑΤΗΣ ΤΟΥΣ

ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΙΚΟΥΣ ΑΓΩΝΑΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

ΚΟΖΑΝΗ, ἑσπέρα 27ης Ὀκτωβρίου 1912

Ἐπέγρασα τὴν νύκτα 20 χιλιόμετρα πέραν τοῦ παρατηρητηρίου τῆς μάχης μέσα εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐνδὸς ἀθλίου χωρίου. Ἐσφάξαμεν ἓνα χοῖρον, τὸν ὁποῖον ἐψήσαμεν, διότι ἐπεθάνομεν ἀπὸ τὴν πείναν, ἀφοῦ δὲν εἶχαμεν φάρμακον ἓνα κομμάτι ψωμὶ ὅλην τὴν ἡμέραν. Τὸ θέαμα ἦτο πολεμικὸν καὶ τραγικόν. Εἰς τὴν οἰκίαν ἐκκλησίαν εἰμένα καμμιὰ εἰκοσαριά ἀξιωματικοί, κοθισμένοι γύρω ἀπὸ ἓνα τραπέζι μόλις φωτιζόμενον ἀπὸ μερικὰ ἀγιοκερία. Μία καραβάνα γεμάτη ἀπὸ αἱμοσιὰ οὐκ κομμάτια ψητοῦ κρέατος καπνισμένου καὶ κακοὺς ἄλλους. Ἐτρώγαμεν ξεσχισχίζοντας τὸ κρέας μὲ τὰ δάκτυλα.

Ἐκοιμήθηκα κατὰ γῆς, ἐπάνω εἰς μίαν ψάθαν, σκεπασμένος μόνον μὲ τὸν μανδύαν μου. Ἐκρύωνα τρομερὰ καὶ ἔξω ἔβρεχε καταρακτωδῶς.

Τὸ πρωὶ δὲν εἶχε ξημερώσει ἀκόμη, ἔφυγα καλπάζων διὰ τὰ φθάρω εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης. Ἡμῖν εὐτυχὴς διότι δὲν ἤκουα βοῶντων κανονιῶν ἓνα προαῖσημα μου ἔλεγε ὅτι οἱ Τούρκοι θ' ἀπεμακρύνοντο. Ἡ καρδιά μου ἐπαλλε δυνατὰ. Ἐφροσύνην μὴ πως ξαναχάσουν τὴν αἱματηρὰν μάχην τῆς χθὲς καὶ ἡμῖν ὀλίγον ἀμφιβολία ἂν τὰ νεῦρα τῶν στρατευμάτων μου θὰ ἠμποροῦσαν νὰ βιασθῶν ἄλλην μίαν ἡμέραν ὅπως ἡ χθεσινή.

Ἐρλικοχάραζεν, διὰ τὴν ἐφθασα εἰς τὴν θέσιν μου καὶ βλέπω ἓνα τμήμα πεζικοῦ νὰ προδχωρῇ πρὸς τὰς ἐχθρικές θέσεις, ὅπου καὶ τὸ πῦρ ἦτο ἰσχυρότερον. Διηρωτάμην τί νὰ συμβαίνει, διὰ τὸν μὲν ἦλθ' ἡ εἰδήσις, ὅτι αἱ ἐχθρικές θέσεις ἐξεκενώθησαν. Ἐπέσα εἰς τὰ γόνατα διὰ τὴν εὐχαριστήσω τὸν Θεὸν διὰ τὴν Νικὴν μας, προπαντὸς ἡθικὴν, καὶ ἔβριγα ἀμέσως μίαν πλήρη μεραρχίαν εἰς κατωδίωξιν τοῦ ἐχθροῦ καὶ ἔπειτα καὶ τὰς ὑπολοίπους.

Ἐμαθα κατόπιν, ὅτι ὁ ἐχθρὸς καθελώθη μέσα εἰς τὸν λοβύρινθον ἐκείνον τῶν βουνῶν, ὅπου καὶ τὸν ἐκρύβασε ἡ μεριχρία τοῦ ἔ-

στειλα νὰ τὸν καταδιώξῃ. Ἡ διόδος ἦτο στενὴ. Ἦτο ἀδύνατον ν' ἀνασυνταχθῇ κατεῖς ἐκεῖ μέσα καὶ διὰ τὴν τοιαύτην φαιλῆς ἐδρεθῇ ὑπὸ τὰ διασταυρούμενα πυρὰ τῶν Μεραρχιῶν μου, διεσκορπίσθη ὡς ἡ σάχη, ἔπαισε νὰ ἐκλείσται, διελύθη ἀφίνουσα ὀπισθὲν τὴν παντο πυροβόλα καὶ ἐφόδια. Τὶ τρομερὸ μακελῶ! Ὁ δρόμος ἦταν κυριολεκτικῶς σκεπασμένος ἀπὸ αἷμα. Τὶ φοικη!

Ἀλλὰ ἔπρεπε νὰ ξαναγυρίσω! Ἐχρεώσθη πέντε ὥρας διὰ νὰ διατρέξω περὶ τὰ εἴκοσι χιλιόμετρα μὲ τὸ αὐτοκίνητον, τότε οἱ δρόμοι ἦσαν γεμάτοι ἀπὸ ατραυμάτα, τὰ ὁποῖα ἐξητωναύαζαν καθὼς ἐπερνοῦντα καὶ ἐπειθοῦσαν τὰ πηλὴκία τῶν εἰς τὸν ἄερα. Μ' ὅλην τὴν κόπασιν ποὺ ἔαυρα, ἦσαν εὐτυχισμένοι. Καθ' ὅσον ἔλαβον εἴδησιν περὶ κυρσεύσεως τοῦ ἐχθρικοῦ πυροβολικοῦ καὶ μιᾶς σημαίας. Ἐκ νουτοίητα αὐτοπροσώπως εἰς τὰ στρατεύματα τὸ γρονθὸς, ἐνῶ εἶχα μὲν ὑπὸ γύρω μου. Μιτορεῖς νὰ φαντασθῶν τὸν τρολλὸν ἐνθουσιασμῶν τῶν. Ἀκόμη οἶδω, ποῦ τὸ ἀναπλῶ.

Ἐκοιμήθηκα τὴν προαῖσην νύκτα μὲ δεκάτῃ ἀξιωματικῶν, εἰς ἓνα μικρὸν ξενοδοχεῖον εἰς δύο δωμάτια ἀκαθαρτίας ἀπεριγράπτου, χωρὶς νὰ δειπνήσωμεν. Ἐνας συνταγματάρχης, ὁ ὁποῖος ἔπεινοσε μὲ τὸ σύνταγμα τοῦ, μᾶς ἔδωκε ἓνα κουτὶ ἀστακὸ καὶ ἀπὸ μιά σακελλα στὸν καθένα. Ποτὲ ἄλλοτε δὲν ὑπέφερα τόσον ἀπὸ τὸ κρύο καὶ ἀπὸ τὴν πείναν, ὅσον τότε. Μολταυτὶ φαίνεται ὅτι ἡ ζωὴ αὐτὴ εἶναι ὑμνήν καὶ τὰρα αἰσθάνομαι ὀλιγότερον τὴν κόπασιν.

Τὴν ἐπομένην τὸ πρωὶ ἐξανάφρα διὰ νὰ τελεώσω τὴν διάβασιν τοῦ βουνοῦ καὶ ἔπειτα ἀπὸ ὁριζιὰν πορείαν, εἶδα τὰ πυροβόλα ποὺ εἶχεν ἐγκαταλείψει ὁ ἐχθρὸς, ὁ ὅτι δας σκορπισμένους, γύρω τρώμα, στολὰς πληρωμένους ἐπάνω εἰς ὁρεῖα, μίαν καταστροφήν τρομεράν, σὲ βεβαίω. Καὶ τὸ αἰσθημα τῆς εἰγνομοσύνης πρὸς τὸν Θεόν, σχεδὸν μ' ἐπνιγε. Ἡ χαρὰ τῆς νίκης ἀκόμη

ή δυσαρρέσκεια ήρχισε να εκδηλώνεται. Έπεράσα από ανάμεσα ατό του στρατιώτας, ωμίλησα μαζί των, τους έλαμα να γελασουν και κατέληξαν να με ζητωκραυγάζουν!

Είπε εξαίρετοι στρατιώται, πολεμικών υλικών πρώτης τάξεως. Του είπα: «Μπροστά σας είναι η Θεσσαλονίκη, αν θέλετε να φάτε θανμάσια, πηγαίστε να την πάρτε!» Αυτό τους έκαλοκάρδισε.

Σήμερα το πρωί έτελέσθη επίσημος δοξολογία. Ο αρχιεπίσκοπος εξέφώνησε λόγον και έπειτα έδεχθη τους Έλληνες και Τούρκους προκρίτους, από τους οποίους κάποιος έμμιούσε γαλλικά. Κάμνει καιρόν θανμάσιον. Πραγματικόν μικροκαλοκαίρι. Μόνον την νύκτα άρχίζει να κάνη παγωνιά.

Την νύκτα, τέλος πίντων, έκοιμήθηκα δεκά ώρας, εις ένα κρεββάτι ελαστικό, έκοιμήθηκα και το απόγευμα έτίσης μίαν ώραν και άκό η νυστάζω. Αισθάνομαι τόν έαυτόν μου άδειον! Και όμως έφτια άρκετά, αλλά μου φαίνεται διότι αν ηστέωση κανείς τρεϊτέσσαρας ημέρας, το στομάχι μαζεύεται και τρώγει κανείς διαινώτερον. Ένα πρόγμα είναι άπολύτως βέβαιον, διότι όν ήμουν βέβαιος αν έπεινούσα ή όχι. Η πείνα έρχεται μόνον

κατόπιν, όταν ξαναρχίζη κανείς να τρώγη τακτικά και τότε είναι τρομερόν.

Τ' άλογά μου είναι σχεδόν φόβια, προπαντός έπειτα από τόν χθεσινόν δρόμον. Έμεινα έφιππος από τας δεινές το πρωί έως τας δύο το απόγευμα, προχωρών σχεδόν διαρκώς, διότι έπρεπε ν' ακολουθώ τα στρατεύματα και τίποτα δέν κουράζει περισσότερο τ' άλογα όσον όταν περπατούν σιγά και σνεχώως. Και έν τώ μεταξύ, έν έφιππεύω διά να πάρω άναφοράν και να δώσω διαταγές, μένουν εκεί άκίνητα και σελλωμένα. Χθές έπλησης έμεινα από τας έξ το πρωί έως τας τέσσαρας το απόγευμα. Τα καυμένα ζώα!

Δέν ξέρω πότε θα κατορθωθώ να φύγη από το γράμμα. Από καιρού εις καιρόν γράφω μίαν σελίδα και ίσως θα εύρω καιρόν πρίν το στείλω να γράψω και άλλην μίαν. Έξακολουθούμεν να συλλαμβάνομεν αίχμαλώτους. Τους εύρίσκομεν μέσα εις τας σπηλαιοκρυμμένους, ντυμένους πολιτικά και μερικους γυναικεία άνύμη. Σήμερα εδοήκαμεν ένα άξιοματικόν κλεισμένον εις ένα άχυρόνα, αυτό του δίνει να ενόησης την ψυχικήν των κατάστασιν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
(Έπεται συνέχεια)

ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΣΚΟΥΛΟΥΔΗ (ΠΡΩΗΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ)

ΕΠΤΑ ΜΗΝΩΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΙΑ

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΟΥΔΕΤΕΡΟΤΗΤΟΣ.—ΑΙ ΠΙΕΣΕΣ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ.—Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ.—ΑΙ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΙ ΜΕ ΤΟΥΣ ΠΡΕΣΒΕΙΣ.—ΤΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ ΤΟΥ ΣΤΕΜΜΑΤΟΣ

Συνομιλία μετά του Πρέσβεως της Αυστρίας κ. Szilassy την 13 Νοεμβρίου 1913.

Ο Πρεσβευτής της Αυστρίας παρακαλεί να προσπαθήσω, οίονει έξ έμης πρωτοβουλίας, μήτοι ή Σερβική Κυβέρνησις πεισθώ να μεταφερθώσι και μείνωσι έν Ελλάδι αι έικοσι πέντε χιλιάδες αίχμαλώτων Αυστριακών, ως είχε συμφωνηθώ μετά της Γαλλικής ένταύθα Πρεσβείας, και να μη μεταφερθώσι ούτοι εις Ιταλίαν όπου, ως έπληροφορήθη ο Πρεσβευτής, οδηγούνται ήδη δι' Αλβανίας. Έπ' τή έρωτήσει μου αν έπιθυμώ να ζητήσωμεν όπως τουλάχιστον διέλθωσι

έντεσθεν οι εκ των εισημένων αίχμαλώτων έπτακόσιοι περίπου άξιοματικοί, άπαλλασσόμενοι τοιούτοτρόπως των κακουχιών της δια των Αλβανικών δρόμων πεζοπορίας, ο Πρεσβευτής απήντησεν, δι, εάν επρόκειτο περί μικρού τιτος αριθμού άξιοματικών θα ανέλαμβάνε το πρόγμα ύπ' ευθύνην του, αλλά προκειμένου περί δαπάνης άφορώσης τοιούτον σημαντικόν αριθμόν, φρονεί δι πρόπει να ζητήση την γνώμη της Κυβερνήσεώς του, εϋθύς δε ως την λάβει θέλει μοι την καταστήσει γνωστήν.

Στ. Σκουλούδης

Συνομιλία μετά των Πρεσβευτών 'Αγγλίας, Γαλλίας, 'Ιταλίας και Ρωσίας την 16ην Νοεμβρίου 1913.

Οι πρεσβευται των τεσσάρων Δυνάμεων προσήλθον εις την οικίαν μου την 4 1/2 μ. μ. όπως προβώσιν εις ανακοίνωσιν άποφάσεων των κυβερνήσεων αυτών σχετικών προς τα τρία αίτήματα των, ένεκεν των οποίων μοι έχον ζητήσει την σημερινήν συνέντευξιν. Αλλά πρίν ή ο πρέσβυς της Γαλλίας άνασώρη εκ του θυλακίου του χάστην τινά κναυόν, τόν όποιον έξελαβον ως έγγραφον προσορισμένον να μοι αναγνώση, προλαβών έγώ άνέγνων προς τους πρεσβευτάς, ως προσορισμένην άπαντησιν μου εις τα γνωστά τρία αίτήματα των, τα έπόμενα:

«Λαμβάνοντα σημείωσιν των φιλικών δηλώσεων, διά των οποίων οι Αντιπρόσωποι των Δυνάμεων της Συνεννόησεως συνώδενσας τα ύπό των έαυτών Κυβερνήσεων προς την Ελλάδα παρουσιασθέντα αίτήματα, ή βασιλική Κυβέρνησις, έπιθυμούσα έξ ίσου να παράσχη νέαν άπόδειξιν των φιλικών αυτής διαθέσεων, και ύποχρεωμένη να έχη ύπ' όψει την δυσχερή θέσιν έν ή διατελούσιν έν Μακεδονία τα Έλληνικά ως και τα συμμαχικά στρατεύματα, ως έπίσης και την εις άκρον έπείγονσαν ανάγκην να έπιτευχθώ πρακτικός τις κανονισμός, προτείνει όπως άνατεθώ έκάτερωθεν εις τας σχετικές στρατιωτικές, άρχάς ή φρονίτις να καθορίσωμεν, έντός των όρίων τα όποια έπιβάλλουσιν ή άνεξίτητοια της Ελλάδος, ή διατήρησις της ουδέτεροτήτος αυτής, ως και αι οδωιώδεις άνάγκαι των έπιστρατευμένων αυτής δυνάμεων, τόν τρόπον της πραγματοποιήσεως των ύπό των δυνάμεων της Συνεννόησεως διατυπωθέντων αίτημάτων».

Οι πρεσβευται και ιδίως ο της Γαλλίας έγήνησαν κατ' άρχάς οίονει άπορούντες τι ν' άπαντήσουν εις την άπροσδόκητον ταύτην έγγραφον δήλωσιν, μοι την έξήτησαν, και την έδωκα. Είπα ο κ. Guillemin, όστις καταφανώς έδυσκόρει δι μετά την δήλωσιν μου δέν είχε πλέον θεσιν ή ύπ' αυτού έτοιμασμένη ανακοίνωσις, και ήρνώει πώς να την σχετίση με την νέαν κατάστασιν, ειπεν δι εις το έρώτημα, το όποιον το Σάββατον ο κ. Elliot και αυτός μοι άνέφερον δι θ' απευθύνουν προς της Κυβερνήσεως των, έλβον άπάντησιν και ήρχισεν αναγινώσκων τροχάδην τόν κναυόν χάστην. άντελήφθην δε περίπου δι ο κ. Briand έλεγε τά έξης:

«Εάν ο κ. Σκουλούδης έπιθυμώ τοϋτο,

δύνασθε να τώ ειπήτε δι αι Δυνάμεις θα ήξιουν την προσχώρησιν της Ελλάδος κατ' άρχήν εις τα προβληθέντα δι' αυτών τρία αίτήματα, και δύναται ή Ελλάδα να ήνε βεβαία, δι, μετά την ύπ αυτής παραδοχήν της άρχής, αι Δυνάμεις θα ώσι διατεθειμένοι να εξετάσωσι μετ, αυτής τόν τρόπον της φιλικής έφαρμογής κ.τ.λ. κ.τ.λ.».

Έπειδή δε άνεγίνωσκε λίαν ταχέως, ήδυνάτοιν δε και εύκρινώς ν' ακούω και να έινοώ τι αναγινώσκει, ήρώτησα τόν Πρεσβευτήν αν θα είχε την καλωσύνην να μοι δώσιν αντίγραφον. Απήντησεν δι δέν δύναται ν' άφήσιν αντίγραφον, διότι δέν ήτο τηλεγράφημα προς ανακοίνωσιν άλλ' όδηγία δι' αυτόν μόνον προσορισμένοι. «Αλλωστε, ειπε, μάς δώκατε τώρα ύμεις άπάντησιν, έν ή επρόκειτο ήμεις να σάς δώσωμεν την ιδικήν μας».

Αναγινώσκων δ' έν τούτω τώ μεταξύ προσετικώς το ιδικόν μου έγγραφον, παρατήρησε δι δέν λέγομεν δι δεχόμεθα, έστω και κατ' άρχήν, τα αίτήματα των Δυνάμεων. Τα δέχσθε ήρώτησεν, ή όχι;—Την άπάντησιν μου, ειπον, έχετε ένώπιόν σας.—Ο Πρέσβυς της 'Ιταλίας άναγινούς έπίσης το έγγραφον, ειπεν, δι φρονεί, δι έν τη τελευταία παραγράφω της άπαντήσεώς μου, αναγραφούση: «Για καθορίσωσι τόν τρόπον της πραγματοποίησεως των διατυπωθέντων αίτημάτων κ.τ.λ., pour déterminer le mode de réalisation des demandes formulées etc.» περιέχεται ή ύπό της Έλληνικής Κυβερνήσεως άποδοχή της άρχής—δέν έχει ούτω κ. πρόεδρε; τίποτε άλλο άφ' ό,τι αναγινώσκετε δέν έχω να προσθέσω, άπλήρησα. Τοϋτο σημαίνει, ειπεν ο πρεσβευτής της 'Ιταλίας, δι έ κ. πρόεδρος δέν κυροϋ (ne sensationne pas) την έορμηνειαν την όποιαν έδωκα εις την ειση μένην φράσιν.

Επαναλαμβάνω, απήντησα, δι δύνασθε βεβαίως να δώσχη οι άνδήποτε έορμηνειαν ύμεις θέλετε, άλλ' έγώ, εις το κείμενον το όποιον έχετε ένώπιόν σας, δέν έχω να κάμω σχόλια. Την αυτήν περίπου άπάντησιν έδωκα και προς τόν πρέσβυν της Ρωσίας παρατηρήσαντα πάλιν μετ' όλίγον δι δέν έξηγουμέν μετ' όλίγον δι δέν έξηγουμέν έν τη άπαντήσει μας ταύτη αν δεχόμεθα κατ' άρχήν τα αίτήματα. Βλέποντες δι δέν ήμην διατεθειμένος να προσβώ εις άλλην διασάφησιν οι πρεσβευται ειπον έν τέλει, δι, έπειδή δέν άνέμενον την τροπήν ταύτην, είναι ύποχρεωμένοι να διαβεβάσωσι την άπάντησιν μου εις τας Κυβερνήσεις των και να άναμείνωσιν

όδηγίας.

Ἐπὶ παρατηρήσει τοῦ πρέσβεως τῆς Ἀγγλίας ὅτι οὐδεμίαν ποιούμεν μνείαν περὶ τοῦ θύου ἄρθρου τῶν αἰτημάτων αὐτῶν, τοῦτέστι περὶ τῆς ἐλευθερίας τῶν θαλασσῶν, περὶ νηοσιῶν, κτλ. ἔπειτα σιωπῶν, εἰπόντος δὲ τοῦ κ. Guillemin ἐπικυρικῶς ὅτι τὸ ἐν λόγῳ ἄρθρον τοὺς ἐνδιαφέρει εἰς ἄκρον, ὅπως μὴ γίνεται ἐκάστοτε θόρυβος ὅτι παραβιάζονται τὰ κυριαρχικά μας δικαιώματα καὶ ἡ ἀνεξαρτησία τῆς Χώρας, ἀπήντησα ὅτι ἐπ' ὁλόκληρον σχεδὸν φθάνει παραβιάζονται ταῦτα καὶ ἡ παραβίασις φθάνει ἐνίοτε μέχρι πρᾶξεων ἐχθρικών τὴν καταπάτησιν τῶν δικαιωμάτων μας ὑφιστάμεθα ὡς προερχομένην ἐξ ἀνωτέρας βίας χωρὶς νὰ διαμνηστεύωμεθα, ἀλλὰ μὴ περιμένετε ὅτι καὶ διὰ τῆς ἰδίας ἡμῶν χειρὸς θέλομεν ὑπογράψει τὴν ἄδειαν (le permis) νὰ γίνεται τοῦτο. Ἀπηρίθμηση τότε τὰς λαβούσας χώραν παραβιάσεις ἐπὶ ἐν ἡδὴ ἔτος, τὰς ἐν τῇ αἰγυπτιᾷ ζώνῃ νηοσιῶν, τὰς κατακρατήσεις πλοίων. Τὴς κατακρατήσεις τηλεγραφημάτων, ἐνῶ δὲν εἴμεθα ἐμπόλεμοι τὴν νυκτερινὴν ἐπιδρομὴν εἰς Ἀργος, στροφὴν δημοσίας περιουσίας, δηλαδή τῶν 480 κιβωτίων πετρελαίου ἀναμεμιγμένου μετὰ πίσεως πρὸς καταστροφὴν τῶν ἀεροδύων, τὴν κατάληψιν τοῦ λιμένος καὶ τοῦ τηλεγραφείου Μήλου κτλ., ὁμολῶν δὲ περὶ τῆς ἐπιδρομῆς εἰς Ἀργος. εἶπον ὅτι δὲν ἔχομεν μὲν ἀπόδειξιν τῆς ἐθνικότητος τῶν ναυτῶν οἱ ὅποιοι διέπραξαν ταῦτα, διότι εἰχον ἀραιώσει ἐκ τοῦ πληκίου τῶν τὰς ταινίας τὰς ἐμφανούσας το ὄνομα τοῦ πλοίου εἰς τὸ ὅποιον ἀνήκον, ἀλλ' ἔχομεν ἐνδείξεις ἄλλας λιαν πειστικές, διότι, μετὰ τὴν συντέλεσιν τοῦ κατορθώματος, οἱ ναῦται ἀφῆκαν ἐπὶ τόπον ἕνα ναυτικὸν πέλεκυν, φέροντα τὴν σφραγίδα τῆς προελεύσεώς του, καὶ σακκίδιον καπναῦ ποιότητος καὶ προελεύσεως, ἥς μόνον ὑπὸ τῶν ναυτῶν ὀρισμένης ἐθνικότητος γίνεται χρῆσις. Ἐνταῦθα μὲν διέκοψεν ὁ πρέσβυς τῆς Ἀγγλίας λέγων ὅτι ἡ ἐπιδρομὴ αὕτη πιθανῶς ἐγένετο, καθόσον ἦτο γνωστὸν ὅτι ὑπῆρχεν ἀποθηκευμένη ἐκεῖ ποσότης πετρελαίου, καὶ ἐν αὐτῇ δὲ τῇ Ἀγγλίᾳ ἀνεκαλύφθη ὅτι εἰς τινὰ μέρος, πολὺ πρὸ τοῦ πολέμου οἱ Γερμανοὶ εἶχον παρασκευάσει θέσεις πρὸς ἀνεφοδιασμὸν πολεμικῶν καὶ πρὸς ἐγκατάστασιν βαρέων πυροβόλων. Ἀπήντησα ὅτι τὰ ἐν τῷ ἱπποφωβείῳ Ἀργος πετρελαία ἦσαν ἀποθηκευμένα ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου 1914 ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, καὶ ἔκτοτε μετουσιωμένα διὰ πίσεως ὡς γινώσκει ἡ Ἐταιρία τῶν Μονοπωλείων, τοῦτέστι πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ Ἑυρωπαϊκοῦ πολέμου, καὶ

δὴ ἐπὶ Κυβερνήσεως τοῦ κ. Βενιζέλου.

Στ. Σκουλούδης.

Συνέντευξις μετὰ τῶν πρεσβευτῶν Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας τὴν 21, Νοεμβρίου, 1923.

Κατὰ τὴν συνέντευξιν ταύτην ἐν τῷ

Ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν οἱ πρεσβευταὶ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας προσέβησαν εἰς προφορικὴν ἀνακοίνωσιν τῶν ἐποιέων τὰ ὁποῖα, ὑπαγορεύοντος κατ' αἰτησίν μου τοῦ δευτέρου, ἐσημείωσα διὰ μολυβδίδος :

« Οἱ πρεσβευταὶ τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας εἰσὶν ἐντεταλμένοι νὰ σᾶς εἰπώσιν, ὅτι ἐν τῇ ἀναμονῇ νὰ λάβωσιν ὀριστικὰς ὁδηγίας, δύνασθε, λόγῳ ἐπειγόντος τῶν ἐν Θεσ/νίῃ ληπτέων μέτρων, ν' ἀρχίστηται ἀπὸ τοῦδε ἐνεργοῦντες ὥστε αἱ ζητηθεῖσαι ἱκανοποιήσεις εἶχον ἤδη κτηθῇ. Ἐνδεκνται νὰ εἰδοποιηθῇ ὁ Ἀντισυνταγματάρχης κ. Πάλλης ὅτι τὰ συμμαχικὰ στρατεύματα ἔλαβον διαταγὴν νὰ διοργανωθῶσιν ἀμυντικῶς, καὶ νὰ παρακληθῇ ὅπως συνεννοηθῇ μετὰ τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν διὰ τὴν πραγματικὴν ἐκτέλεσιν ἐπὶ τόπου τῶν πρῶτων ἀναποφεύκτων μέτρων. Ὁ Στρατηγὸς Sarrail θέλει εἰδοποιηθῇ περὶ τούτου. Ἐπιστῶμεν τὴν ἄμεσον καὶ σοβαρὰν προσοχὴν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν ἐπισκευαστικῶν ἐργασιῶν τῶν πυροβολείων τὰ ὁποῖα δεσπόζουν τοῦ λιμένος τῆς Θεσ/νίσης ἐνεργεῖται τοποθέτησις πυροβόλων τὰ ὁποῖα δεσπόζουν τοῦ ἔρμου. Ζητοῦμεν ὅπως τὰ πυροβόλα ταῦτα ἐπιδοθῶσιν εἰς ἡμᾶς ἢ ὅπως ἀφοπλισθῶσι. »

Τὸ ἀνωτέρω σημείωμα ἀνεκοίνωσα αὐθιμὲρὸν πρὸς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ὅπερ κατέληξεν εἰς τὴν ἀπόφασιν νὰ δοθῇ ἀπάντησις τοιαύτη :

« Εἰς ἀπάντησιν τῆς ὑμετέρας ἀνακοινώσεως δι' ἣν ἐγένετο ἡμῖν γνωστὸν ὅτι, καίτοι δὲν ἐλήφθησαν παρ' ὑμῶν ὀριστικαὶ ὁδηγίαι, δύναται ἡ Ἑλληνικὴ Κυβερνήσις νὰ θεωρήσῃ ὡς γενόμενα ἀποδεκτὰ τὰ ὑπ' αὐτῆς τεθέντα ὄρια, ἐντὸς τῶν ὁποίων αἱ διαπραγματεύσεις τῶν στρατ. ἀρχῶν δέον νὰ περιορισθῶσι, πληροφωρῶ ὑμᾶς ὅτι διετάχθη ὁ Ἀντισυνταγματάρχης κ. Πάλλης νὰ μεταβῇ εἰς Θεσσαλονίκην ὅπως συνεννοηθῇ μετὰ τῶν ἡμετέρων στρατιωτικῶν ἀρχῶν περὶ τῶν ληπτέων ἐπὶ τόπου μέτρων, καλῶς

ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥ ΚΡΙΤΙΚΟΥ ΝΤΕ ΣΙΒΡΙΕ

Ο ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

Τοῦτο θὰ ἦτο μέγα σφάλμα παραγνωρίζον τοὺς ὁρους τοῦ σημερινοῦ ἀγῶνος μετὰς λαῶν, οἱ ὅποιοι, πλειότερον ἀπὸ τὰς εἰδικὰς ἐξελίξεις τῆς ἁλότε, ἐπηρεάζονται ἀπὸ τὰς ἡθικὰς ἐπιδράσεις, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξαρτάται ἡ νίκη. Ὅτι εἰς μίαν εὐρείαν ἐκτασεως ἐκστρεφόμενος εἰς ἀρχιστρατηγὸς οἷος ὁ Διν δεμουεργ, τὸν Μαρτίον τοῦ 1911, συμπτῶσει ἐν μέρος τοῦ μετώπου του, διὰ λόγους ποικίλους, εἰς τὰ ὁμματα τῶν μελῶν δικαιολογεῖται ἀπὸ τεχνικοὺς λόγους ἐκτιθέμενους εὐρὺς εἰς τὸν ὕπνον. Ἀλλ' ὅτι μὴ ὅσοις, εἰς τὸ Βερντέν, συνδεδεμένη στενῶς μετὰ τὴν Ἰαλικὴν ἱστορίαν, θεωρουμένη καλῶς ἢ κακῶς ὡς τὸ κινῆμα τὸ ὁποῖον κλείει τὴν ὑῤῃ τῆς ἁμπίνας, ἤθελεν ἐγκαταλειφθῇ ἀνευ μάχης, θὰ ἡγεῖτο πανταχοῦ κραυγὴν προσδοσίας. Ἡ κραυγὴ αὕτη θὰ ἠκολούθει ἀπὸ μίαν προΐονσαν ἀποθάρρυνσιν καὶ ἀμφοτέρω τὰντα γένικον τὴν ἁρπικὴν ἦταν. Θὰ ἐφαινετο εἰς πάντας ὅτι ἡ Γαλλία ὑπεχώρησε πέραν τῶν ἐνδόξων ἡμερῶν τοῦ Μαρτίου κατὰ τὰς ὁποίας τὸ Βερντέν παρεμεν ἀπαράβιαστον.

Ἡ μάχη τοῦ Βερντέν δύναται νὰ διαιρεθῇ εἰς δύο μεγάλας περιόδους, τὴν πρώτην ἥτις περιλαμβάνεται μετὰ τοῦ Φεβρουαρίου καὶ τοῦ Ἰουλίου καὶ χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὴν ἐπιμονὴν ἐπ' ὅσιν τῶν Γερμανῶν καὶ τὴν δευτέραν, ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου μέχρι τοῦ Δεκεμβρίου, ἥτις εἶναι ἀξιοσημείωτος διὰ τὴν Γαλικὴν ἀντεπ' ὅσιν, ἐφαρμοσθεῖσα πρὸς ἀνάκτησιν τοῦ ἀπωλεσθέντος ἐδάφους. Ἀλλ' ἐν τῇ πρώτῃ περιόδῳ πρέπει ν' ἀναγνωρισθῶν δύο φάσεις συνεπείᾳ τῆς μετατροπῆς, περὶ τὰ μέσα Μαΐου, τῆς Γαλλικῆς ἀμύνης, ὥς τότε γενικῶς παθητικῆς, εἰς ἀμυναν ἐκκεμμένως ἐνεργητικῆν.

ἐννοουμένου ὅτι τὰ μέτρα ταῦτα δὲν ὑπερβαίνουν τὰ ὄρια τὰ τεθέντα ὑπὸ τῆς Ἑλλην. Κυβερνήσεως, καὶ τῶν ὁποίων τὴν ἀποδοχὴν ὑπὸ τῶν ὑμετέρων Κυβερνήσεων δύναται νὰ θεωρήσῃ αὕτη ὥσει τετελεσμένην.

Στ. Σκουλούδης

Ἡ Γερμανικὴ ἐπιθεσις ἤρχισε τὴν 21ην Φεβρουαρίου 1916, τὴν τὴν πρωτοὴν ὥραν, ὑπὸ ἐξήκον τρομερὸν θυμολοιτισμὸν τοῦ μεταξὺ τοῦ Μόσα καὶ τῆς Βερν. Διαταγὴς οὐκ ὀλίγων οὐκ ἀμελητέων, μετὰ τῶν ὁποίων καὶ οὐκ ὀλίγων ἀμελητέων ἀνέτρεψε τὰ ἀπὸ χαρῶν, οὐκ ὀλίγας συγκοινωνίας καὶ ἐξεμμενισε τὴν ἱκανότητα ἀντιστάσεως στρατευμάτων τινῶν τῆς πρώτης γραμμῆς, ἀποτελουμένων ἀπὸ στοιχειᾶ ἀνεπαρκῶς ἡσυχισμένα περὶ τὸν πόλεμον. Ἡ 22αν τὸ Γερμανικὸν περικὸν ἐξεπλάσσε τὰ διαδοχικὰ του κύματα καὶ ἡ τρομερὰ ἐφόρησις ἀνεπτύχθη, διαρκέσασα τεσσαρὰς ἡμέρας, διὰ νὰ ἐκπνευσθῇ εἰς τὰς μεσημβρινὰς κλίτας τοῦ φρεσίου μινονοῦ. Το φρεσινον, αὐτὸ κατ' ἑαυτὸ, κατέληφθη ἐξ ἐφροοῦ συνεπείᾳ ἀνεξηγήτου διαταγῆς ἐκκενωσεως.

Ἀλλ' εἰς τὰς τέσσαρας αὐτὰς ἡμέρας ἐνέκλεισθη ἡ τύχη τῆς αυτοκρατορικῆς ἐπιχειρήσεως. Ὅταν, ἀφοῦ παρετήρησε τὰς στρατιῶτας τοῦ διερχομένου τὰς φάλαγγας τοῦ Ἀνω Μόσα, εἰσδύοντας κατόπιν εἰς τὸ διὰ τῆς τρομερᾶς βροχῆς τῶν ὁδῶν λιανισθὲν δάσος καὶ τέλος σεόντες τὰ ὅπλα τῶν εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ κατακτηθέντος Μονομόν, ὁκάϊσε ἐξαπλυσεν εἰς τὸν κόσμον τὸ περιφρημον τηλεγράφημα περὶ «ἀκρογωνιοῦ στήριγματος» καὶ κατόπιν εὐχαριστήμενος ἐπανήλθεν εἰς τὸ Γενικὸν Στρατηγεῖον, ἀπλῶς ἐπανελάβε τὴν ἁλότε χεῖρνονομιαν τοῦ Μέλα εἰς τὴν πεδιάδα τοῦ Μαρτίου. Διότι ἄμεσως καὶ διὰ παντός ἡ νίκη, φαινομενικῶς κτηθεῖσα, διέφυγεν ἀπὸ τοὺς στρατηγούς του.

Φαίνεται μ' ὅλα ταῦτα ὅτι μὲ ὀλίγην τολμῆν, ἐπωφελοῦμενοι τῆς ἀμχανίας ἥτις ἐπικράτει τὴν 25ην Φεβρουαρίου παρὰ τοῖς ἀντιπάλους τῶν, οἱ Γερμανοὶ θὰ ἦσαν εἰσθέσαν νὰ φθάσουν πρὸς τὸ ἐσπέρως τὸν ἀντικειμενικὸν τῶν σκοπὸν. Ἐξηντημένοι ἀναμφίβολως καὶ ἀνυποστήρικτοι ἐστειλάθησαν ἀναβάλλοντες διὰ τὴν ἐπομένην. Ἀλλὰ τὴν ἐπομένην ὁ Καστελνῶ, Γάλλος ἐπιτελεστής ἦτο ἐκεῖ, εἰς τὸ πεδὶον τῆς μάχης, μὲ δύο νέας ματα στρατοῦ. Καὶ ἄμεσως περὶ τοῦ Βερντέν, ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ στρατηγοῦ Λεταίν, ἀνεσχηματίσθη ἡ δευτέρα ἐκείνη στρα-

τιὰ τῆς ὁποίας τὰ στέλεχη θὰ δεχθῶν διαδοχικῶς σχεδὸν πᾶσας τὰς ἰατρικὰς μεθόδους καὶ τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα θὰ διαφύκη τοὺς αἰῶνας.

Τότε ἤρχισαν οἱ ἀκατάκτοι ἄγανες. Αἱ κατονομασίαι τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελιστοῦ κομμοῦν τοὺς τοσοῦτο ἥρωες, εἰσῆλθον εἰς τὴν ἱστορίαν. Μιν, Ντουομόν, Γιομόν, Φλερύ, Σουβέλ, τὸ δασὸς Κλαγιέτ, Φουμέν, Ζαϊσιτ, Ἰντε λα Πωφ, ἐπὶ ἐξ μηνῶν τὸ μετῴπιον τῆς μάχης ἐπὶ μεγάλης λωρὸς οὐα χιλιομ. εἰρημὴ καὶ κατεστῆ κατὰχουονιον πρὸς τὸ ὅποιον οἱ Γερμανοὶ, ἀναλαμβάνοντες νὰ κατακτηθοῦν τὸ σημεῖον δὲν ἠρουνήσαν νὰ οἰκοῦν.

Τὴν 6ην Μαρτίου καμίνει τὴν ἀρχὴν τῆς ἡ Γερμανικῆς ἐπιτυχίας δια τῆς ἀριστερᾶς ὁχμῆς τοῦ Μόζα. Μ' ὅλα ταῦτα τὸ μετῴπιον τῆς παρεμβάνει περιορισμένον μεταξὺ τῶν πόλεων καὶ τοῦ δασοῦς Ἀδοκουρ, ἀνατολικῆς πρὸς τῆς συγκροτήσεως τῆς Ἀργκων. Φέρει πρὸς τῆς ἱστορίας τὰ ἀθάνατα ὀνόματα τῶν μικρῶν ὑψημάτων, Μόρτ Ἀρ, ὕψωμα 304, ὅπου προσεκοίσαν εἰς λυσσώδεις προσκυμῆναις τῶν συνεχῶς ἀνανεούμενων ἐπιπορομένων.

Περὶ τὰ τέλη Ἀπριλίου ἡ κατάστασις ἐφάνετο ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον δυσμενῆς διὰ τὴν ἁμιναν, λογῶ τῆς συσφιγξέως τῶν γραμμῶν τῆς περὶ τὸν περὶ τὸν Βερντέν. Τὸ ἰσχυρὸν Γερμανικὸν πυροβολικὸν προχωροῦν ἐσάρωνε ἀπὸ μακρὰν τὰς σπανιώτατας ὁδοὺς τῶν συγκοινωνιῶν καθὼς καὶ τὰ μέρη τὰ κατεχόμενα ἀπὸ τὰς ἐφεδρείας μετὰ τῶν ἀποθηκῶν τοῦ ἐφοδιασμοῦ. Οὕτως ὁ στρατηγὸς Ζοφρ ἐνόμισεν ὅτι ἐπέστη ἡ στιγμή νὰ ὤσῃ εἰς τὴν στρατιάν τοῦ Βερντέν ἐν ἄρχῃ γον ἐμπεφορημένον σαφῶς ἀπὸ ἐπιθετικὸν πνεῦμα καὶ ὁ ὁποῖος θ' ἀπεφάσιζε ν' ἀναμένῃ ἐπὶ τῶν ἰδίων του θέσεων ἐν ἀντίπαλον καταστάντα ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον πιστικόν. Τὴν 30ην Ἀπριλίου, μεταθέσας τὸν στρατηγὸν Πεταίν εἰς τὴν διοίκησιν τῆς ομάδος τῶν σωματίων, ἀνέθεσεν εἰς τὸν στρατηγὸν Νιβέλ τὴν ἄμεσον διεύθυνσιν τῆς ὑπὸ τὸ Βερντέν μάχης.

Ἐκτοτε ἀνατολικῶς ὅσον καὶ δυτικῶς τοῦ Μόζα ἡ δρᾶσις τῆς 2ας στρατιᾶς ἀπέβη ἐσκεμμένως ἐπιθετικὴ καὶ ἡ ὁρμὴ τῶν μαχῶν τῷ ξῆθῃ ἐπὶ πλέον. Ἀμέσως ὁ Νιβέλ ἀπεφάσισε νὰ ἀνακτήσῃ τὸ ἐντὸς τοῦ Ντουομόν γενικὸν παρατηρητήριον Κότ Τὴν 22αν Μαΐου ἔξ ἡμέρας καὶ ἐξήρθησαν πρὸς ἀνάκτησιν τοῦ φρουρίου. Ὁ Μανζέν εἰσῆλθεν ἐκεῖ καὶ διετηρήθη ἐπὶ δύο ἡμέρας, ἀλλὰ συνε-

πεῖξ βροχῆς ὀδίδων ἐξηναγκάσθη κατόπιν εἰς νέαν ἐγκατάλειψιν.

Τότε ἴσως ὁ Κρόνμπριτζ ἐξήγησέ τὰς μεταλείτερας θυσίας στρατιωτῶν, τοὺς ὁποῖους τὸ Μέγα Ἐπιτελεῖον τοῦ ἀπέστειλεν χωρὶς ὑπολογισμὸν. Ἐρριπὲ διαδοχικὰ ταγματα εἰς τὴν ἐφοδὸν κατὰ τοῦ φρουρίου Βιν, τὸ ὅποιον ὑπέκυψε κατόπιν θυρυλικῆς ἀντιστάσεως. Τὰ ὤθησε μέχρι τῆς κορυφογραμμῆς Γιομόν-Σουβέλ, δηλ. μέχρι τῶν κλιτύων αἱ ὁποῖαι κατέρχονται πρὸς τὸ Βερντέν.

Τὴν στιγμὴν αὐτὴν—περὶ τὰ μέσα Ἰουνίου—ἡ 2α στρατιὰ διήλθεν ἀπὸ τὸ μεσημβρινὸν σημεῖον ποῦ ἐγνώρισε. Διότι μὲ μιαν τελευταίαν προσπάθειαν οἱ Γερμανοὶ θὰ κατήρχοντο πρὸς τὰς γεφύρας τοῦ Μόζα καὶ ἡ ὑποχωρησις τῶν ἰατρικῶν δυνάμεων, αἰτινὲς ἐμάχοντο εἰς τὴν δεξιὰν ὁδὸν θὰ καθίστατο λιαν ἐπισημνῆς. Ὅσον ὁ ἀφύρτας μεραρχίας τῆς ἀριστερᾶς ὁχμῆς αὐταὶ, νὰ κατέλαμβανοντὸ ἐκ τῶν πλαγιῶν καὶ ἐκ τῶν ὑπισπέν. Μετ' ἀπώλειαν ἀπείρου ὀλικοῦ καὶ σημαντικῆς ποσότητος πυροβολικοῦ μία ὑποχωρησις μέχρι τῆς γραμμῆς τοῦ Αἰρ καὶ εἰς τὰς ἀνατολικὰς παρυφᾶς τῆς Ἀργκων ἐπρεπὲ νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψει.

Ἀλλ' ἀκριβῶς εἰς παρομοίας περιστάσεις ἐμφανίζονται, οἱ μεγάλοι χαρακτήρες. Καὶ ὁ Ζοφρ ἐπανευρίσκειται ὁμοῖος πρὸς ἑαυτὸν κατὰ τὰς ἀναλογίας στιγμᾶς τοῦ Σεπτεμβρίου 1914. Εἰς τὸν στρατηγὸν Πεταίν, ὅστις τρέμει διὰ τὸ πυροβολικὸν του, ὁ ὁποῖος ζητεῖ τὴν ἄδειαν νὰ τὸ μεταφέρῃ δυτικῶς τοῦ Μόζα καὶ κατόπιν νὰ ἐκκενωθῇ καὶ ὅ,τι ἀπέμεινεν εἰς τὸ Βέρδ καὶ τὸ Κοι, καὶ ν' ἀνοῖξῃ ὄντως εἰς τὸ κέντρον τῆς γενικῆς Γαλλικῆς γραμμῆς τὴν ὁδοὺν διὰ τῆς ὁποίας θὰ ἐκινουνοτὸ τὰ Γερμανικὰ στρατεύματα, ὁ Ζοφρ ἀπήντησέν ἐπιμονῶς ὅτι πρέπει νὰ παραμεινῇ ἐκεῖ ὅπου εὐρίσκειτο. Καὶ ἔχων ἐμπιστοσύνην εἰς τὸν Νιβέλ, προβάλλει ἀκλόνητον μέτωπον εἰς τὰς ἐπανειλημμένας προσπάθειας καὶ οὕτως ἐν τῇ ἐπιμονῇ ἀντιλήφει τοῦ σχεδίου τῆς ἀντεπιθέσεως, τὸ ὁποῖον εἶχεν ὀρμίσσῃ ἐκ νέου τὴν τύχην τῆς Γαλλίας καὶ τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ κόσμου. Τῇ ἀληθείᾳ τὸ σχέδιον τοῦτο τῆς ἀντεπιθέσεως ἐφημερίσθη ἐπὶ ἐκεῖνον ὅπερ ἀπὸ τοῦ Δεκεμβρίου 1915 τὰ δύο ἐπιτελεῖα Ἀγγλῶν καὶ Γάλλων, εἶχον καταρτίσῃ διὰ τὴν στιγμὴν καθ' ἣν θὰ εἰσῆρχοντο εἰς τὸν ἀγῶνα τὰ Ἀγγλικά στρατεύματα. Ἦτο μία ἐπίθεσις ἐπὶ εὐρέως μετώπῳ ἥτις ἐμελέτατο καὶ ἂν ἡδύνατο νὰ ἔχῃ ἀποφασιστικὰ ἀποτελέσματα θὰ ἐπραγματοποιεῖτο.

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΕΠΙΦΥΛΛΙΔΕΣ

ΑΙ ΚΑΡΥΑΙ ΤΗΣ ΚΟΡΣΙΚΗΣ

Εἰς μίαν ρωμαντικὴν γωνίαν τῆς μυροδόλου Κορσικῆς, διατηρεῖται ἀκόμη ἀπὸ τοὺς παλαιούς Ἑλληνικοὺς ἀποικισμοὺς ἓνα Ἑλληνικὸ χωριό, μὲ κατοίκους ποὺ σώζον τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, τὴν θρησκείαν μας, τὰ ἥθη καὶ τὰ ἔθιμά μας καὶ τὴν Ἑλληνικὴν συνείδησιν. Τὸ χωριὸ αὐτὸ ὀνομάζεται ΚΑΡΥΑΙ, γαλλιστὶ Cargèse καὶ Κορσικανιστὶ Cargiesi.

Πρὶν σκιαγραφήσω τὴν μικρὰν αὐτὴν γωνίαν εἰς τὴν ὁποίαν ζῇ ἓνα τμήμα τῆς Ἑλληνικῆς οἰκογενείας, ἃς μὴ ἐπιτραπῇ ν' ἀσχοληθῶ κατ' ἀρχὰς μὲ τὸ ἱστορικὸν τοῦ ἀποικισμοῦ τούτου, λαμβάνων σχετικὰς πληροφορίες ἀπὸ διάφορα ἰδικὰ μας καὶ ἑξῆς διδῶν καὶ προσθέτων τὰς πληροφορίες ἃς συνέλεξα ἐν Αἰακίῳ, τόσον παρὰ τῶν ἐκεῖ Ἑλλήνων ἐκ Καρυῶν καὶ ἰδίᾳ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβούλου Αἰακίου κ. Στεφανόπου, ὅσον καὶ παρὰ τῶν ἐπισκεφθέντων τὸ Ἑλληνικὸν χωριὸν ἀνεξορίστων τῆς ἰδικῆς μου μεταβάσεως καταστάσεως ἀδυνατοῦ διότι ὅτε ἐδόθη ἡ ἄδεια τοῦ Νομάρχου εἰς τοὺς συμπατριώτας ἐξορίστους ὅπως ἐπισκεφθοῦν τὸ χωριὸν μας, ἤμην ἐξωρισμένος ἐξ Αἰακίου εἰς Κόρτε τὴν ἱστορικὴν Πατρίδα τοῦ ἡρωϊκωτέρου τῶν Κορσικανῶν, τοῦ ἐνδόξου Πάου.

Εἰς ἓνα ὁδηγὸν τῆς Κορσικῆς εὐρίσκει τις τὰς ἐξῆς ἱστορικὰς σημειώσεις περὶ τῆς Ἑλληνικῆς κοινότητος τῶν Καρυῶν.

Εἰς τὰ 1676 Ἑλλήνες τοῦ κόλπου τῆς Κολοκυθιάς (Μάνη) τῆς Πελοποννήσου, ἐν ἀπογνώσει διατελοῦντες ἐκ τοῦ Τουρκικοῦ ζυγοῦ, ἐξήγησαν ἀπὸ τὴν Γένουαν μίαν νέαν πατρίδα δι' αὐτοὺς καὶ τὰς οἰκογενείας των. Ἡ Γενουητικὴ Γερουσία ἐδέχθη καὶ διὰ μίας συνθήκης ὥρισεν ὡς τόπον ἐγκαταστάσεως τὰς περιφερείας τῆς Πιερίας, τῆς Ροβιδας καὶ τῆς Σαλονίας, ἐν Κορσικῇ ἀποδεχθεῖσα τὸν ὅρον τῶν Ἑλλήνων ἀποίκων νὰ σεβασθῇ τὴν θρησκείαν καὶ τὸ δημοτικὸν αὐτῶν σύστημα. Κατὰ μῆνα Μάρτιον τοῦ 1676, ἐπτακόσιοι τριάκοντα Ἑλλήνες ἐφθασαν εἰς Γένουαν καὶ κατὰ Μάιον τοῦ ἰδίου ἐτοῦς ἐγκατεστάθησαν εἰς τὴν νέαν αὐτῶν πατρίδα.

Καὶ ταῦτα μὲν γράφει ὁ ὁδηγὸς τῆς Κορσικῆς.

Ἐξ ἄλλου δ' κ. Α. Ἀμβρόση, ὁφηγητῆς Πανεπιστημίου καὶ Ἐφορος τῶν Ἀρχαιοτήτων τῆς Κορσικῆς εἰς τὸ σύγγραμμά του «Ἱστορία τῶν Κορσικανῶν καὶ τοῦ πολιτισμοῦ των»—βιβλίον λιαν ἐνδιαφέρον—παρέχει πολλὰς πληροφορίες σχετικὰς πρὸς τὸν ἀποικισμὸν τῶν Ἑλλήνων εἰς Κορσικὴν. Κατὰ τὰς πληροφορίες ταύτας ὁ ἀποικισμὸς ἐγένετο κατόπιν ἐπιμόνου προπαγάνδας τῶν Γενουητῶν πρὸς ἀπόκτησιν συμμάχων πιστῶν ἐνὰ χρησιμοποιοῦν αὐτοὺς εἰς ἐρείσματα τῆς κατοχῆς τῶν ἐπὶ τῆς νήσου ἀπὸ οἱ Κορσικοὶ διετέλουν εἰς διαρκὴ κατ' αὐτῶν πόλεμον καὶ πρὸς ἀνάπτειν τῆς παρχαγωγῆς τῆς εὐφροῦ αὐτῆς νήσου, ἥτις λόγῳ τῶν διαρκῶν ἐπαναστάσεων εἶχε τελείως νεκρωθῇ. Ἐπωφελοῦμενοι οἱ Γενουῆσιοι τῆς ἀπελπισίας ἥτις κατεῖχε τοὺς Ἑλλήνας τῆς Πελοποννήσου ἐκ τῆς Τουρκικῆς τυραννίας, ἐπρότειναν εἰς τοὺς Μανιάτας τῆς παραλίου χώρας (*) νὰ ἐγκαταστήσουν αὐτοὺς εἰς ἐπαρχίαν τοῦ Γενουητικοῦ Κράτους, παραχωροῦντες αὐτοῖς γαῖας καὶ ἀναλαμβάνοντες τὰ ἐξόδα τῆς ἐν γένει ἐγκαταστάσεως των. Μία ἐπιτροπὴ Ἑλλήνων συνδεδεμένη ἀπὸ ἀντιπρόσωπον τῆς Γενουητικῆς Γερουσίας ἐπεσκέφθη τὴν Κορσικὴν καὶ ἐπέλεξε ὡς τόπον ἐγκαταστάσεως τὰς παρὰ τὸν κόλπον τῆς Σαγόνας περιφερείας τῆς Πιερίας, Σαλονίας καὶ Ροβιδας. Τῇ 8ῃ Ἰανουαρίου 1676 ὁπεγράφη ἡ σχετικὴ συνθήκη καθ' ἣν οἱ Ἑλλήνες ἐγίνοντο ὑπήκοοι τοῦ Γενουητικοῦ Κράτους, ἀπὸ τὸν μόνον δὲ ὅρον ζεῖν οἱ ἀποικοὶ θὰ ἐδέχοντο τὴν φιλὴν πνευματικὴν ἐξάρτησιν ἐκ τοῦ Πάπα, ἡ Γένουα ἀνελαμβάνει τὴν ἀποχρέωσιν νὰ τοὺς μεταφέρῃ εἰς Κορσικὴν νὰ τοὺς χορηγήσῃ οἰκίας, ζῶα, ἐν ζεύγος βοῶν διὰ δύο οἰκογενείας, γαῖας, σπέρματα καὶ γεωργικὰ ἐργαλεῖα καὶ νὰ προστατεύῃ αὐτοὺς ἀπὸ κάθε ἐχθροῦ ἢν ἐπίθεσιν τῶν Κορσικανῶν οὕτινες μισοῦντες τὴν Γενουητικὴν κατοχὴν εἶδον μετὰ πολλῆς δυσχερείας τὴν ἐγκατάστασιν μετὰ αὐτῶν ξένων πληθυσμῶν, φίλων καὶ προστατευομένων τῶν Γενουητῶν. Τὸ 4ον ἄρθρον τῆς ἐν λόγῳ συνθήκης ἦτο τὸ πλέον σημαντικόν.

(*) Ὁ συγγραφεὺς ὁμιλεῖ ὁδηγῶς περὶ Μεσηνίας καὶ Λακεδαιμόνους.

«Φθάνοντες ἐν Κορσικῇ, περιελάμβαναν, δι-
φείλουν οὗτοι (δηλαδή οἱ Ἕλληνες) ὑπὸ τὴν
διεύθυνσιν ἐκείνου ὅστις θ' ἀποσταλῇ δια νᾶ
τοὺς κυβερνήται, καὶ πρὸς τὸ συμφέρον των
ν' ἀσχοληθῶν εἰς τὰς ἐπανορθώσεις καὶ δι-
ορθώσεις τῶν οἰκιῶν, ἐκκλησιῶν, καὶ κατοι-
κιῶν καὶ εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν ἐδαφῶν τὰ
ὅποια θὰ τοῖς παρχωρήθουν μετὰ τὴν ὑποχρέ-
ωσιν νὰ μεταχειρισθῶν κατὰ τὰ ἀναγκαζού-
ντα διὰ τὰς ἐργασίας ταύτας χρόνον τόσον
τοῦ ἀνδρὸς ὅσον τὰς γυναῖκας καὶ τὰ παι-
διά εἰς τὰ ἔργα τὰ ὅποια θὰ προδιαγραφῶν
εἰς αὐτοὺς ἀντλόγως τῶν δυνάμεων των, πρὶν
ἐκείνου ὅστις θὰ εἶνε προσωρισμένος νὰ τοὺς
κυβερνήσῃ, πάντοτε πρὸς ὠφέλειαν τοῦ ἐξο-
χωτάτου Ἀρχόντος, οὗτος δ' ἄρ' ἐτέρου δι-
φείλει νὰ μεριμνήσῃ περὶ τῆς διατροφῆς των
μέχρις ὅτου καταστῇ εἰς αὐτοὺς δυνατόν νὰ
τὴν προμηθευθῶν διὰ τῆς ἐξοδείας των, ὑπὸ
τὸν ὅρον ὅτι τοῦτο δὲν θὰ ὑπερβῇ προθεσίαν
ἑνὸς ἔτους.

Οἱ ἄποικοι ὑποχρεοῦντο ἐξ ἄλλου εἰς τὴν
στρατιωτικὴν ὑποχρεωσιν ὡρμιζόντο πίστιν
εἰς τὴν Γαλλοκρατίαν Δημοκρατίαν τῆς Γέ-
νους καὶ ὑπέσχεοντο νὰ ὑποτάσσωνται εἰς
τοὺς νόμους καὶ τὰ καθεστῶτα, πληρώνον-
τες φόρους κλπ. κλπ. ὅπως ὅλοι οἱ ὑπὸ τὴν
Κυβέρνησιν ταύτην πληθυσμοί. Εἶχον ὅμως
τὸ δικαίωμα νὰ φέρωσι πυντός εἶδους ὄπλων,
νὰ ἔχωσι τοὺς μύλους των, τοὺς φούρνους
των τὰς ἀγέλας των. Ἰδύοντο ἐλευθέρως
καὶ νὰ ἐξισχύωσι ἐμπόριον εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ
νὰ ἀπλῶν πλοῖα πρὸς καταπολέμησιν τῶν
Τούρκων Πειρατῶν.

Ἐν τῇ ἐκείνῃ, ἐκλεγόμενος μεταξὺ τῶν
πρώτων Ἑλλήνων, πληρωνόμενος ἀπὸ τὴν
Γερουσίαν ἐξετέλει ἐπὶ διατίαν τὰ καθήκοντα
τοῦ δικαστοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Κοινοῦτος
τῶν Καρσίων.

Θὰ εἶχε νὰ παρατηρήσῃ τις, ὅτι ἡ συνθήκη
Γενουσιῶν καὶ Ἑλλήνων ἀποίκων, δὲν φα-
νερῶναι ποσῶς ὅτι ἐπεξηγήθη ὑπὸ τῶν Ἑλλή-
νων ἢ εἰς Κορσικὴν ἐγκαταστάσις, ὅπως ὑ-
ποστηρίζεται ἐν τῷ Ὁδηγῷ Joanne. Ἀποδει-
κνύει τοῦναντίον ὡς βεβαίαν τὴν πληροφορίαν
τοῦ κ. Ἀμβρόσι, ὅτι οἱ Γενουσιῶτες ἐπεξηγήσαν
ταύτην δι' οὗς ἀνέφερα ἀνωτέρω λόγους, καὶ
κατώρθωσαν μετὰ πυχλὰς προσπάθειαι καὶ πα-
ροχής νὰ ἐπιτύχουν τὴν ἐγκατάστασιν ἐν
Κορσικῇ τῶν 730 τούτων Ἑλλήνων. Ὁ κ.
Στεφανόπουλος, τοῦ Αἰακίου μ' ἐδεξίωσεν δι-
καὶ ὅτι τῷ διηγεῖτο ὁ πάππος του, ἄνω τῶν
πέντε χιλιῶν Ἑλλήνων τῆς Πελοποννήσου
εἶχον ἀποφασίσει νὰ δεχθῶν τὰς Γενουσι-

κάς προτάσεις. Ὅτε ὅμως ἀνεκοινώθη αὐτοῖς
ὁ ὅρος τῆς ὑπαγωγῆς των εἰς τὴν Πνευμα-
τικὴν ἐξάρτησιν τοῦ Πάπα, ἀπιντες ἐκτος
τῶν ἐν λόγῳ 730 ἠρνήθησαν νὰ ἐγκαταλεί-
ψωσι τὴν Ἑλλάδα, ἀπαρριψάντες ἀσυζητητέ
τὸν ὅρον τοῦτον ὅστις ὑπέσχετο ἀνταρθεῖν
ἐκ τῶν κόλπων τῆς Ἀνατολικῆς ἐκκλησίας
καὶ ἐκ τῆς ἐξαρτήσεώς των ἐκ τοῦ Οἰκου-
μενικοῦ Πατριαρχείου. Ὅτι αἱ πληροφορίες
αὗται τοῦ κ. Στεφανόπουλου εἶναι ἀκριβεῖς δὲν
ὑπερβαίνει οὐδεμίαν ἀμφισβησίαν δεδομένου ὅτι ἡ
οἰκονομία τοῦ κ. Στεφανόπουλου ἢ (Στεφανο-
πούλου) ἦτο μία ἐκ τῶν πλέον διακεκριμένων
οἰκογενειῶν τῶν ἐγκατασταθεισῶν εἰς Κορ-
σικὴν.

Ἀλλὰ γεννᾶται τὸ ἐρώτημα: Πῶς κατόπιν
οἱ 730 ἐδέχθησαν τὰς Γενουσιτικὰς προτάσεις
καὶ τοὺς ὅρους τούτους μὴ ἀκολουθήσαντες
τοὺς ἄλλους συμπατριώτας εἰς τὴν ἀνησυχίαν των;
Εἰς ἀπάντησιν τῆς ἀπορίας ταύτης παραθέτω
καὶ τὴν κατωθι περίεργον ὄντως ἱστορικὴν
ἐκδοχὴν εἰλημμένην ἀπὸ ἱστορικὸν σύγγραμμα.

Κατὰ τὴν ἐκδοχὴν ταύτην ἀφορμὴ εἰς τὴν
μετανάστευσιν τῶν Ἑλλήνων ὑπῆρξεν εἰς
Ἑλλήν ἐπαναστάτης ὁ Δυμπεριὸς Γερκακίρης.
Ὁ Δυμπεριὸς Γερκακίρης ἢ κοινῶς Δυμ-
περίκης ἐγεννήθη ἐν Μάνη περὶ τὰ μέσα τοῦ
12'. αἰῶνος ἐκ τῆς οἰκογενείας τῶν Κοσμά-
δων. Κατὰ τὴν νεανικήν του ἡλικίαν ὑπὴρ-
χεν εἰς τὸν Ἑνετικὸν στόλον, ἔπειτα δ' ἀ-
γοράσας ἴδιον πλοῖον ἀπέβη εἰς τὸν πλεόν
φοβεωτέρων περὶ τῶν, ἀλλὰ συλληφθεὶς ἐπὶ
τέλους ὑπὸ τῶν Τούρκων, ἐρρίφθη δέσμιος
εἰς τὰ κατέργα. Ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ Ἑνετικὴ ὑπε-
κίνησε τοὺς Μανιάτας νὰ ἐπαναστατήσουν ὁ
Μέγας Βεζύρης ἀπεφάσισε νὰ ἐλευθερώσῃ
τὸν τρομερὸν Δυμπερίαν καὶ νὰ τὸν μετα-
χειρισθῇ ὡς ὄργανον πρὸς ὑποταγὴν τῶν ἀτι-
θίστων συμπατριωτῶν του, τοὺς ὁποίους ἐμά-
στιζεν ἡ παρρηχάρδοτος δικτατορία. Ὁ Δυμπερί-
κης ἀπελευθερώθηκε ἀπὸ τῶν δεσμῶν καὶ λαβὼν
χρυσίον ἄριστον ἐπῆλθε μετὰ μεγάλης δυ-
νάμεως, πνέων μένεα ἐκδικήσεως κατὰ τῆς
ἀντιπλοῦ φατρίας ἑνεκὶ μάλιστα τῆς ἐξῆς
ἀφορμῆς. Εἶχεν ἀρραβωνισθῇ τὴν θυγατέρα
Γιωνκούη τινος ἐνὶ τῇ πόλει εἰς τὴν φατρίαν
τῶν Στεφανοπουλῶν. Κατὰ τούτων ἦδη
ἐπελθὼν ὁ Δυμπερίκης ἐκάρχησε τὸν πόλεμον
μηνιῶδη καὶ ἐξηπάτησε ἐπτακοσίους μὲν
ἐξήκοντα τούτων πρὸς ἀσφάλειαν τῆς ζω-
ῆς των ν' ἀποδηγήσουν εἰς Κορσικὴν, τοὺς
δὲ Μανιάτας ὑπέταξεν ὑπὸ τὴν Τούρκικὴν
ἐξουσίαν...

Ἐξηγεῖται λοιπὸν σαφῶς ὅτι πρὸς ἀποφ-

γὴν τῶν ἀντεκδικήσεων τοῦ Δυμπερίκης, ἡ-
ναγκάσθησαν οἱ ἐπτακοῖοι Ἕλληνες νὰ δε-
χθῶν τὰς Γενουσιτικὰς προτάσεις καὶ νὰ ἐγ-
κατασταθῶν εἰς Κορσικὴν.

Εἶδομεν λοιπὸν ὅτι τῷ 1676 οἱ 730 Ἕλ-
ληνες ἐγκατεστάθησαν εἰς τὰς ἐν λόγῳ τρεῖς
περιφέρειαι τῆς δυτικῆς ἀκτῆς τῆς νήσου,
ὅφ' οὗς ὅρους ἀναφέραμεν. Ἀλλ' οἱ Ἕλλη-
νες οὗτοι πηροῦσιζοντο εἰς τὰ ὅμιλλα τῶν
Κορσικανῶν, μισούντας τοὺς Γενουσιῶτες, ὡς
ἀπολαμβάνοντες μιᾶς προνομιοῦχον ἐντελῶς
μερίμνης τοῦ Κράτους καὶ ἐν αἰσθημα ζω-
ρᾶς ζυγοτυπίας ἀνεπτόχῃ πρὶν αὐτοῖς, ἥτις
κατέστη ζωηρωτέρα ἐκ τῆς εὐμερείας τῶν
Ἑλλήνων οἵτινες ἐπιδιδόντες μετ' ἐπιμελείας
εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς διήγον διον
ἀρκετὰ εὐτυχίαν. Ἀπὸ τῶν πρώτων ἀκόμη μη-
νῶν τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν Ἑλλήνων ἤρ-
χισαν φιλονικίαν καὶ ἀκολούθως ἐπιθέσεις
κατ' αὐτῶν αἱματηρὰς τὰς ὁποίας ἡ Γένουσα
κατέπνιξε διὰ πρωτοχονοῦς σκληρότητος διὰ
τοὺς Κορσικανούς. Τὸ μίτος ἠρξήθη καὶ ὅτε
τῷ 1731 ἐξερράγη ἡ μεγάλη κατὰ τῶν Γε-
νουσιῶν ἐπαναστάσις τῶν Κορσικανῶν, οἱ
ὥραιοι καὶ εὐημεροῦντες συνοικισμοὶ τῶν
Ἑλλήνων, οἵτινες εἶχον ἐνόπλιος ὑποστηρίξει
τὴν Γενουσιτικὴν κατοχὴν, ἐπαρπολήθησαν
καὶ κατεστράφησαν, οἱ δὲ Ἕλληνες σὺν γυ-
ναίξιν καὶ τέκνοις κατέφυγον εἰς Αἰάκιον
δραπεύοντες περὶ τὰ 43 ἔτη. Τῷ 1744
μετὰ δηλαδὴ τὴν ἐκχώρησιν τῆς Κορσικῆς

*) Ἐν Αἰακίῳ οἱ Ἕλληνες πρόσφυγες εὗρον
πίσαν δυνατότητα περιποίησιν καὶ προστασίαν ἐκ
μέρους τῶν ἀρχῶν. Ἡ πρώτη ἀσχολία τῶν Ἑλ-
λήνων ἦτο νὰ κατασκευάσουν Ἑκκλησίαν ἥτις
καὶ σήμερον ἀκόμη ὀνομάζεται «Chapelle de
Grees» (Ἑκκλησία τῶν Ἑλλήνων). Ἐκτισμένη
εἰς μίαν ρωμανικωτάτην τοποθεσίαν ἐπὶ τῆς
παράλλει, πρὸς δυσμὰς τῆς πόλεως τοῦ Αἰακίου,
ἐν μέσῳ εὐρείας πλατείας καταφύτου, ὅπου γίνε-
ται ὁ τακτικώτερος τῶν Αἰακινῶν περιπάτος ἢ
Ἑκκλησία ἐτιμῶντο ἐπ' ὀνόματι τῆς Κοιμήσεως
τῆς Θεοτόκου. Μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν Ἑλλή-
νων εἰς Καρὸς μετετέταρξεν εἰς καθολικὴν. Ἀκόμη
σήμερον σώζεται ἐν αὐτῇ εἰκὼν τῆς Κοιμήσεως
μετὰ τὰ γράμματα ΜΡ—ΘΟΥ. Καὶ τὴν ἐκείνην
«Φύλαξον τοὺς δούλους σου ἀπὸ κινδύνου,
Θεοτόκε».

Κάτω κάτω τῆς εἰκόνος εἶνε ζωγραφισμένοι
5—6 ἔνοπλοι Ἕλληνες τείνοντες τὰ ὅπλα των
πρὸς τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ. Ἡ εἰκὼν αὕτη φαί-
νεται νὰ εἶνε καλῆς τέχνης.

τὴν Γαλλίαν, ὁ διοικητὴς αὐτῆς κ. Dr Mar-
beuf ἡχορήγη σὺνδρως μετὰ τὴν τήρησιν τῶν
Ἑλλήνων. Δαπάναις τῆς Γαλλικῆς Κυβερνή-
σεως ἐκτίσθη τὸ χωρὸν «Καρναλ» καὶ ἡ
Ὁρθόδοξος Ἑκκλησία καὶ ἐκ τοῦ Αἰακίου οἱ
Ἕλληνες ἐπανεγκατεστάθησαν εἰς τὸ νέον
χωρίον των. Τότε ἀνηρχοντο εἰς 110 οἰκο-
γενεάς.

Ἡ Γαλλικὴ κατοχὴ ὑπῆρξεν ἐξ ἴσου πρὸς
τὴν Γενουσιτικὴν εὐμενῆς πρὸς τοὺς Ἕλ-
ληνας. Τὸ μίτος τῶν Κορσικανῶν ἤρχισεν νὰ
νὰ μειοῦται σὺν τῷ χρόνῳ καὶ τάσεις ἐχ-
θρικαί, ἐκτὸς μικροχρυσμάτων τινῶν, δὴν ἐ-
σιμειώθησαν εἰς τὸ μέλλον. Κορσικινικαὶ
οἰκονομικαὶ ἐκ τῶν πέλει ἐγκατεστάθησαν εἰς
τὰς Καρὸς καὶ σχέσεις φιλικαὶ συνήπτοντο
μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν Ἑλληνικῶν. Τὰς φι-
λικὰς σχέσεις ἐπηρεασμένησαν αἱ συγγενικαί.
Νέοι Κορσικανοὶ ἐνυμερεύθησαν νέας Ἑλ-
ληνίδας καὶ Ἑλληνίδες νέους Κορσικανούς.
Τὸ μυστήριον τοῦ γάμου ἐτελείτο φυσικὰ
σήμερον πρὸς τὸ δόγμα τοῦ συζύγου. Καὶ τὰ
τέκνα ἠκολούθουν τὸ δόγμα τοῦ ποτρός. Μία
Δυτικὴ ἐκκλησία ἠγέρθη μετὰ εἴκοσι ἔτη
μετὰ τὴν ἵδρυσιν τῆς Ἑλληνικῆς, ἀκριδῶς
ἀπέναντι αὐτῆς. Ἐπὶ τινι ἔτη αἱ σύνοδοι
Ἑλληνίδες δὲν ἠνέκουν ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ νὰ
ἐκκλησιάζωνται εἰς τὸν Καθολικὸν ναὸν καὶ
ἐρίτων διερῶν εἰς τὸν Ὁρθόδοξον. Ματαί-
ως ὁ Ἐπίσκοπος τῆς Σαρόνης προτεπλήθη
νὰ πείσῃ τοὺς πιστοὺς εἰς τὴν Πίτικον Ἑλληνικὴν
ὅτι δὲν εἶχε οὐδεμίαν σημασίαν ἂν ὁ Χριστι-
ανὸς ἐκκλησιάζεται εἰς τὸν ἕνα ἢ εἰς τὸν
ἄλλον ναόν. Ὅλοι οἱ οἰκοὶ τοῦ Θεοῦ εἶναι ἕλε-
μεν. Καὶ οἱ ἀγαθοὶ Μανιάται ἀπῆλθον.

—Ὅτι ἡμεῖς ἀπ' τοὺς πατέρες μας θὰ
τὰ φυλάξουμε ἕως τῆς θανάτου μας!... Καὶ τὰ ἐ-
φύλαξαν!

Αἱ σχέσεις οὗτοι μεταξὺ τῶν δύο πληθο-
σμῶν, μικρὸν τοῦ νὰ τείνουν εἰς μίαν πλήρη
ἀφομοίωσιν κατέστησαν ὅμως ἐθνητικὴν τὴν
συμβολὴν των. Ἑλληνικαὶ οἰκονομικαὶ ἐγ-
κατεστάθησαν εἰς Αἰάκιον καὶ ἵλας μικρο-
τέρως πόλεις τῆς Κορσικῆς. Ἦσαν ἐπὶ τὸ
πλεῖστον εὐποροὶ καὶ ἐπεδιδόντο εἰς τὸ ἐμ-
πόριον. Πολλοὶ νέοι Ἕλληνες τῶν Καρσίων
κατετάγησαν εἰς τὸν Γαλλικὸν Στρατὸν καὶ
τὸ Ναυτικὸν καὶ διακρίθησαν κατὰ τοὺς πο-
λέμους ἰδίως τῆς ἐποχῆς τοῦ Μεγάλου Ναπο-
λέοντος. Ὁ Δῆμος Στεφανόπουλοι, π. χ. ὑπο-
λοχαγός, ἐφρονέθη εἰς τινὰ μάχην κατὰ τῶν
Αὐστριακῶν. Ὁ πατὴρ τοῦ κ. Στεφανόπουλου,
ὅστις μοὶ παρέσχε ἀρκετὰς περὶ πολλὰ ἔτη Δῆ-
μαρχος Αἰακίου καὶ μίαν τῶν κεντρικωτέρων
ὁδῶν τῆς πόλεως φέρει τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Τέλος αὖ Καρραὶ ἔδωσαν εἰς τὴν Γαλλίαν τὴν μεγάλην αὐτῆς δόξαν: τὸν **Ναπολέοντα...**

Ὅφειλω νὰ ὁμολογήσω ὅτι μολονότι πάλαι εἶχον ἀκούσει νὰ ὁμιλοῦν περὶ τοῦ «Κορσικανοῦ τοῦ ἔχοντος τὸν Ταῦγετον πατρίδα» καὶ νὰ ἐπιμένουν ὅτι ὄντως ὁ Μέγας Ναπολέων κατήγετο ἐξ Ἑλλήνων δὲν ἤθελον νὰ δώσω ἐν τούτοις σοβαρὰν προσοχὴν εἰς τοῦτο. Σήμερον εἶμαι πεπεισμένος ἐκ τῶν ἀθηναικῶν ἱστορικῶν πληροφοριῶν διαφόρων συγγραφέων Γάλλων, καὶ ἐκ πληροφοριῶν πολλῶν Ἑλλήνων τῶν Καρυῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν κ. κ. Στεφανόπου καὶ Δέκα. Καὶ πείθεται κανεὶς ἀκόμη περισσότερον ἂν ἀναγνώσῃ τὰς ὄντως πολυχρότους σημειώσεις τῆς Δουκίσσης d' Abrantés (*) (Memoires de la Duchesse d' Abrantés—Τόμοι 2) ἣτις παρέχει ἀξιοσημειώτους πληροφορίας ἐπὶ τῆς καταγωγῆς τοῦ Ναπολέοντος γενικὴν τῶν ὁποίων περιλήψιν θὰ παραθέσω ἐνταῦθα, ἀφοῦ τόσο στενῶς συνδέονται μετὰ τὸ θέμα μου.

Ὅτε ὁ Κωνσταντῖνος Κομνηνὸς ἐπὶ κεφαλῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος ἔφθασεν εἰς Κορσικὴν τῷ 1676, γράφει ἡ Δούκισσα, εἶχε μετ' αὐτοῦ πολλοὺς υἱοὺς ἐξ ὧν ὁ εἰς ὄνομαζέτο **Καλόμερος**.

Ὁ Κομνηνὸς ἀπέστειλε τὸν υἱὸν τοῦ τοῦτον εἰς Φλωρεντίαν παρὰ τῷ μεγάλῳ Δουκὶ τῆς Τοσκάνης μετὰ λεπτὴν ἀποστολήν. Ὁ Κωνστ. Κομνηνὸς ἀπέθανε πρὸ τῆς ἐπανόδου τοῦ υἱοῦ τοῦ, ὁ δὲ Δοῦξ τῆς Τοσκάνης ἐκράτησε παρ' αὐτῷ τὸν Καλόμερον.

Τὸ ὄνομα Καλόμερος μεταφραζόμενον γραμ-

(*) Ἡ Δούκισσα d' Abrantés σύζυγος τοῦ στρατηγοῦ Zupot, παλαιοῦ ὑπασπιστοῦ καὶ ἐπιστηθίου φίλου τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος, εἶχε μητέρα Ἑλληνίδα ἐκ Καρυῶν, τῆς οἰκογενείας Κομνηνοῦ ἣτις ἐνυμφεύθη τὸν Γάλλον ἀξιωματικὸν κ. de Peguon. Αἱ οἰογένειαι Κομνηνοῦ καὶ Βοναπάρτου συνεδέοντο στενότητά, καὶ ὥς ἐκ τῶν δεσμῶν τούτων καθίστανται πλέον ἢ σοβαραὶ αἱ ἐπὶ τῆς καταγωγῆς τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος πληροφορίες τῆς d' Abrantés.

ματικῶς σημαίνει buona parte. Τὸ ὄνομα λοιπὸν τοῦτο ἐξῆταλινίσθη. Ὄντως τὸ ὄνομα Ἰατρός, γνωστοτάτης καὶ διακεκριμένης οἰκογενείας τῆς Μάνης, ἀπόγονοι τῆς ὁποίας ὑφίστανται ἀκόμη ἐν Καρυαῖς τῆς Κορσικῆς οἱ Ἴταλοι τὸ μετέτρεψαν εἰς Medici, Γενικῶς ὁ Ἰταλικὸς λαὸς μετεμόρφωσεν ὅλα τὰ ὀνόματα τὰ Ἑλληνικὰ ἅτινα εἶχον μίαν ἰδιαιτέραν ἔννοιαν. Ἐνας Καλόμερος μετὰ πάροδον πολλῶν ἐτῶν ἐπανέρχεται ἐκ Τοσκάνης καὶ ἐγκαθίσταται ἐν Κορσικῇ, ἐν Αἰσκιῇ. Οἱ γόνοι αὐτοῦ ἔδρυσαν τὴν οἰκογένειαν τοῦ **Βοναπάρτου**. Τώρατὸ ζήτημα εἶνε ἂν ὁ ἀναχωρήσας Καλόμερος καὶ ὁ ἐπανελθὼν Καλόμερος εἶνε τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἢ ἄλλο. Ἐκείνο ὅμως ποῦ εἶνε ἀνομφισβήτητον εἶνε ὅτι τόσο ὁ ἀναχωρήσας ὅσον καὶ ὁ ἐπανελθὼν ἦσαν **Ἕλληνες**, καὶ ἐπ' αὐτοῦ ἐπιμένει ἡ λογία δούκισσα.

Ἡ ψυχολογία τῆς d' Abrantés περὶ τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος, μᾶς παρουσιάζει τὸν Κατακτητὴν Αὐτοκράτορα, ἔχοντα πλήρη ἐπίγνωσιν τῆς καταγωγῆς του δι' ἣν ὑπερηφανεύετο. Μαθητὴς ὢν ἐν τῇ Στρατιωτικῇ Σχολῇ τῆς Brienne, ἐζήτηε συμπληρωματικὰς πληροφορίες ἀπὸ τινος θείου τῆς d' Abrantés, Δημήτριον ὀνόματι περὶ τοῦ βίου τῶν ἀρχαίων Σπαρτιατῶν, ὡς σκοπῶν νὰ υποβάλλῃ ὑπόμνημα πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, ἵνα μεταρρυθμισθῇ τὸ σύστημα τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν ὑποψηφίων ἀξιωματικῶν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν Σπαρτιατῶν! Καὶ στρατηγός, καὶ πρῶτος βασιλεὺς καὶ Αὐτοκράτωρ, ὠνείρετο τὴν ἐπανίδρυσιν τῆς Αὐτοκρατορίας τοῦ Βοζαντίου...

Ἐκ τῶν ὀλίγων τούτων πληροφοριῶν, ὁδὲ ἀπομένει πλέον ἀμφιβολία μοι περὶ τῆς καταγωγῆς τοῦ μεγαλειτέρου στρατιωτικοῦ πνεύματος τῆς Γαλλίας, τοῦ Κατακτητοῦ Αὐτοκράτορος τῶν Γαλλῶν.

(Ἐπεσαὶ τὸ τέλος)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΗΡ. ΜΑΛΛΩΣΗΣ

Ο ΦΩΤΙΟΣ ΕΝ ΣΤΟΚΧΟΛΜΗ

Ὁ «Πάνταϊνος» δημοσιεύει μακρὰν περιγραφὴν τῆς ἐν Στοκχόλμῃ διαμονῆς τοῦ μακαρίτου Πατριάρχου ἐκ τῆς ὁποίας παραλαμβάνομεν τὰ ἑξῆς:

Ἐν τῷ σιδ. σταθμῷ τῆς Στοκχόλμης ἀνέμενε τὴν Α.Θ.Μ. μετὰ πολλοῦ πλήθους ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Οὐψάλης (Σουηδίας) κ.!!! μετὰ τῆς εὐγενεστάτης συζύγου αὐτοῦ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Θουατείρων κ. Γερμανός, ὁ ἐπίσκοπος Στοκχόλμης Οὐϊνδερ, οἱ καθηγηταὶ Γαλουπόφσκη καὶ Ζιγκώρ ἐκ Σόφιας ὁ Βαρώνος Χάμιλτον. ἀντιπρόσωπος τῆς Σουηδικῆς Κυβερνήσεως, πολλοὶ βαθμοῦχοι κληρικοὶ τῆς Σουηδικῆς ἐκκλησίας καὶ ἄλλοι.

Ἡ Α.Θ.Μ. ὠδήγηθη εἰς τὴν Βασιλικὴν αἰθυσάν τοῦ σταθμοῦ, ἐνθα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Οὐψάλης, προσφωνῶν Αὐτῇ Ἑλληνιστὶ «εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου» καὶ τὰ ὡς εὐ παρεστήτε, διεομήνευσεν εἰς τὴν γαλλιστὶ τὴν χαρὰν καὶ εὐγνωμοσύνην τῆς Σουηδικῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ λαοῦ διὰ τὴν τιμὴν ἣν αὐτῇ πεποιθήσατο τῇ χάριδι διὰ τῆς ἐπισκέψεως Αὐτῆς, διεβίβασε τὸν χαιρετισμὸν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Σουηδίας.

Ὁ Πατριάρχης ἀπαντῶν Ἑλληνιστὶ διερμηνεύοντος εἰς τὴν Γερμανικὴν τοῦ Θουατείρων, ἐξέφρασεν τὴν χαρὰν Αὐτοῦ ἐπὶ τῇ ἐπισκῆψει, τὸ πρῶτον ἥν, εἰς τὴν προηγουμένην ἐν θεωρεσίᾳ καὶ πολιτισμῷ ταύτην χώραν, ὡν δείγματα ἔσχε τὴν εὐχάριστον εὐκαιρίαν ἵνα ἴδῃ καθ' ὅσον ἐδόξασε τῷ Θεῷ, οὗ ἡξίωσεν Αὐτὸν, νὰ ἔλθῃ ἐπ' εὐκαιρίᾳ, θεαρέστῳ, ἥτοι ἐπὶ προσπαθείᾳ προαγωγῆς τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ κόσμῳ, διὰ τῶν ἐνεργειῶν τῆς Ἐκκλησίας, εὐχαρίστησε τῷ Ἀρχιεπισκόπῳ Οὐψάλης ἐπὶ τῇ εὐγενῇ προσηλύσει καὶ ἡξίωσεν, ὅπως ἡ γαλήνη, ἥτις ἐπεκράτει κατὰ τὸν διήπλου τῆς Βασιλείου θαλάσσης ἀπὸ Σίσονις τῆς Γερμανίας εἰς τὸ Σουηδικὸν ἔδαφος, βασιλεῖᾳ πάντοτε ἐπὶ τοῦ εὐμετοῦς λαοῦ τῆς εὐδαίμονος ταύτης χώρας καὶ περιέλειπε τὸν Ἀρχιεπίσκοπον, ὅπως υποβάλλῃ τῇ Α. Μ. τῷ Ἀνακτῇ τὰς εὐχαριστίας καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην Αὐτῆς.

Αὐθημερὸν προσήλθον εἰς αἰτίκην τῆς Α.Θ.Μ. ὁ Μητροπολίτης Θουατείρων, κ.

Γερμανός καὶ ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Ἑλλ. Κυβερνήσεως, κ. Κυριακίδης

Ἡ Α.Θ.Μ. εἰς Οὐψάλην, — Χειροτονία Ἐπισκόπου. — Ἐπίσημον Γεύμα.

Τῇ 3 Αὐγούστου ἀπὸ πρωΐας ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατριάρχης συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ξεναγοῦ πρεσβυτέρου Νεάνδερ καὶ τῆς Συνοδείας Αὐτοῦ μετέβη κατὰ πρόσκλησιν εἰς τὴν δώρον ἀπέχουσαν πόλιν Οὐψάλην.

Ἐν Οὐψάλῃ ὑπεδέξατο τὸν Πατριάρχην ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Οὐψάλης μετὰ τοῦ ἐπιτελείου αὐτοῦ, ἀνὴρ ἔσχατος καὶ λίαν ἐν παιδείᾳ ἀνεπτυγμένος, προφωνῶν Ἑλληνιστὶ «ἰδοὺ ἡμέρα εὐλογημένη παρὰ τοῦ Κυρίου», ὠδήγησε τὴν Α.Θ.Μ. εἰς δωμάτιον πρὸς ἀνάπαυσιν, ὅθεν ἐκλήθη μετὰ σμικρὸν, ἵνα συναντήσῃ τὸν ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ ἥδη ἀφικόμενον πρίγκηπα διάδοχον τῆς Σουηδίας, Γουσταῦον Ἀδόλφον, μετὰ τῆς πριγκηπίτης συζύγου αὐτοῦ, ἀδελφῆς τῆς πριγκηπίσσης Ἀλίκης, τοῦ πρίγκηπος Ἀνδρέου.

Ἡ ἀπόλαυσις καὶ ἡ εὐγένεια τῶν πριγκηπίων κατέστησε τὴν συνάντησιν ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς λίαν ἐγκάρδιον. Ἐξήσθω ἐν παρόδῳ ἐνταῦθα ὅτι ὁ πρίγκηψ εἶνε δεινὸς ἀρχαιολόγος, ἐνεργήσας πολλαχοῦ ἀνασκαφὰς καὶ ἐν Ἑλλάδι δις ἐἰσκαθεῖς τὴν χώραν. Ἦδη περὶ ὥραν ἐνδεκάτην ἡ Α.Θ.Μ. κατήλθεν εἰς τὸν καθεδρικὸν ναὸν, κατὰ μέσον πλήθος ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ὁποίου ἐκαθίσθη ἐπὶ θρόνου ὁ Πατριάρχης, ἐνῷ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος μετὰ τοῦ διαδόχου καὶ τῆς πριγκηπίσσης προετίμησαν τὰ κοινὰ ἐδώλια τοῦ ναοῦ.

Τὸ ὄργανον τοῦ ναοῦ ἤρξατο ἀπηχοῦν ὑμνοῦν ψαλμῶν, συμπάλλοντος τοῦ λαοῦ, τρεῖς δὲ πρεσβύτεροι ἐξελθόντες τοῦ σκευοφυλακίου, πολυτελεῖς ἡμῶν ἦσαν στολὰς διέσχισαν τὸν ναὸν καὶ ἀνελθόντες εἰς τὸ ἱερόν ἐπεδόθησαν ἐναλλάξ εἰς τὴν ἀνάγνωσιν περιόπων τῆς Ἀγίας Γραφῆς.

Ἀφῆκτος τοῦ πρώτου μέρους τῆς τελετῆς, ἡ Α.Θ.Μ. ὠδηγήθη εἰς τὸ σκευοφυλάκιον, ἐνθα οἱ πανταχόθεν τῇ Σουηδίας καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ, προσδραμόντες ἀρχιερεῖς καὶ ἱερεῖς ἐνεδόθησαν ἀμφί πολυτελῆ καὶ προσήλθον εἰς τὸν ναὸν κατὰ τὴν τάξιν.

Μετὰ τούτους εἰς ἀπόλαυσιν τινα ἤρχετο ὁ Μητροπολίτης Νορβίας, ἡ Α.Θ.Μ. φέ-

ρουσα μόνον μανδύαν, συνοδευομένη υπό των πρεσβυτέρων Σουηδών, Νεάνδερ και Πάλμινγκοεν και ακολουθουμένη υπό του αρχιεπί. Καλλιοπίου.

Οὗτοι πάντες ἀνῆλθον εἰς τὸ ἱερὸν καὶ ὁ μὲν Ἀρχιεπίσκοπος μετὰ δύο ἐπισκόπων ἀνῆλθον ἄχρὶ τοῦ θυσιαστηρίου, οἱ δ' ἄλλοι περικύκλωσαν τὸ ἱερὸν πρὸ τῶν κιγκλίδων, ἐν ᾧ ἡ Α.Θ.Μ. ἐκαθέσθη δεξιὰ ἐπὶ τοῦ θρόνου. Ἡ τελετὴ τῆς χειροτονίας ἤρξατο δι' ὕμνων τῇ βοηθείᾳ τοῦ Ὁργάνου. Εἶτα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀποτείνόμενος τῷ χειροτονούμενῳ διέγραψε τὰ καθήκοντα αὐτοῦ ὡς ἀρχιερέως καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὑποθήκας ἐκ τοῦ Εὐαγγελίου. Τούτῃ αὐτὸ διὰ βραχυτάτων ἐπρόκειτο καὶ πάντες οἱ παρόντες Λουθηρανοὶ Ἐπίσκοποι καὶ τιτλοῦχοι, ἀναγινώσκοντες ρήσεις τῶν Γραφῶν.

Ἠκολούθησεν εἶτα ἡ χειροθεσία πάντων τῶν κληρικῶν ἐπὶ τὸν ὑποψήφιον καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἀνάγνωσις ἐπ' αὐτοῦ τῆς Κυριακῆς Προσηχῆς καὶ τῶν τεταγμένων εὐχῶν μυστικῶς. Μετὰ τοῦτο ὁ χειροτονηθεὶς περιεβλήθη τὰ ἀρχιερατικά ἄμφια, καὶ τέλος ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἀπέθηκεν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν τιάραν. Ἡ τελετὴ ἔληξε δι' εὐλογίας τοῦ ἐκκλησιασματος ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου πάντες δὲ οἱ κληρικοί ἐπανῆλθον, καθ' ἣν τάξιν εἰσῆλθον, εἰς τὸ σκευοφυλάκιον, ἔνθα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐκίλεσεν τὴν Α.Θ.Μ. ὅπως εὐλογῇ τὸν νεοχειροτόνητον, ὅπερ καὶ ἐπραξεν, ἀπευθύνας αὐτῷ τοὺς λόγους τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ἀποχαιρετίζοντος τοὺς ἐπισκόπους καὶ πρεσβυτέρους τῆς Μιλήτου: «Προσέχετε ἑαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ πλομνῷ ἐν ᾧ ὑμεῖς τὸ πνεῦμα τὰ ἅλια ἔχετε ἐπισκόπους ποιμαίνειν τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, ἣν περιποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος.

Οὕτως ἔληξεν ἡ ὥραία τελετὴ.

Περὶ ὥραν 3 μ. μ. γεῦμα ἐπίσημον παρετέθη εἰς ὃ ἐδόθη τῇ Α.Θ.Μ. θεοῖς τιμητικῇ μεταξὺ τοῦ διαδόχου τῆς Σουηδίας καὶ τοῦ διοικητοῦ τῆς Οὐψάλης Χαμαργιόλδ, πρῶην πρωθυπουργοῦ τῆς Σουηδίας καὶ ἄλλοι πρεσβυτεροὶ τοῦ διεθνούς Δικαστηρίου τῆς Χάγης.

Ἐν τῷ γεύματι τούτῳ παρεκάθησαν περὶ τοὺς ἐξήκοντα συνδαιτυμόνες ἐκ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων ἐν τῇ Πολιτείᾳ καὶ τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῖς γράμμασι καὶ ταῖς ἐπιστήμασι.

Κατὰ τὰ διαλείμματα ἡγερέθησαν προποσεῖς. Πρῶτος ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Οὐψάλης ἀναστὰς ἐξῆρε τὸ μοναδικὸν ἐν τῇ ἱστορίᾳ

τῆς χώρας γεγονός τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Πατριάρχου, τοῦ ἀληθοῦς διαδόχου τοῦ μεγάλου Ἀθανασίου εἰς τὰς ὑπερβορεῖς ταύτας χώρας καὶ τὴν παροσίαν αὐτοῦ καὶ τοῦ πρίγκηπου, διαδόχου εἰς τὴν γενομένην χειροτονίαν ἐπισκόπου, καὶ προσέειπεν ὑπὲρ τοῦ παρακαθημένου Πρίγκηπου. Μετὰ σμικρὸν ἀναστὰς καὶ αὐτὸς ἀνέγνω προσφώνησιν πρὸς τὴν Α.Θ.Μ. Ἑλληνιστί, εἰχαριστῶν διὰ τοῦ κόπου, εἰς οὗς ὑπεβλήθη, ἵνα ἔλθῃ εἰς τὴν χώραν ταύτην, καὶ διὰ τὴν τιμὴν ταύτην, ἀνέφερεν, ὅτι παρετήρησε πρὸ μικροῦ ἐν τῷ Ναῷ ὀφθαλμοῖς δακρυβρέκτους καὶ ἀνεμνήσθη τῆς σκηνῆς τῆς ἐν Μιλήτῳ, ὅτε ἡ Ἐκκλησία ἐκείνη, ἀποχαιρετίζομένη ἔσαι ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, προπορευομένου εἰς Ρώμην, ἵνα μαρτυρήσῃ ὑπὲρ τοῦ Εὐαγγελίου ἐκπίετο καὶ ἐθρήνη, ὅλῃα προσέθηκε, τὰ δάκρυα τοῦ ἐκκλησιασματος δὲν ἦσαν δάκρυα λύπης, ἀλλὰ χαρᾶς ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ τοῦ διαπρεποῦς ἐπισκόπου, ἀρχιεπισκόπου τῆς Ἀλεξανδρινῆς Ἐκκλησίας, καὶ κατέληξε προλίνων ὑπὲρ τῆς Α.Θ.Μ.

Ὁ Πατριάρχης ἀπαντῶν ἤρξατο διὰ τῆς φράσεως «ἡττημαι καὶ τὴν ἡτταν ὁμολογῶ. Καὶ τοῦτο διότι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος προδικάλεσε τῆς ἐκκλησίας μου, ὁμιλήσας εἰς τὴν γλῶσσαν τὴν ἐμὴν καὶ ἐπαύσατο αὐτὴν, ἐν ᾧ ἐγὼ ἀγνοῶ τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ καὶ ἀδυνατῶ λαλῆσαι εἰς αὐτήν. Ἡττημαι, διότι κληθεὶς εἰς Οὐψίλην, ἐνόμισα ὅτι θὰ ἴδω ἐν τῇ μικρῇ ταύτῃ πόλει πράγματα ἀσυνήθη, ἀλλὰ συνήθητα πόλιν, μικρὰν μὲν τὸν ὄγκον καὶ τὸ πλῆθος, μεγάλην ὅμως τὴν θεοσέβειαν καὶ τὸ κάλλος καὶ τὸ πλῆθος τῶν πνευματικῶν καὶ φιλαθροπικῶν ἰδρυμάτων, μεγάλην εἰς ἄνδρας ἐξόχους ἐν τοῖς γράμμασι καὶ ταῖς τέχναις. Ἡττήθη τὸ τέλος, διότι ἀκούσας περὶ τῆς παρουσίας τῶν πριγκήπων, ἀνέμενα, ἵνα ἴδω πομπὰς καὶ παρατάξεις καὶ συνοδείας καὶ ἐπισημότητας καὶ θόρυβον πολύν, ἀλλὰ συνήντησα ἀιολότητα ἐν πᾶσι καὶ ἐν τῇ ἀιολότητι ταύτῃ εὐγένειαν ψυχῆς καὶ καρδίαν χριστιανικὴν, ἀγάπην εὐλαβικήν καὶ ἀμειβαίαν μεταξὺ πριγκήπων καὶ λαοῦ. Εἰς ἐν μόνον ἡττήθη συναντήσας εἰς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον καὶ τοὺς πρίγκηπας ἀγάπην εὐλαβικήν, ἡσθάνθη παρομοίαν ἀγάπην καὶ ἐκτίμησιν, διὰ καὶ μακαρίζω τὸν Σουηδικὸν λαόν. διότι ἡνῶθη ὑπὸ τῆς θείας Προνοίας, ἵνα ἔχῃ τοιοῦτους ἀρχηγούς» καὶ ὑπὲρ αὐτῶν ὕψισεν ἡ Α.Θ.Μ. τὸ κύπελον προπίων. Ταῦτα διερχόμενος εἰς τὴν Σουηδικὴν ὁ ἐλληνομαθὴς Σουηδὸς πρεσβύτερος Νεάνδερ.

Εἶτα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ὁμίλησε καὶ πάλιν καὶ προσέειπεν ὑπὲρ τοῦ νεοχειροτονήτου ἐπισκόπου. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἀνέφερε τὴν εὐχάριστον σύμπωσιν, ὅτι ἡ σύζυγος τοῦ νεοχειροτονήτου ἐπισκόπου ἔχει πατέρα ἐπίσκοπον, ἀδελφὸν ἐπίσκοπον, πενθερὸν ἐπίσκοπον, σύζυγον ἐπίσκοπον, εὐχρηδαίνα ἀξιοθῆναι νὰ ἴδῃ καὶ υἱὸν τῆς ἐπισκόπου. Τὴν εὐχάριστον ταύτην ὑλικὴν καὶ πνευματικὴν ἐστίασιν ἐκλείσεν ὁ διάδοχος, εὐχαριστήσας πρὸς τοὺς ἄλλους ἰδιαιτέρως τὸν Μακαριώτατον διὰ τοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ καλοὺς λόγους καὶ εἰπὼν ὅτι λυπεῖται μὴ δυνάμενος νὰ προσφέρῃ Ἑλληνιστί, εἰ καὶ δις ἐπισκέφθη τὴν Ἑλλάδα, εἰμὴ μόνον μίαν λέξιν «εὐχαριστῶ».

Τὴν Τρίτην ὁ Πατριάρχης ἐγένετο δεκτὸς μετὰ μεγάλης εὐλαβείας καὶ ἐγκαρδιότητος ὑπὸ τοῦ Βασιλέως τῆς Σουηδίας.

— Τὸ Συνέδριον

Διὰ μακρῶν κατόπιν περιγράφεται ἡ ἐναρξίς τὰς διασκέψεις περὶ βίου καὶ ἐργασίας διὰ λαμπρᾶς Ἐκκλησιαστικῆς τελετῆς, ἡ ὑποδοχὴ καὶ πρόγευμα ἐν τοῖς ἀνακτόροις καὶ αἱ ἐξαιρετικαὶ τιμαὶ πρὸς τὸν Πατριάρχην.

Πάντες οἱ ἀντιπρόσωποι ἔφερον τὸ διακριτικὸν γνώρισμα τῆς ιδιότητος αὐτῶν, σταυρὸν σματωμένον καὶ τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐπὶ κυκλικῷ σήματι ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς τοῦ στήθους κατέλαβον δὲ τὰς ὁρισμένας ἐν τῷ Ναῷ θέσεις: ἐπ' ἱσῆς οἱ τῆς Ἑσπερίας κληρικοί διαφόρων ἀποχωρήσεων περιεβλήθησαν τὰς ἐκκλησιαστικὰς αὐτῶν στολὰς καὶ προσῆλθον πρὸς τὸν Ναόν.

Κατὰ τὴν λιτάνευσιν ταύτην ὁ μὲν Τρανσυλβανίας Μητροπολίτης περιεβάλετο τὴν ὅλην ἀρχιερατικὴν στολὴν ἄχρι καὶ τῆς μίτρας καὶ τῆς ποιμαντορικῆς ράβδου, οἱ δὲ περὶ αὐτὸν ἔφερον, ὁ μὲν ὁμοφρόνιον μέγα, οἱ δὲ μικρόν, ὁ δὲ Μητροπολίτης Σόριας, διαπρέπων μεγέθει καὶ κάλλει σώματος καὶ στολῆς κοσμικῆς ἐν ἐξεζητημένῃ κομψότητι, περιεβάλετο μανδύαν πολυτελῆ μετὰ μίτρας ἐπὶ κεφαλῇ πολυτελεσιᾶς καὶ μετὰ ράβδου ποιμαντικῆς. Ἡ Α.Θ.Μ. ἀποφεύγουσα τὴν αἵξητιν τοιοῦτης συγκύσεως καὶ ἀσχημίας ἐπροτίμησεν, εἰς τὰς ποιοτάς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Οὐψάλης, ἀξιούντως, ὅπως περιβληθῇ μανδύαν, νὰ καταδείξῃ τὸ οὐκ εὐτακτον τοῦ πράγματος καὶ ἐξῆλθεν ἐπὶ τὴν ἐπίσημον εἴσοδον, ὡς συνήθως παρίσταται κατὰ τὰς ἐπισήμους ἐπισκέψεις καὶ δεξιώσεις, τὸ αὐτὸ προτιμήσαντος καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου Κωνσταντινουπόλεως.

Εἰς τὴν πομπὴν ὕστατος ἦρχετο ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας, τὴν ὅλην δὲ παράταξιν ἐκλείε σειρὰ ἐκ τεισάρων μεγάλων κληρικῶν. τοῦ σεβαστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Βυθού, τοῦ Προέδρου Κίπλερ, τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Οὐψάλης καὶ τοῦ λόρδου ἐπισκόπου Οὐντσεστερ.

Ἡ τελετὴ ἤρξατο διὰ τοῦ 268ου Ψαλμοῦ συμπύκνοντος χοροῦ καὶ λαοῦ, ἡκολούθησαν ἀντίφωνα καλλιφωνικώτατα, ἐξ ὑπαμοιβῆς ὑπὸ τῶν πρὸ τοῦ θυσιαστηρίου Σουηδῶν ἱερέων καὶ ὑπὸ τοῦ χοροῦ, ὑμνοῦντος τοῦ Ἀομονίου. Ἀνεγνώσθη ἡ περικαπὴ του κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγελίου ΙΖ. 16—2 ἡκολούθησε δοξολογία ἐξ ὑπαμοιβῆς, ὡς ἄνω, ψαλλομένη, μεθ' ἣν ὁ Λόρδος Ἐπίσκοπος Οὐντσεστερ, ἀναβὰς τὸν ἄμβωνα, ἀπήγγειλε γεγονυῖα τῇ φωνῇ σχετικὸν τῇ περιστάσει λόγον ἀγγλιστί, ἀρξάμενος διὰ τοῦ γραφικοῦ ρητοῦ: «Μετανοεῖτε, ἡ γῆ γὰρ ἡ βασιλεία τῶν Οὐρανῶν». Μετὰ τινὰς ψαλμοὺς ὁ Ἐπίσκοπος Στοκχόλμης ὑψόλωσε τὰ πλῆθη, προσκληθεὶς δὲ καὶ ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας, προτάσας τῇ εὐλογίᾳ λέξεις τινὰς καὶ εὐχὰς ὑπὲρ τῆς εὐδοκίᾶς τοῦ ἀρξάμενου ἔργου εἰς καὶ ἰσχυρὴν τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ.

Εἶτα ψαλλομένου τοῦ 124ου Ψαλμοῦ, ἡ πομπὴ ἐξῆλθε τοῦ ναοῦ ὡς καὶ οἱ κληρικοί. Ἦτο ἡδη μεσημβριον. Ἡ Α.Θ.Μ., μικρὸν ἀναπαυθεῖσα ἐν τῷ σκευοφυλάκιῳ, ἐξῆλθεν αὐτὴς ἐν παρατάξει μετὰ τῶν λοιπῶν καὶ ἀνελθοῦσα περὶ διὰ τῆς ὁδοῦ, διὰ μέσον λαοῦ ἀπείρου ἐπὶ τ' ἀνάκτορα. Ἐγγιστα κείμενα, κατηνθύνθη εἰς τὴν αἵθουσαν τοῦ θρόνου. Ἐξακόσια καὶ ἐπέκεινα πρόσωπα συνεκεντρώθησαν, ἀνώτεροι στρατιωτικοί, πρεσβυτεῖαι τῶν ξένων Δυνάμεων, σύζυγοι τῶν ἐπισήμων τούτων καὶ ἄλλοι ἐν τέλει. Ἡ αἵθουσα τοῦ θρόνου ἐπληρώθη, ὡς καὶ οἱ ἐξώται αὐτῆς, ἐκατέρωθεν δὲ τῶν Βασιλικῶν θρόνων ἐποποθετήθησαν οἱ ὑπουργοὶ μετὰ τῶν υἱασπιστῶν τῶν Βασιλέων καὶ τινῶν κυριῶν, ἐναντι δὲ ἀκριῶς τῶν Βασιλικῶν θρόνων ἐκαθέσθη ἐπὶ θρόνου ἡ Α.Θ.Μ. ἔχουσα συμπαραστάτας τοὺς Μ. Ουασιέρον καὶ Νουβίας, περαιτέρω δὲ παρεκάθησαν ἀνὰ εἰς ἀντιπρόσωποι τῶν Ἐκκλησιῶν Ἀμερικῆς. Ἀγγλίας Γερμανίας.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Οὐψάλης, λαβὼν τὸν λόγον προσφωνεῖ τὸν Βασιλέα καὶ ἀναφέρεται ἐπὶ τὸ ἔργον τῆς διασκέψεως καὶ τὰ ἐξ αὐτῆς ἀντιμενόμενα ἀγαθὰ. Μετὰ τοῦτον ἐγείρεται ὁ Βασιλεὺς καὶ συν αὐτῷ ἐγείρονται πάντες ἀνανινώσκει τὸν Βασιλικὸν λόγον, δι' οὗ ἐξεδήλωσε τὴν χαρὰν αὐτοῦ ἐπὶ τῇ σοβαρῇ ταύτῃ συναθροίσει, ἥτις κέ-

κληται νὰ μελετήσῃ σπουδαιότατα καὶ παγκόσμια ζητήματα, αὐτὴν τὴν ὑπαρξίν καὶ προόδον τῶν λαῶν ἀφορῶντα καὶ ἐκφύσῃ τὴν ἑναρξίν τῶν ἐργασιῶν τῆς διασκέψεως. Συμπληρωθεῖσης τῆς Βασιλικῆς ομιλίας, ἀπήντησεν ἡ Α.Θ.Μ. γαλλιστί, τῆς Α.Μ. εὐδοκησάσης, ὅπως μὴ ἐπιτραπῇ τὸ καθεσθῆναι καθ' ἅπασαν τῆς ἀντιπροσφωνήσεως τὴν διάρκειαν. Ἰδοὺ ὁ λόγος τῆς Α.Θ.Μ. :

Μεγαλειότατε,

« Ἡξιωμένους παρὰ Κυρίου παρίστασθαι ἐνώπιον τῆς Σῆς Μεγαλειότητος τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, τῇ εὐτυχιστάτῃ τῶν ἡμερῶν μου, ἐθαίμαζον ἀκούων Αὐτῆς τῶν συνειῶν λόγων. καὶ οἱ πᾶν ἀριστοτεχνικῶς ὑπέγραφε τὸ μέγα στάδιον τῶν ἔργων τῆς Παγκοσμίου διασκέψεως ταύτης, ἐν τῇ ἐμῇ καρδίᾳ, ἐν τῇ ἐμῇ διανοίᾳ ἀνέβαινον ἐκ πηγῶν ἱερῶν αἱ θεσπέσιαι ἐντολαὶ τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου, «τὸν Θεὸν φοβέσθε, τὸν Βασιλέα τιμᾶται», δευτέρον οὕτω τάσσοντος ἐν τῷ κόσμῳ μετὰ τὸν Θεόν, τὸν Βασιλέα.

Καὶ οἱ νοεροὶ τοῦ πνεύματος ὀρθαλμοὶ ὑπὸ τὴν γλυκεῖαν κατακύλισιν τῶν ὁρημάτων Σου, Βασιλεῦ, ἔδρων, ὡς ἐν ἀληθείᾳ εἰκόνι διερχομένας περιλαμπεῖς πρὸ αὐτῶν τοὺς μακαρίους ἐκείνους βασιλεῖς τῶν Ἀγίων Γραφῶν καὶ τῆς Ἱστορίας οὓς δικαίως θαυμάζει ὁ ὅλος κόσμος καὶ ἐβλέπομεν, ὡς ἐν ἐκτάσει, τὸν μέγαν Αὐτοκράτορα Κωνσταντῖνον ἐν τῇ πρώτῃ Οἰκουμένηκῃ Συνόδῳ θεοπνεύστως ἀνακηρύσσοντα τὴν ἑναρξίν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, τῶν στερεωσασῶν ἐπὶ γῆς τὴν ἀλήθειαν τῆς πίστεως.

Ἄλλ' ἐκ τῶν κύκλων ἐκείνων τῶν γραφικῶν καὶ ἱστορικῶν μεταρπίψεων ἀποσπᾷ ἡμᾶς αὐτὸ δὴ τὸ γεγονός, τὸ ἐκεῖ ἡμᾶς ἀνυψῶσαν καὶ βλέπομεν παγκόσμιον, δυνάμεθ' εἰπεῖν διάσκεψιν ἀνδρῶν παρωτισμένων καὶ ἐν νοθεσίᾳ Κυρίου διατροπῶν, διάσκεψιν συνηθροισμένην περὶ τὸ Θεοφύλακτον ὕψος τῆς Σῆς Αὐτῆς φωνῆς, κηρυκτούσης τὴν ἑναρξίν αὐτῆς.

Εὐλογημέτῃ ἡ ὥρα αὕτη. Μεγαλειότατε ! Εὐλογῆσαι Κύριος ἐξ οὐρανοῦ τὸ καλὸν καὶ θεοφιλὲς τοῦτο ἔργον τῆς Μεγαλειότητος καὶ χορηγήσει τῇ χάριτι τοῦ Πνεύματος Αὐτοῦ τὰ ἔργα τῆς διασκέψεως ταύτης εἰς ἐκβάσεις ἀποφάσεων χρηστῶν, ἐξ ἀληθείας πηγαζουσῶν καὶ ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν καταληγουσῶν, ἀποφάσεων καὶ ὠρελίων καὶ σωτηρίων τῇ ὅλῃ ἀνθρωπότητι.

Συγχαίρομεν, Ἀναξ, τῇ Σῇ Μεγαλειότητι,

ἡξιωμένη τοιούτων χαρίτων παρὰ Ὑψίστου. Συγχαίρομεν τῷ χρηστῷ καὶ ἀγαθῷ καὶ φιλοθέῳ Σου, τοιούτου Βασιλέω εὐμοιροῦντι. Ὅλη δὲ καρδία ἐπεχόμεθ' Αὐτῇ καὶ τὸ νῦν ἔργον ἰδεῖν συντελεσμένον, ἀλλὰ καὶ τοὺς καρποὺς αὐτοῦ εἰς ἡμῶν ὀλβίων μακρότητα θαυμάζειν. πηγάζοντας τοῖς λαοῖς παρηγορίαν καὶ ἐλπίδα βεβαίαν σωτηρίας εἰς γενεὰ καὶ γενεάν. Ἀμήν.»

Μετὰ τὸν Πατριάρχον ὠμίλησεν ὁ Πρόεδρος τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀποστολῆς, μετὰ τοῦτον ὁ Πρόεδρος τῆς Ἀγγλικῆς Ἀποστολῆς. Ἀδρόδος Ἐπίσκοπος Οὐντσεστερ καὶ τέλος διὰ τὴν Εὐρωπαϊκὴν μερίδα ὁ ἀντιπρόεδρος αὐτῆς Κάπλερ.

Ἐκ τῆς αἰθούσης ταύτης οἱ μὲν Βασιλεῖς καὶ οἱ περὶ αὐτοὺς ἀπεσφύρθησαν, οἱ δ' ἄλλοι πάντες ἀνῆλθον εἰς ἐτι μεγαλυτέραν αἰθουσαν τῶν Ἀνακτόρων, εἰς ἣν προσῆλθον καὶ ἄλλοι, ὥστε ἐπληρώθη ὁ ἀριθμὸς τῶν χιλίων διακοσίων. Ἐκεῖ ἐπανῆλθον οἱ Βασιλεῖς καὶ περιερχόμενοι τὴν ἀχανῆ αἶθουσαν συναμίλουν μετὰ τῶν ἐπισημοτέρων, πάντων ὁρθίων ἐστῶτων διὰ τὴν παρουσίαν τῶν Βασιλέων. Αἱ Α.Μ. ἰδιαίτερον ἐδειξάν ἐνδιαφέρον περὶ τῆς Α.Μ. ἐπανειλημένως συντυχόντες αὐτῇ καὶ ἐρωτήσαντες περὶ τῆς υἱείας αὐτῆς, καὶ ἐὰν ἡθιάνετο κόπῳσιν ἐκ τῆς μακρᾶς τελετῆς τῆς ἡμέρας ταύτης. Εἰτα ἡ Α.Μ. παραλαβοῦσα τὴν Α.Θ.Μ. ἀπὸ τοῦ βραχίονος ὠδήγησε διὰ μέσου τῶν ἐπισήμων εἰς τὴν ἐσωτερικὴν αἶθουσαν καὶ ἐκάθητε μετ' Αὐτοῦ εἰς τὴν τράπεζαν, εἰς ἣν παρεκάθησαν μόνοι οἱ πρίγκηπες καὶ βραδύτερον ὁ ἐπίσκοπος Οὐντσεστερ τῆς Ἀγγλίας, τὸ δὲ λοιπὸν ἐξεχύθη εἰς τὰ ἀχανεῖς αἰθούσας, ἐνθα τράπεζαι μετὰ ἐδωδίων ποικίλων καὶ γλυκισμάτων καὶ ὀπῶν καὶ καμπιρίτου καὶ ἄλλων ἐν ἀφθονίᾳ ἔκειντο καὶ προτεφρόντο τῷς κεκλημένοις.

Ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς ἡρώτησε τὴν Α.Θ.Μ. ἐὰν ἡθιάνετο κόπῳσιν καὶ εἰς ἀνάλογον αὐτῇ ἀπάντησιν εἶπεν: « Ἐγὼ οὐδέποτε ἀπαύνω », προσήνεγκε δὲ ὁ Ἰνός τῇ Α.Θ.Μ. ἀναψυκτικὰ καὶ βρώσιν καὶ πόσιν. Καθ' ὅτις δὲ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπιτραπέζιου ταύτης ἀναψυχῆς δὲν ἔπαυσε λόγους καὶ τρόπους, ἐκφράζων τὴν ἐγκαρδίαν αὐτοῦ εὐχαρίστησιν, ὅτι ἦλθε τσαυτὴν ὁδὸν εἰς Στοκχόλμην ἐπ' ἀγαθῷ καὶ ἀνῆγγελεν, ὅτι αὐρίον ἀπέρχεται εἰς Φιλαδέλφειαν, κατ' ἐπίσημον ὑποχρέωσιν, οἶονεῖ λυπούμενος ὅτι ἀναγκάζεται μὴ ἐπανιδεῖν Αὐτὴν τό γε νῦν ἐνταῦθ, ἡρώτησε δὲ μετ' ἀκλόητος ἀγάπης,

ἂν θὰ εἶνε εὐάρεστος Αὐτῇ ἡ ἀποστολὴ εἰκόνης Αὐτοῦ καὶ τῆς Βασιλείας, τῆς δ' Α.Θ.Μ. τὴν εὐγνωμοσύνην μόλις ἱκανούσης νὰ ἐκφράσῃ ὑτέσχετο τὴν ἀποστολὴν, ἐγεγρεῖς δὲ προὔπεμψε τὴν Α.Θ.Μ. ἄχρι τῆς θύρας τοῦ ἐστιατορίου.

Ἡ ὥρα αὕτη καὶ βασιλικὴ ἐστίασις ἔληξε περὶ τὴν ὥραν 2.30 μ.μ. ἡ δ' Α.Μ. Μακαριότης ἐπανῆλθεν εἰς τὰ ἴδια.

Ἡ μεγάλη αὕτη διέσκεψις Βίου καὶ ἐργασίας, ἡ δικαίως κληθεῖσα παγκόσμιος, διότι ἐν αὐτῇ ἀντιπροσωπεύοντο πᾶσι σχεδὸν αἱ χώραι καὶ αἱ ἐκκλησίαι καὶ τὰ θρησκευτικὰ συστήματα καὶ αἱ αἰρέσεις, πλὴν μόνως τῆς ἐκκλησίας τῆς Ρώμης, ἔχει μεγίστην σημασίαν διὰ πάντα τὸν χριστιανικὸν κόσμον. Ἀλλ' ἂν αἱ ἐργασίαι αὐτῆς θὰ φέρωσι τὰ προσδοκώμενα ἀποτελέσματα, τοῦτο ὁ χρόνος θὰ δείξῃ. Πρὸς τὸ παρὸν ὁ σοσιαλιστικὸς κόσμος τῆς χώρας ταύτης τῆς γειννιαζούσης πρὸς τὴν Ρωσίαν καὶ ἐπεραζομένης ἐκεῖθεν φαίνεται ἱκανοποιημένος ἐκ τῆς γενομένης κινήσεως καὶ τῆς μελέτης τῶν κοινωνικῶν ζητημάτων καὶ ἐκδηλοῖ τὴν ἐμπιστοσύνην αὐτοῦ πρὸς τὴν Διάσκεψιν.

Ὅποιαν σημασίαν ἀποδίδει ὁ πολιτισμένος κόσμος καὶ αἱ Κυβερνήσεις εἰς τὴν ἐν λόγῳ διάσκεψιν μαρτυροῦν τὰ θερμὰ συγκα-

ρητήρια καὶ αἱ εὐχαί, αἱ πανταχόθεν ἀποστελλόμεναι τηλεγραφικῶς. Ἀνεγνώσθησαν τοῖς ἄλλοις τηλεγραφήματα 1) τοῦ Προέδρου τῶν Ἡν Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, 2) τοῦ Χίντεμτουργκ, προέδρου τῆς Γερμανικῆς Δημοκρατίας, 3) τοῦ Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας καὶ τῶν Ἰνδιῶν, 4) τοῦ Οἰκουμένικοῦ Πατριάρχου Κων/πόλεως, 5) τοῦ Πρωθυπουργοῦ τῆς Ἀγγλίας Μακντόναλδ, 6) τῶν ἐν Ἀμερικῇ ἡνωμένων ἐκκλησιῶν τοῦ Χριστοῦ, 7) διαφόρων σωματείων, ἐπιστημόνων καθηγητῶν, βιομηχάνων, πρώην πρωθυπουργῶν, 8) τοῦ Ἀρμενίου Πατριάρχου, 9) τῶν καθ' ὁδὸν ἐτι εὐρισκομένων ἀντιπροσώπων τῆς Βραζιλίας, 10) τῆς μερίδος τῶν Σουηδῶν Σοσιαλιστῶν, ἐκδηλοῦντων τὴν ἐμπιστοσύνην αὐτῶν εἰς τὴν διάσκεψιν.

—Τὸ τελευταῖον τηλεγράφημα

Ἡ Α.Θ.Μακαριότης, ὁ σεπτὸς ἡμῶν Πατὴρ καὶ Πατριάρχης, ἀναχωρῶν ἐκ Στοκχόλμης ἀπέστειλε τὸς τὸ τηλεγράφημα τῷ Σεβ. Πατριαρχικῷ Ἐπισκόπῳ Μητροπολίτῃ Τριπόλεως κ. Θεοφάνει :

Στοκχόλμη, 31.

Πατριαρχεῖον Ἑλληνικὸν

Τριπόλεως

Ὑπὸ θεῆς σκέπῃ κατελείπομεν Στοκχόλμην Πατριάρχης ΦΩΤΙΟΣ

Η ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΚΙΝΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΙΝ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

Ἡ Γερμανικὴ σοσιαλιστικὴ—δημοκρατία ἔχει τοὺς ἀξίους τῆς, οὓς ἐλάτρευσε καὶ λατρεῖ ὅσον οὐδεὶς θρησκευτικὸς κόσμος τοὺς θρησκευτικοὺς του ὁδηγούς. Ἐπὶ κεφαλῇς τούτων ἵσταται ὁ Karl Marx καὶ ὁ Friedrich Engels καὶ ὁ Ferdinand Lassalle. Ὑπὸ τὴν ἐπὶ ἡρώρειαν τούτων, ὁ Γερμανικὸς σοσιαλιστικὸς κόσμος, βαθέως ἐμπεποτισμένος εἰς τὰ νάματα τῆς σοφίας τούτων καὶ ἐνσυνειδήτως πιστεύων, εἰς ὅσα ἐκείνοι διεκήρυξαν, δὲν ἐπεσφάσεν, καὶ ὅταν ἀκόμη ἡ Γερμανία, ἀγωνιζομένη, τὸν ὑπὲρ ὅλων ἀγῶνα ἐβλεπεν ἐκτὴν καμπτομένην εἰς τὸν ἀνίστον ἀγῶνα τῆς πλῆθς ἐναντίον ἐνὸς κόσμου καὶ ἀπὸ ἀγρίους ἀκόμη συντε-

θειμένου, διακηρύττων, ὅτι ἡ σωτηρία τῆς πατρίδος, ἔγκειται κατὰ πολὺ, εἰς τὴν μεταβολὴν τῆς σημερινῆς μορφῆς καὶ συνθέσεως τοῦ Τύπου. Ἦδη, ὁ Marx καὶ ὁ Engels, εἰς τὰς συγγραφὰς των ἀφηνειον γὰρ ὑπονοηθῇ περὶ τῶν ὀδυνηρῶν συνεπειῶν τῆς κεφαλαιοκρατικῆς ὑποστάσεως τοῦ Τύπου. Πλὴν οἱ χρησιμοῦται τούτων, εἰνε τόσον σκοτεινοὶ καὶ πολυσήμαντοι, ὥστε δικαίως δύναται τις νὰ τοὺς παραβάλῃ πρὸς τοὺς χρημούς τοῦ Ματταίου τῶν Δελφῶν καὶ ἐντεῦθεν ὡς τοιοῦτοι οὗτοι εἶνε ἀνίκανοι νὰ βοηθήσωσιν τὴν σοσιαλιστικὴν ὑπόθεσιν πρὸς μεταρρυθμίσειν με συνισταμένην κατευθύνσεως τὸν Τύπον. Ἀλλ' ὅτι οἱ δύο οὗτοι ὀγκολιδοὶ τῆς σο-

σιαλιστικής ιδέας, δὲν ἔδωκαν εἰς τοὺς πιστοὺς των, ἦλθεν ὁ Ferdinand Lassale, ὁ ὑποδεέστερός των, νὰ βοηθήσῃ, διὰ τῆς σαφηνείας του καὶ τοῦ συγκεκριμένου τῆς ἐξέταξως τῶν θεμάτων. Οἰασδήποτε ἀντιρρήσεις καὶ ἂν ἔχη τις σήμερον κατὰ τῆς διδασκαλίας του, ὅσον ἀφορᾷ τὴν διακίνησιν του περὶ τοῦ «νόμου περὶ μισθοῦ» καθ' ἣν ἡ βελτίωσις τῶν μισθῶν, ἔγκειται εἰς τὴν συνεταιρικήν παραγωγὴν του βοηθεία τοῦ Κράτους, οὐδείς ὅμως δύναται νὰ ἀρνηθῇ αὐτῷ ὅτι αἱ σκέψεις αὗται ἐρριψεν ἐν τῷ «ἐργατικῷ αὐτοῦ προγράμματι» διὰ τὴν μορφὴν τοῦ ἡμερησίου Τύπου ἐν τῷ σοσιαλιστικῷ δημοκρατικῷ κράτει, ἀκλόνητοι ἴστανται παρ' ὅλην τὴν πάροδον τοῦ χρόνου.

Ἀκριβῶς αἱ σιδηραὶ αὗται ἀρχαί, ἦσαν ἐκείναι, αἵτινες ὤθησαν ἀκλόνητους μαχητὰς καὶ ὅταν ἀκόμη ἡ Γερμανία ἴστατο ὑπὸ τὸν σκληρὸν στρατιωτικὸν κόμον, νὰ φέρωσιν εἰς φῶς τῆς δημοσιότητος τὰς σκέψεις των, περὶ τῆς μελλοντικῆς μορφῆς καὶ λειτουργίας τοῦ Τύπου, ἀδιαφοροῦντες διὰ τὴν μὴν τῶν ἐπιτήμων ἀρχῶν, αἵτινες ἦσαν ἐξηρημαμένοι ἐκ τοῦ κεφαλαιοκρατικοῦ Τύπου, προβαίνοντες ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις τούτου εἰς κατατάξεις, ὅπως εὐχαριστήτως ἐκείνους, ἀφ' ὧν ἐξηρτῶντο, καὶ τὴν γλεύην καὶ εἰρῶνίαν τοῦ κόσμου τοῦ Τύπου, ὅστις ἐβλεπεν ἐαυτὸν τετρωσκόμον ἐν τοῖς συμμέρουσιν αὐτόν. Αἱ σκέψεις αὗται ὅσον καὶ κολοβωμένοι ἂν ἦρχοντο εἰς φῶς, λόγῳ τῶν παρεντεθειμένων λευκῶν τῶν πληρουμένων διὰ ἄλλοιτοῦς ὕλας, ἐν τοῖς τοῖς ἐρριζοβόλησαν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε παύσαντος τοῦ πολέμου, νὰ ἀναπηδῇ οὖν ἐν ὅλῃ αὐτῶν τῇ αἴλῃ καὶ μεγαλοπρεπείᾳ.

Χωρὶς νὰ εἰμεθα ὑπερμαχοὶ καὶ νὰ γνωσιμαχοῦμεν ἀπολύτως μὲ τὰς ἐν Γερμανίᾳ ἀντιλήψεις, ἐν τούτοις ἐν τῷ ἀγῶνι τῶν μεταρρυθμιστῶν τοῦ Τύπου, διαβλέπει τις καὶ ἀλήθειαν, καθ' ἣν οὐδεμία αἰτία τις εἶνε ἱκανὴ νὰ τὴν ἀντιστρατευθῇ.

Δὲν πρόκειται βεβαίως ἐνταῦθα, ὅπως ὑπεστήριξαν τινες, περὶ μεταβολῆς τοῦ τύπου, ἀπὸ ἰδιωτικῆς κεφαλαιοκρατικῆς ἐπιχειρήσεως, εἰς συνεταιρικήν παραλαγὴν, ἀλλὰ περὶ ζητήματος, καθαροῦ, σκοπιμότητος. Διότι ἀληθῶς, ὅχι μόνον ὁ κεφαλαιοκρατικὸς χαρακτὴρ τοῦ ἡμερησίου τύπου ἀλλὰ καὶ ἡ ἠθικὴ καὶ ἐκπολιτιστικὴ ἐπιρροὴ τοῦ Τύπου, κατὰ τοὺς λουθηρανούς τοῦ Τύπου, ἐπιβάλλουσι μεταβολὴν τινὰ ἐν τῇ ἐμφανίσει οὗτοῦ.

Καὶ τοῦτο, διότι οὐδεμία ἀμφιβολία ἐνυπάρχει, ὅτι ἡ ἐφημερίς εἶνε ἐπιχειρήσις καὶ ὅτι ὁ ἐκδότης τῆς δεσμεύεται ἐξ οἰκονομικῶν ὅρων, οὔτινες, εἴτε περιορίζουσιν, εἴτε πληρύνουσιν αὐτὸν ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ τῆς κινήσεως. Πλὴν ἡ ἐφημερίς, προωρίζεται κυρίως νὰ ἐξυπηρετῇ τὰ συμφέροντα τῆς ἀνθρωπότητος, ἐπιτελοῦσα ὑψηλὸν προορισμόν, οὗτος ὅμως ἀστοχεῖ, ἐρχόμενος εἰς δευτερεύουσαν γραμμήν, ὡσεὶ ὁ Τύπος ὑποχρεωμένος ὢν νὰ ὑπηρετῇ, τὰς συνδρομὰς, ἀγγελίας καὶ ρεκλάμας, αἵτινες ἀποτελοῦσι τὸ τακτικὸν ἔσοδον αὐτοῦ, ἐφ' οὗ βασίζεται ἡ ἐπιχειρήσις εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ συμμορφῶται πρὸς τὰς ἐπιθυμίας τῶν χρηματοδοτῶν του, ἐπὶ θυσιᾷ τῆς ἄλλης ἀποστολῆς του, τῆς ὑψηλῆς, διότι ἄνευ τῆς ὑποχωρήσεως ταύτης, δὲν δύναται οὗτος νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς δαπάνας του.

Κ. ΒΕΡΡΟΙΟΠΟΥΛΟΣ
(Ἔπεται συνέχεια)

ΑΙ ΒΥΖΑΝΤΙΝΑΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ

Ὁ ἀρχαιολογικὸς πλοῦτος τῆς Μακεδονίας πρόκειται ἤδη νὰ ἐρευνηθῇ καὶ νὰ ἐξετασθῇ ἀπὸ πάσης ἀπόψεως. Ὁλόκληρος ἡ Μακεδονία ἦτις εἶνε πλήρης ἀρχαίων καὶ μεσαιωνικῶν μνημείων, ὑπερῶς ἰδίως κατὰ τὸν πλοῦτον τῶν βυζαντινῶν ἀρχαιοτήτων, αἱ ὁποῖαι εἶνε ἀκόμη ἀνεξερεύνητοι. Ἡ πρώτη προσπάθεια πρὸς ἐξέτασιν καὶ ἐπιστημονικὴν καταγραφὴν τῶν βυζαντινῶν μνημείων ἐν Μακεδονίᾳ ἐγένετο τελευταίως ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Σωτηρίου, ὅστις πε-

ριήλθεν ὁλόκληρον τὴν Δυτικὴν Μακεδονίαν καὶ τὴν Θύνην καὶ ἐφωτογράφησε πάσας τὰς ὑπαρχούσας βυζαντινὰς ἀρχαιοτήτας καὶ ἄλλα μεσαιωνικὰ μνημεῖα καὶ ἐκτατοποίησε ταῦτα λίαν ἐπιστημονικῶς. Ἡ μελέτη αὕτη πρόκειται νὰ ἐκδοθῇ εἰς μέγα τεῦχος μὲ εἰκόνας, αἵτινες πιστοποιοῦν τὸν πλοῦτον καὶ τὴν ἱστορικὴν ἀξίαν τῶν ἀρχαιοτήτων τούτων.

Εἰς τὴν Θύνην οἱ ἀρχαῖοι Ναοὶ τοῦ

Ἀγίου Δημητρίου καὶ τῆς Ἀγίας Σοφίας ἔχουν φωτογραφηθῇ πρὸ τῆς καταστροφῆς ὑπὸ τῆς πυρκαϊᾶς. Ἀλλὰ καὶ ἄλλα ἱστορικὰ μνημεῖα τῆς Θύνης ἔχουν ἐπίσης περιγραφῇ, ὡσαύτως δὲ καὶ πολλὰ βυζαντινὰ κειμήλια εἰς τὰς Σέρρας καὶ τὴν Καβάλλαν.

Εἰς τὴν Φλώριναν ὡσαύτως ἔχει φωτογραφηθῇ καὶ περιγραφῇ ὑπὸ τοῦ κ. Σωτηρίου παλαιὸς μεσαιωνικὸς πύργος ἀρίστα διατηρούμενος ὡς καὶ διάφοροι γέφυραι καὶ ἄλλα μνημεῖα ἰδίως παρὰ τὸ Τέχον καὶ τὰ Κοράσια.

Εἰς τὴν Καστορίαν ἀρχαῖοι Ναοὶ μὲ εἰκόνας ἀρίστης τέχνης, ὡς εἶνε ἡ τῇ Παναγίας τῆς Γλυκοφιλοῦσης ἐφωτογραφηθῇ, πολλὰ δὲ μωσαϊκὰ ἐξαιρετικῆς ἀξίας περιεσώθησαν καὶ ἐξησφαλίσθησαν.

Εἰς τὴν Πρέσπαν ἰδίως ἐγένετο θαυμασία ἐργασία πρὸς διάσωσιν τῶν βυζαντινῶν ἀρχαιοτήτων.

Ὁ Ναὸς τοῦ Ἀχιλλείου ἐπὶ μικρᾷ νησί-δος τῆς λίμνης Πρέσπας καλουμένης Ἀχιλλεῖον, ἐρευνήθη καὶ ἐφωτογραφηθῇ ὁλόκληρος μὲ τὰς ὑπογείους στοάς, ὅπου ἐκρύπτοντο οἱ χριστιανοὶ πρὸς τέλεσιν τῶν θρησκευτικῶν μυστηρίων. Εἰς τὸν Ναὸν τοῦτον μετεφέρθη ὑπὸ τοῦ Βασιλέως τῶν Βουλγάρων Σαμουήλ ἐκ Λαρίσης μετὰ τὴν ἄλωσίν της, τὸ λείψανον τοῦ Ἀγίου Ἀχιλλείου καὶ ἐτοποθετήθη εἰς τὸν ἐπὶ τούτῳ κτισθέντα Ναόν, οὔτινος σώζονται τὰ εἱρεῖα ἀνθήκοντα εἰς τὴν 16ην ἑκατονταετηρίδα.

Ἐπίσης ἐγένετο ἐργασία πρὸς διάσωσιν τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Γερμανοῦ, κειμένου εἰς τὸ χωρεῖον Γέριαν, παρὰ τὴν Πρέσπαν εἰς τὸν ὅποιον ἐφυλάσσετο τὸ λείψανον τοῦ ἁλῶντος Μητροπολίτου Γερμανοῦ ἐντὸς θαυμασίας κρύπτης.

Εἰς τὰς πέραν τῆς μικρᾶς Πρέσπας βράχους τῶν ὀρέων καὶ τὰς νησίδας ὑπάρχουν σκαλισμένοι ἀρχαῖαι παραστάσεις ἀγίων καὶ ἄλλων ἐντοπίων ἡρώων τὰς ὁποίας ὁ κ. Σωτηρίου κατέγραψε καὶ φωτογράφησεν καὶ νὰ καθορίσῃ καὶ τὸν χρόνον τῆς κατασκευῆς των.

Ἐχουν αὗται τέχνην ἐξαιρετικὴν καὶ ἰδίως παρουσιάζουν λεπτομερῶς τὰς τῆς ἀμφίσεως τῶν βυζαντινῶν βασιλέων καὶ τῶν λοιπῶν ἀρχόντων τῆς Μακεδονίας.

Εἰς τὸν πρὸ τοῦ Πισοδερίου Ναοῦ τῆς κομποπόλεως Νεβέκης αἱ σωζόμεναι βυζαντινὰ εἰκόνας εἶνε ἀξίας μεγάλης καὶ παρουσιάζουν ἰδιαιτέραν τεχνοτροπίαν. Τὰ τέμπελα τῶν ναῶν τούτων εἶνε σκαλισμένα ἐπὶ ξύλου καρυῆς καὶ ἀποτελοῦν κειμήλια πραγματικά.

Εἰς τὴν Νέβεσκαν τὸ Τέμπλον καὶ τὸ Δεσποτικὸν κατεσκευάσθη ὑπὸ τῆς ἀρχοντικῆς οἰκογενείας Μιχαηλίδου, συνεπληρώθη δὲ ὁ Ναὸς καὶ ἐτεσκευάσθη τελευταίως ὑπὸ τοῦ πλουσιωτάτου Νεβεσκιανίου καπτεμπόρου κ. Νίκου.

Εἰς τὴν Κλεισοῦραν ἀρχικὸν Ναόν, ὡς καὶ εἰς Σιάτισσαν καὶ τὴν Κοζάνην διαφυλάττονται ἀρίστης τέχνης εἰκόνας καὶ ἄλλα πολύτιμα ἀντικείμενα, τῶν ὁποίων ἡ περισυλλογὴ καὶ ἡ ἐρευνα πρέπει νὰ ἐφελκύσῃ ἄμεσον τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἀρμοδίων. Αἱ βυζαντινὰ καὶ μεσαιωνικὰ ἀρχαιοτήτες τῆς Μακεδονίας εἶνε πολύτιμον κεφάλαιον διὰ τὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν τέχνην καὶ πᾶσα θυσιὰ διὰ τὴν ἐξασφάλισιν αὐτῶν εἶνε ἀνάγκη νὰ γίνῃ ὅσον τὸ δυνατόν ταχέως πρὶν ἢ πάροδος τοῦ χρόνου καὶ ἡ ἀδιαφορία τῶν ἀρμοδίων προξενήσῃ εἰς αὐτὰς ζημίας ἀνεπανορθώτους.

Κ. Ι. Κ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὅσοι τῶν ἀναγνωστῶν μας προμηθεύονται τὴν «Νέαν Ἐποχὴν» ἀπὸ τὰ περίπτερα καὶ τὰ πρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων παρακαλοῦνται ὡς ἐξήγησεν διὰ δελτηρίου καὶ τοῖς ἀποσταλῇ ἐκ τῶν γραφείων μας ὁ πῖναξ τῶν περιεχομένων τοῦ α' τόμου, ἀπαραίτητον συμπλήρωμα τῆς ὅλης σειρᾶς τοῦ α' ἔτους τῆς «Νέας Ἐποχῆς».

ΞΕΝΑΙ ΕΤΑΙΡΕΙΑΙ, ΞΕΝΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ

«Aucune richesse ne pđut ętre
produite sans le concours
d'une autre richesse pręe-
xistante».

(CHARLES GIDE)

Αἱ ὑπογραφεῖσαι μετὰ τῶν ξένων ἑταιρειῶν Οὐλέν καὶ Φαουντέλιον συμβάσεις, ὁμοῦ μὲ τὰς γενομένας προτάσεις διαφόρων ἄλλων καθαρῶς ἁλλοδαπῶν ἢ μικτῶν ὀρίλων διὰ τὴν κατασκευὴν καὶ ἀνάληψιν μεγάλων ἔργων καὶ ἐπιχειρήσεων, ὡς τῆς κατασκευῆς σιδηροδρομικῶν γραμμῶν καὶ τῆς παραγωγῆς ἠλεκτρικοῦ ρεύματος ὑπὸ τῶν Ἑλληνικοῦ Συνδικάτου μελετῶν καὶ ἐπιχειρήσεων, καταδεικνύουσιν ἀριθμήτως τὸ ζῶηδὸν ἐνδιαφέρον καὶ τὴν προσπάθειαν τῶν ξένων κεφαλαίων διὰ τὴν εἰσόδον καὶ τοποθέτησιν αὐτῶν ἐν Ἑλλάδι.

Ἡ κίνησις αὕτη φυσικὸν ἦτο, ὅπως προκαλέσῃ καὶ συγκεντρώσῃ τὴν προσοχὴν ὅχι μόνον τῶν οἰκονομικῶν μας κύκλων, ἀλλὰ γενικώτερον καὶ τῶν ἄλλων στρωμάτων τῆς κοινωνικῆς μας ζωῆς. Μάλιστα εἰς τὰ τελευταῖα ἡ διεγερθεῖσα προσοχὴ ὑπάρχει ἀναμφισβητήτως ἀναμειγμένη μετὰ ποιάς τινος δυσπιστίας καὶ καχυποψίας κατὰ τοῦ ξένου κεφαλαίου, εὐχερῶς ἐξηκουμένης. Ἡ μέχρι τοῦδε συμπεριφορὰ τοῦ ξένου κεφαλαίου ἐναντι τῆς Ἑλλάδος, ὡς αὐτὸ ἀνεμύχθη εἴτε εἰς παροχὴν κρατικῶν δανείων εἴτε εἰς ἰδιωτικὰς ἐκμεταλλεύσεις, ὑπῆρξεν ὁμολογουμένως οὐχὶ τελείως ἀμεμπτος.

Ἡ τάσις καὶ ἡ ἰδέα τῆς ὅσον τὸ δυνατόν ὑπερτέρας ἐκμεταλλεύσεως καὶ ὁ ὅδὸς ἐν τῇ συνειδήσει τῶν χρησιμότητων ἐταιρεικῶν τῶν συμπερόντων ἀπὸ τὰ γενικότερα τοιαῦτα τῆς Ἑλλ. κοινωνίας παρώθησε τὰς ἐγκαταστάσεις ἐν Ἑλλάδι ἁλλοδαπῶν ἑταιρειῶν, ἡτοῦς ἀντιπροσωπεύοντα ἐνταῦθα τὰ ξένα οἰκονομικὰ συμπερόντα, ὅπως προβῶσι πολλάκις εἰς πράξεις ἢ παραλείψωσι μέτρα, τὰ ὅποια θὰ ἔπρεπε νὰ ληφθῶσι ἢ νὰ εἶχον παραλειφθῇ. Καὶ ἡ γενικὴ αἰτία τε συμπεριφορὰ τῶν ξένων κεφαλαίων εἰς τὰς χώρας καὶ τὰς ζῶνας τῆς οἰκονομικῆς τῶν ἐκμεταλλεύσεως, ὡς π.χ. εἰς τὰς ἀποικίας, Ἀνατολήν, διάφορα μικρὰ Κράτη κτλ., συνετέλεσε κατὰ πολὺ εἰς

τὴν ἐπίρρωσιν καὶ τὴν δημιουργίαν καχυπόπτου προκαταλήψεως παντοῦ ὅπου τὸ ξένον κεφάλαιον εἰσῆλθε ἢ ἐξήγησε νὰ μεταβῇ. Ὡς προστεθῇ εἰς τοὺς οἰκονομικοὺς τοίτους λόγους καὶ ὁ φόβος τῆς διὰ τῆς εἰσόδου τοῦ ξένου κεφαλαίου πολιτικῆς ὑποδουλώσεως καὶ οἰκονομικῆς ἐξαρτήσεως μικροῦ τινος Κράτους, ὡς τε εὐχερῶς νὰ δύναται νὰ ἐξηγηθῇ ἡ κρατοῦσα ἀσυνειδήτως πως δυσπιστία τοῦ Ἑλλήνος κατὰ τοῦ ἁλλοδαποῦ κεφαλαίου, ὁποῖος τοῦτο ἐκινήθη ζῶηδὸς πρὸς τὴν Ἑλλάδα.

Διὰ τὴν οἰκονομικὴν ὁμως ἐπιστήμην ἡ κρατοῦσα παρὰ τῷ λαῷ δυσπιστία καὶ καχυποψία. ἐρ' ὅσον δὲν ἐξέρχεται τοῦ καθαρῶς συναισθηματικοῦ κύκλου, οὐδεμίαν δύναται νὰ ἔχη ἀξίαν καὶ σπουδαιότητα. Ὅταν ὁμως ἡ δυσπιστία αὕτη συνοδεύεται ὑπὸ ὁρισμένων προϋποθέσεων καὶ σκέψεων καὶ ἐκδηλοῦται ἰδίᾳ ὑπὸ ἀνθρώπων ἀνηκόντων εἰς τὴν σφαῖραν τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς, τότε πλέον ἀνάγκη, ὅπως ἐξετάσῃ τις καὶ ἐπιμείνῃ ἐρευνῶν καὶ πόσον πράγματι ἡ εἰσόδος τοῦ ξένου κεφαλαίου πρόκειται νὰ βλάψῃ ἢ νὰ προσάγῃ τὰ οἰκονομικὰ τῆς χώρας συμπερόντα.

Καὶ ἀκριβῶς διότι ἐπανειλημένως ἐσχάτως ἐξερευνήθησαν τοιαῦτα ἀμυβολοῦν καὶ διισταμοὶ καὶ ἐκτονίσθη ἡ σημασία τῆς οἰκονομικῆς ἐξαρτήσεως τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῆς ἁλλοδαπῆς, νομίζομεν σκόπιμον, ὅπως ἀσχοληθῶμεν καὶ ἐρευνήσωμεν τὸ βάσιμον καὶ δικαιολογημένον τῶν τοιούτων ἀνησυχιῶν.

Δὲν θ' ἀναρέωμεν ἐνταῦθα τὰ κλασσικὰ ἐπιχειρήματα, ἀτινα ὑπάρχουν ἀναμετασχηματίζοντα εἰς πᾶν ἐχειρίδιον Πολ. Οἰκονομίας. Θὰ περιορισθῶμεν μόνον εἰς τὴν εἰδικὴν ἐξέτασιν, κατὰ πόσον ὑπὸ τοὺς ὑφιστάμενους ὁρους καὶ συνθήκας τῆς τωρινῆς μις οἰκονομικῆς ζωῆς ἡ εἰσόδος καὶ ἡ προσέλευσις τοῦ ξένου κεφαλαίου δέον μετ' ἀνακουφίσεως νὰ χαιρετισθῇ ἢ ἀντιθέτως νὰ προσβλε-

φθῇ μετὰ δισταγμοῦ ὡς δηλοῦσα τὴν οἰκονομικὴν ἀπὸ τῆς ἁλλοδαπῆς ἐξάρτησιν τῆς Ἑλλ. ἀγορᾶς καὶ τὴν δημιουργίαν δυσμενοῦς καταστάσεως διὰ τὴν μέλλουσαν ἀνάπτυξιν καὶ ἐγκατάστασιν τῶν ἑλληνικῶν κεφαλαίων.

Ἀναμφισβητήτως ὁσάκις ψυχρῶς θέλει τις νὰ κρίνῃ μίαν τοιαύτην οἰκονομικὴν κίνησιν πρέπει νὰ θέσῃ ὡς βάσιν, φυσικὴν καὶ αὐτονόητον, ὅτι τὸ ξένον κεφάλαιον κινούμενον πρὸς μίαν οἰκονομικὴν πρὸς τὴν ἁλλοδαπὴν κατεύθυνσιν καὶ ἐκπατρίζομενον ἀναγκάζεται νὰ πράξῃ τοῦτο μόνον, διότι ἐν τῇ ἁλλοδαπῇ ἀνευρίσκει ὄρους ἐκμεταλλεύσεως κατὰ πολὺ πλεονέκτους τοῦ ἐν τῇ πατρίδι τοῦ προσφερομένου. Καὶ τοῦτο, καθόσον κατ' ἀναμφισβήτητον οἰκονομικὴν ἀλήθειαν τὸ χῆμα εἶνε πάντοτε εὐθυνώτερον ἐν τῇ χώρᾳ ἐν ἣ κυκλοφορεῖ. Ὅσακις ἐξάγεται, προσφέρεται καὶ πληρώνεται ὑπὸ τῆς ἁλλοδαπῆς ἀκριβώτερον, καὶ δὴ ἀναλόγως τοῦ ἐπιφαλοῦς ἢ βεβαίου τῆς ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ κρατούσης οἰκονομικῆς καὶ πολιτικῆς καταστάσεως. Χρῆμα δὲ λέγοντες ἐννοοῦμεν οὐχὶ τὴν νομισματικὴν μονάδα χώρας τινος, ἀλλὰ τὰ κεφάλαια αὐτῆς εἴτε χρηματικά, εἴτε παραγωγικά ἐν τῇ εὐρείᾳ ἐννοίᾳ.

Συνεπῶς δὲν πρέπει νὰ φαντάζεται τις, ὅτι εἶνε δυνατόν αἱ ἐγκαθιστώμεναι ἐνταῦθα ἐπιχειρήσεις νὰ μὴ ὑπολογίζοντο εἰς ἐκμετάλλευσιν, ἥτις ν' ἀποφέρῃ κέρδη ἀνώτερα ἐκείνων, αἵτις αἱ ἤθελον ἐν τῇ πατρίδι τῶν πραγματοποιήσῃ. Διότι ἄλλως δὲν θὰ συνέτρεχε λόγος νὰ ἐκπατρισθῶσι. Τὰ σημεῖα λοιπὸν ἐφ' ὧν πρέπει νὰ στρέψῃ τις τὴν ἐρευνάν του εἶνε κατὰ πόσον τὰ κεφάλαια αὐτὰ ἐν τῇ σημερινῇ καταστάσει τῆς Ἑθνικῆς μας Οἰκονομίας καλοῦνται πράγματι νὰ ἐξυπὴ ετήσωσι σπουδαιότητας ἀνάγκας τῆς ἀγορᾶς μας, ἢ νὰ δεσμεύσωσι καὶ ἀπορροφήσωσι τοὺς οἰκονομικοὺς μας κυμούς.

Καὶ πρὸς τοῦτο ἀνάγκη νὰ διαπιστωθῶσι δύο τινὰ, α) ἡ ἀνεπάρκεια καὶ ἄλλειψις ἐν Ἑλλάδι κεφαλαίων τοιοῦτου μεγέθους καὶ ἀξίας, ὥστε νὰ εἶνε δυνατόν νὰ ἀναληφθῶσιν ὑπὸ μόνον Ἑλλήνων ἐπιχειρηματιῶν ἔργα καὶ ἐπιχειρήσεις μεγάλου ὅγκου καὶ σπουδαιότητος καὶ β) ἡ ἄλλειψις παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ χρηματιστικῇ ἀγορᾷ κεφαλαίων ρευστῶν καὶ διαθεσίμων, ἀνταποκρινομένων πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ διόγκωσιν, ἣν ὑπέσχετο ἡ ἐσχάτως ἄς ἔχει ἡ Ἑθνικὴ μας Οἰκονομία διὰ τὴν ὑποβήθησιν καὶ ἱκανοποίησιν τοῦ παρατηρουμένου παρ' ἡμῖν βιομηχανικοῦ ὁργατοῦ.

Εἰς πάντα γνωρίζοντα καὶ παρακολου-

θοῦντα τὴν ἑλληνικὴν οἰκονομικὴν κίνησιν τυγχάνει γνωστὸν ὅτι ἡ Ἑλλάς ἀνήκει οὐχὶ εἰς τὰς πλουσίας ὑπὸ ἔποψιν κεφαλαίων χώρας, ἀλλ' εἰς τὰς πτωχὰς τοιαύτας (Kapitalarmesland). Τὰ ἐμβάσματα τῶν ἐν Ἀμερικῇ ὁμογενῶν συνβάλλον ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἐξύψωσιν τοῦ ἰσοϋγίου τῶν πληρωμῶν μας, κατ' ἐλάχιστον δὲ εἰς τὸν σχηματισμὸν κεφαλαίων ἐν Ἑλλάδι. Συνεπῶς μονίμως μέχρι τοῦδε ὑπῆρχε παρ' ἡμῖν ἡ ἄλλειψις κεφαλαίων μεγέθους ἱκανοῦ διὰ τὴν ἀνάληψιν ἐπιχειρήσεων κολοσιαιᾶς διὰ τὴν Ἑλλάδα σημασίας, ὡς ἡ ἀποξήρανσις τῶν ἐλῶν ἐν Μακεδονίᾳ, ἡ ὑδρεύσεις τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἡ κατασκευὴ σιδηροδρομικῶν γραμμῶν. Καὶ ἐπομένως ἡ ἀνάγκη τῆς συνεργασίας τοῦ ξένου κεφαλαίου διὰ τοιαῦτα ἔργα ἦτο καὶ εἶνε τι τὸ αὐτονόητον. Ἀλλ' ἐσχάτως λόγῳ τῆς καλύψεως τῶν ἐκ τῶν μακρῶν πολέμων ζημιῶν, καὶ τῆς εἰσροῆς ἰδιαιτῶν προσφύγων, ἡ ἀνάγκη τῆς κατασκευῆς δημοσίων ἔργων μεγάλου ὅγκου καὶ σημασίας καὶ τὰς ἐντάσεως τῶν παραγωγικῶν μας δυνάμεων ἐδημιούργησε τοιοῦτον βιομηχανικὸν ὄργανον, ὥστε τὶ ὑπάρχοντα ἐν Ἑλλάδι κεφάλαια νὰ μὴ δύναται ν' ἀνταποκριθῶσι καὶ τροφοδοτήσωσι τὴν παραγωγικὴν μας ταύτην κίνησιν. Ὡς ἐκ τοῦτου κατὰ πρῶτον λόγον ἐξηγεῖται ἡ παρατηρουμένη ἐν Ἑλλάδι στενότης τοῦ χρηματός, ἥτις κακῶς ἐξετιμήθη ὡς στενότης χρητονομίσματος καὶ κυκλοφοριακῶν μέσων, ἐνῶ πράγματι εἶνε σπάνις παραγωγικῶν κεφαλαίων. Ἐν ἄρῳ μας δημοσιευθέντι ἐν τῇ «Πολιτείᾳ» τῇ 12 Ἀπριλίου ἐ.ε. ὑπὸ τὸν τίτλον «Στενότης χρητονομίσματος ἢ στενότης κεφαλαίων» ἐκτενῶς ὑπεστήριξε τὴν ἀπόψιν ταύτην προσθέσας ὡς δεύτερον λόγον τῆς κρατούσης στενότητος αὐτὴν ταύτην τὴν Inflation ἥτις ὡς συμπτωματικὸν ἐπακολούθημα δημιουργεῖ στενότητα κυκλοφοριακῶν μέσων. Συνεπῶς ἡ προσφυγὴ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ ξένα κεφάλαια εἶνε ἀνάγκη σκληρὰ μὲν ἀλλ' ἐπιτακτική. Ἀλλὰ μήπως ἡ διεύρυνσις αὐτῆς τοῦ ξένου κεφαλαίου προώρῃται νὰ ἀπορροφήσῃ οἰκονομικῶς τὴν ἀγορὰν μας καὶ νὰ δεσμεύσῃ τὴν εἰσπράξαν κίνησιν αὐτῆς;

Νομίζομεν ὅχι. Καὶ τοῦτο διότι ἔχομεν πεποίθησιν εἰς τὴν ὑπαρξίν ἐν Ἑλλάδι ἐμπερίων ἐπιχειρηματιῶν καὶ οἰκονομικῶν κεφαλῶν, οἵτινες θὰ εἶνε εἰς θέσιν τὴν δημιουργηθησομένην ὑπὸ τῶν ξένων κεφαλαίων παραγωγικὴν κίνησιν καταλλήλως νὰ ἐκμεταλλευθῶσι καὶ χρησιμοποιήσωσιν, ὥστε ἡ κραταίωσις, ἀνάπτυξις καὶ προαγωγή τῆς

Ἐθνικῆς μας οἰκονομίας· νὰ δυνήθῃ ταχέως νὰ μᾶς ὁδηγήσῃ εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἐκείνην εὐρωστίαν ἣτις θὰ φέρῃ καὶ πάλιν εἰς ἡμεδαπὰς χεῖρας τὰς εἰς ξένα τοιαύτας εὐρισκομένας ἐπιχειρήσεις.

Ἡ ἔκφρασις ἀμφιβολιῶν καὶ μεμπτοιῶν κατὰ τῆς εἰσόδου τοῦ ξένου κεφαλαίου εἰς οὐδὲν συντελεῖ καὶ οὐδεμίαν ἀνάγκην καλεῖται νὰ θεραπεύσῃ. Οὐδὲν κράτος ἡνυκήθη ἀνευ τῆς συγκεντρώσεως καὶ σχηματισμοῦ κεφαλαίων νὰ ἀναπτυχθῇ καὶ κινηθῇ βιομηχανικῶς. Ἀξιοδοτήγιον εἶνε ὁσάκις τὸ ξένον κεφάλαιον χρησιμοποιοῦται μόνον διὰ κρατικῶν δάνειων, καταναλισκόμενα εἰς σκοποὺς μὴ παραγωγικοὺς καὶ διὰ πρὸς κάλυψιν ἐλλειμμάτων τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ὁ ἄλλος ὁμοῦς αἱ ξένα εἰσαίρεται καὶ τὰ ξένα κεφάλαια ἀναλαμβάνουσι τὴν ἐκτέλεσιν παραγωγικῶν ἔργων οὐδαμῶς πρόκειται νὰ δυσπιστή, ἀναλογιζόμενος ὅτι τὰ τυχόν ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τούτων κέρδη ἀποσυρόμενα κατ' ἔτος εἰς τὴν ἄλλοδαπὴν θέλουν ἐπιβαρύνει τὴν πλάστιγγα τῶν ἰσορυγίων τῶν πληρωμῶν μας. Διότι εἰς ἡμᾶς ἐναπόκειται διὰ τῶν ἀναμενόμενων μέσων νὰ ἀναπτύξωμεν τὴν οἰκονομικὴν ἐκείνην ἱκανότητα, ἣτις προάγει τοὺς λαοὺς καὶ συντηγεῖ τὰ Κράτη. Ἡ Ἀμερικὴ εἰς τὰ ξένα κεφάλαια ὀφείλει τὴν δη-

μιουργίαν τῆς. Καὶ ἤδη ὄχι μόνον δὲν ἀπερροφήθη ὑπὸ τούτων, ἀλλ' κατέχει τὰ σκίπτρα τῆς οἰκονομικῆς κινήσεως. Καὶ ἡ Γερμανία πρὸς τὸ ξένον κεφάλαιον ἡναγασθῇ ἐσχάτως νὰ καταφύγῃ. Ἀλλ' αὐτοῦτο οὐδαμῶς θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν οἰκονομικὴν τῆς ἀπαρρόφησιν. Ἡ ἔλλειψις κεφαλαίων δὲν εἶναι τι τὸ τρομερὸν ὅταν ὑπάρχουσιν Κράτη μὲ πῖστιν οἰκονομικὴν καὶ πλούτον, δυνάμενα νὰ προσελκύσωσι τοιοῦτα. Ἡ ἔλλειψις ἀπ' ἐναντίας οἰκονομικῶν κεφαλῶν καὶ πλουσίου τεχνικοῦ καὶ εἰδικοῦ, ἐμπορικοῦ καὶ βιομηχανικοῦ προσιωπικῶν εἶναι τί τὸ σοβαρώτερον, ἀλλ' ὡς πρὸς τοῦτο νομίζομεν ὅτι διὰ τῶν προσφύγων ἰδίᾳ αἱ παραγωγικαὶ μὲς τάξεις σημαντικῶς ἐπυκνώθησαν καὶ ἐβελτιώθησαν. Καὶ δι' αὐτοὺς τοὺς λόγους φρονούμεν ὅτι αἱ ἐγκισταθεῖσαι νέαι ξένα ἔταιρεται καὶ αἱ ἄορις ἐμφανισθεῖσαι μικταὶ τοιαῦται, ὡς τὸ Ἑλληνικὸν Συνδικάτον μελετῶν καὶ Ἐπιχειρήσεων, θέλουσι τὰ μέγιστα συμβάλλει εἰς τὴν προαγωγὴν τῆς οἰκονομικῆς μας ζωῆς καὶ εἰς τὴν μετάστασιν τῆς Ἐθνικῆς μας Οἰκονομίας ἀπὸ τοῦ καθαρῶς γεωργικοῦ τύπου εἰς τὸν βιομηχανικὸν καὶ ἐμπορικὸν τοιοῦτον.

ΠΕΤΡΟΣ Ε. ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ

ΜΙΑ ΘΛΙΒΕΡΑ ΕΠΕΤΕΙΟΣ

Συμφώνως πρὸς τὸ ψήφισμα τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Κερκυραίων τῆς 23 Σηβρίου 1923, ἐτελέσθη παρὰ τοῦ Δήμου Κερκυραίων ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Μητροπόλεως τὸ ἐτήσιον Ἀρχιερατικὸν Μηνοῦσον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ἀτυχῶν θυμάτων τοῦ Ἰταλικοῦ βομβολισμοῦ.

Ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ προσήλθον ἅπαντες αἱ Πολιτικαὶ καὶ Στρατιωτικαὶ Ἀρχαί, οἱ Σύλλογοι καὶ τὰ Σωματεῖα, οἱ μαθηταὶ τῆς Ἀστυνομ. Σχολῆς καὶ τοῦ Οἰκοτροφείου καὶ πλήθος κόσμου. Αἱ δύο Φιλαρμονικαὶ ἀνέκρουσαν πένθιμη ἐμβατήρια, κατὰ δὲ τὴν ἐπιμνημόσυνον δέησιν ἔψαλλον κατανυκτωτάτα τὰ κοράσια τοῦ Ὁρφανοτροφείου Κερκύρας.

Μετά τὸ πέρας τῆς ἐπιμνημοσύνης δεή-

σεως, ὁ Δήμαρχος Κερκυραίων κ. Στυλ. Ι. Μανιαρίδης καταθέσας στέφανον προσεφώνησεν ὡς ἑξῆς :

« Συμπληροῦται σήμερον, ἀγαπητοὶ συμπολίται, εἰς τὰς ἀπὸ τῆς πικρᾶς καὶ ἀγωνιώδους ἐκείνης ἡμέρας, καθ' ἣν καταχρώμενος τὴν δύ' αμίν του ὁ ἰσχυρὸς ἐπεχείρησε νὰ ἀδικήσῃ, νὰ ταπεινώσῃ, νὰ προσηλωθῇ ἓνα λαὸν ἀθῶον καὶ εὐγενῆ, λαὸν μάλιστα ἀδελφὸν αὐτοῦ κατὰ τὴν καταγωγὴν, κατὰ τὴν ἱστορίαν, κατὰ τὰ παθήματα, κατὰ τὸν πολιτισμὸν, λαὸν εἰς τὸν ὁποῖον ὁ ἰσχυρὸς αὐτὸς ὀφείλει ὄχι μόνον τὴν ἀρχὴν τοῦ πολιτισμοῦ του καὶ μετὰ μέρος τῆς δόξης του καὶ τῆς δυνάμεως, ἀλλ' ὀφείλει καὶ εὐγνωμοσύνην διὰ τῆς σπένδον ἀκόμη φιλοξενίας τῶν τέκνων του τῶν ἀτυχησάντων ἐν τῷ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς δούλης πατρίδος τῶν ἀγῶνι.

Καὶ ἐλθισμένης πάντα ταῦτα ὁ ὑπερό-

πτης ἰσχυρὸς ἐν τῇ ὑπεροφίᾳ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ κατέλειπε: Ἰσοῦ πρόκειται μοι λεία πολυτίμος καὶ ἀδόκητος· ὃς καταπατήσωμεν καὶ ὃς ἀδικήσωμεν καὶ ὃς χύσωμεν αἷμα ἀθῶων γυναικῶν καὶ παιδίων ἀνυπερασπίστων, θυμάτων ὡς ἐκ θαύματος διασωθέντων ἐξ ἄλλης τρομερᾶς καταστροφῆς, ἵνα οὕτω τρομοκρατήσωμεν καὶ κατακτείνωμεν καὶ μεγαλυνθῶμεν ἐν τῇ ἀδικίᾳ ἡμῶν.

Ἀδικα ἀνιστόρητος, ἡ ἐκ τῆς ὁμοίας δδύνη ἀμείωτος παρ' ἐμὸν ὅσα ἐν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν ἐξεγείρεται καὶ γιγαντοῦται, ὅταν τοῦ χρόνου ἡ περιστροφή ἐπαναφέρῃ καὶ πάλιν τὴν μαύρην, τὴν θλιβεράν, τὴν ἀκατανόμαστον ἡμέραν τῆς ἀδικίας, τῆς ταπεινώσεως, τῆς ἀγωνίας, τοῦ χυθέντος αἵματος τῶν ἀθῶων θυμάτων.

Καὶ μόνον ὁ αὐτὸς χρόνος θὰ κατορθώσῃ ἴσως νὰ ἀμβλύνῃ κλίως τὰ πλήρη πικρία καὶ πλήρη ἀγανακτήσεως συναισθήματα, τὰ ἐξεγερόμενα ἐν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην.

Ἀλλ' ὁμοῦς, ἀγαπητοὶ συμπολίται, ἡ σύνεσις καὶ τὸ ἐθνικὸν ἴσως συμφέρον τῆς ἡμετέρας πατρίδος ἀπαιτεῖ νὰ μὴ ἀφήσωμεν εἰς τὸν χρόνον καὶ μόνον τὴν φροντίδα αὐτῆς τῆς θεραπείας πληγῆς διαρκῶς αἵματος, ἀλλὰ νὰ βληθῶμεν τὴν θεραπείαν ταύτην καὶ διὰ τῆς ἡμετέρας προσπειθείας.

Αἱ! αὐτὴ εἶνε ἡ μοῖρα τῶν εὐγενῶν ἐθνῶν, αὐτὴ ἡ ἀδικία καὶ ἡ πρὸς αὐτὰ ἀχαριτία, καὶ αὐτὴ πρὸ πάντων ὑπῆρξεν ἐν τῇ μακραίῳ καὶ φωτεινῇ καὶ εἰσεργετικῇ σταδιοδρομίᾳ τοῦ ἡμῶν τοῦ εὐγενεστέρου τῶν ἐθνῶν τοῦ Ἑθνους τοῦ Ἑλληνικοῦ.

Ἀλλὰ ἀπὸ τὰς ἀδικίας αὐτὰς, τὰς διαρκεῖς καὶ πολυνύμους ἀδικίας, τὸ ἡμέτερον ἔθνος ἀνέκυψε πάντοτε εὐγενέστερον καὶ φωτεινότερον, ἔτιμον πάντοτε ὡς ὁ ἥλιος ὁ βασιλεὺς τῆς Κτίσεως νὰ ἀκτινοβολήσῃ καὶ πάλιν τὸ ἐξουτοῦ φῶς καὶ τὴν ἐαυτοῦ εὐγένειαν ἐπὶ φίλους καὶ ἐπὶ ἐχθρούς, ἐπὶ δικαίους καὶ ἐπὶ ἀδίκους, ἐπὶ βαρβάρους καὶ πολιτισμένους μὲ τὸν ὕλικόν μόνον, τὸν ἐξωτερικὸν καὶ ψευδῆ πολιτισμὸν τῆς πονηρώς κρυπτομένης βίας.

Διότι καὶ τῆς ἀδικίας καὶ τῆς βίας ἡ βασίλεια δὲν εἶναι, δὲν εἰμπορεῖ νὰ εἶναι διαρκής καὶ καθολική. Ἄλλως ἡ ἀνθρωπότης θὰ μεταβάλλετο εἰς συμμορίαν ληιτῶν. οἱ ὁποῖοι μετὰ τὴν ἐκμηδένισιν τῶν χρηστῶν καὶ ἀδυνάτων, θὰ ἐπάραισαν ἀλλήλους μέχρι ἐξοντώσεως, ἵνα οὕτω ἀπαλλάξωσι τὸν ὄργιον αὐτὸν πλανήτην ἀπὸ τῆς δυσμορφίας τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

ΘΕΡΜΑΙ ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΙΣ

Πρὸς τοὺς κρυπτεροὺς εἰσέτι τὴν συνδρομὴν, τοῦ λήξαντος ἔτους, ἀξιοτίμους συνδρομητὰς ἡμῶν, διατυπώσαι καὶ αἰτίαι ἡ θερμὴ παράκλησις ὅπως εὐαρεστηθοῦν καὶ ἐμδάσουν αὐτὴν.

— Οἱ μὴ ἐπιθυμοῦντες τὴν ἀνανέωσιν τῆς συνδρομῆς τῶν, παρακκλῶνται θερμότητι ὅπως ἐπιστρέψωσι τὸ πρὸν τεῦχος. Ἡ μὴ ἐπιστροφή θὰ λογισθῇ ὡς σιωπηρὰ ἀνανέωσις τῆς ληξιάσης συνδρομῆς.

Ἀλλὰ τοῦτο δὲν πρόκειται νὰ γινῇ καὶ ἀποδείξῃ ὅτι ἡ αὐτὴ χώρα ἡ γεννώσα σήμερον τοὺς ἀδίκους κατακτητὰς, τοὺς ἀνάνδρους τῶν ἀόπλων φονεῖς, ἐγέννησεν ποτε ἓνα Σανταρόζι, ἓνα Φράττην ἀστέρας παρηγόρους ἐν τῷ στερεώματι τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς δικαιοσύνης, ἐγκαλλώπισμα τῆς πατρίδος τῶν, τιμὴν καὶ χάριμα τῆς ὅλης ἀνθρωπότητος.

Καὶ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐστειρευσε ἐν τῇ ὁραίᾳ ἐκείνῃ χώρᾳ ἡ πηγὴ τοῦ ὁραίου καὶ τοῦ εὐγενούς, καὶ οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι οἱ ὅμοιοι, οἱ ἀπόγονοι, οἱ φυσικοὶ καὶ ψυχικοὶ κληρονόμοι τῶν εὐγενῶν ἐκείνων ὑπάρξεων ἀποστέρουσι τὴν ἀδικίαν, καταδικάζουσι τὴν βίαν, ἥτις ἡσκήθη ὑπὸ τοῦ ἐπισήμου αὐτῶν Κράτους ἐπὶ τοῦ λαοῦ τοῦ γείτονος, τοῦ Ἀδελφοῦ ἐν τῇ καταγωγῇ ἐν τῇ ἱστορίᾳ, ἐν τοῖς παθήμασιν, ἐν τῷ πολιτισμῷ.

Ἀς ἀποστρέψωμεν λοιπὸν πρὸς στιγμὴν τὸ πρόσωπον ἀπὸ τοῦς σημερινούς κατακτητὰς τοῦ δικαίου καὶ ὃς ἀναπαύσωμεν τῆς ψυχῆς ἡμῶν τὸ βλέμμα εἰς τοὺς παρηγόρους αὐτοὺς ἀστέρας τοῦ Ἰσραὴλ τοῦ στερεώματος, διότι τοῦτο ἀπαιτεῖ ἡ Ἑλληνικὴ εὐγένεια, τοῦτο ἴσως τὸ ἐθνικὸν ἡμῶν συμφέρον.

Τὴν δὲ ἀγαπάτην ἡμῶν, δύναμιν ψυχικὴν πολύτιμον, ὃς στρέψωμεν πρὸς ἀλλήν πρακτικώτερον κατεύθυνσιν, πρὸς τὸν πόθον, τὴν προσπάθειαν τὸν ἀγῶνα νὰ κατακτήσωμεν καὶ ἡμεῖς τὴν ἡμετέραν πατρίδα ἰσχυρὴν καὶ ἐπιβλητικὴν, ἵνα οὕτω ἐξασφαλίσωμεν πλείονας φίλους, ἀφοπλισώμεν δὲ τοὺς πλεονέκτας καὶ καιροσκότους, τοὺς ἀνάνδρους ἐκμεταλλευομένους τὰς συμφορὰς καὶ τὴν ἀδυναμίαν ἡμῶν.

Καὶ ὁξίζει, συμπολίται φιλοπάτριδες, χάριν τῆς ἰσχύος τῆς πατρίδος, νὰ θυσιάσῃ ἕκαστον ἄτομον ἐκτῆς ἀτομικῆς, αὐτοῦ ἰσχύος,

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΔΡΟΥΣΩΝ ΕΝ ΣΥΡΙΑ

(ΥΠΟ ΑΓΓΛΟΥ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΥ ΤΟΥ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΥ)

Ἐν σῶμα ἐκ 300 ἀνδρῶν διοργανώθη ταχέως ἐν Ζαράου, σταθμὸν κείμενον ἐπὶ τοῦ σιδηροδρομικοῦ δικτύου πλησίον τῆς Σουίντας (περίπου 25 χιλίωμ.) ὑπὸ τὸν Στρατηγὸν Μισὼ καὶ ἐφοίτη πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς Σουίντας.

Τὰ μὲν χηρικά ταῦτα τμήματα καίτοι συνήρτησαν μεγάλην ἐχθρικήν ἀντίστασιν, ἐπροχώρησαν ἐν τούτοις ἀρετά. Πλὴν ἡ μεταξὺ τῶν τμημάτων τούτων ἀπόστασις καὶ τῶν ἐφοδιοπομπῶν, καθίστατο ἐλοὺς μεγάλως ἐπικίνδυνον ἐν ὅσῳ μαχόμενα ταῦτα ἐπροχώρουσαν μέχρις οὗτου, ἐπειθούσης τῆς νυκτός. Ἐχωρίσθησαν καὶ δὲν ἦτο πλέον δυνατόν νὰ διακρινοῦν ταῦτα αἱ ἐφοδιοπομπαί. Τότε, διε τὴν φύλαξιν τῶν ἐφοδιοπομπῶν εἶχαν ἀναλάβει τμήματα Συρίων καὶ Μαλγασίων (ἰθαγενῶν τῆς Μαγαδάσκας) ἐπετέθη ἐξ ὧν τῶν σημείων τοῦ ὁρίζοντος μεγάλη δύναμις ἰππέων, ἐπὶ τῇ θέᾳ τῶν ὁπλοίων, ἡ μὲν Σύριοι καὶ Μαλγάσιοι ἐτόρπησαν εἰς ἀτροχτον φωνήν, ἡ ἐφοδιοπομπὴ δὲ ὁλόκληρος περιήλθε εἰν γείρας τῶν Δρούσων, οἵτινες καὶ συνέλαβον ἀρετοὺς αἰχμαλώτους. Ὁ δεικνὼν τὴν ἐφοδιοπομπὴν ταύτην Γάλλος ἀξιωματικὸς ἠτύχησεν ὑποτιμήσας προσημύσας νὰ μὴ πέσῃ εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν του.

Τὰ μαχητικά ὑπὸ τὸν Στρατηγὸν Μισὼ τμήματα, στερηθέντα τὰ πάντα καὶ διαρκῶς

εἶτε αὐτὴν ἔχει τὴν μορφήν τοῦ πλοῦτου, εἶτε τῆς νεότητος, εἶτε τῆς εὐθυμερίας καὶ τῆς χιλιδῆς διότι πάντα ταῦτα τὰ ἀτομικὰ ἀγαθὰ σώζονται μόνον ἐν τῇ κοινῇ σωτηρίᾳ τῆς πατρίδος ἢ ὅποια εἶναι ἡ ναὺς ἐφ' ἣς πλέοντες ὁρθεῖς δυνάμεθα νὰ σωθώμεν.

Καὶ χάριν τῆς κοινῆς ταύτης σωτηρίας παρηγορήθητε ὅτι ἐθυσιάσατε τὸ ὑπολειπόμενον ἐκ τῆς ταλαιπώρου ἡμῶν ζωῆς καὶ σεῖς ἀθῶα θύματα πολέμου καὶ συμφορῶν, μάρτυρες ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ ἀγαθοῦ, νεκροὶ ἀληθινοὶ. τοὺς ὁ τοῖους θά γεραίρῃ ὡς ἦσας αὐτοθύσιαι ἢ ἐξ αἰτίας ἡμῶν διασώσασα τὴν Ἑλληνικὴν αὐτῆς ἐλευθερίαν ὡραία αὐτὴ Γῆ, ἡ περιβάλλουσα ἐν τῇ στοργικῇ αὐτῆς ἀγκάλῃ τὰ πολυβασανισμένα σώματά σας, καὶ μετ' αὐτῆς ἡ μεγάλη μήτηρ Ἑλλάς. χάριν τῆς ὁποίας ἐθυσιάσθητε, πρὸς δόξαν τῆς ὁποίας οὐδεμία θυσία εἶναι μεγάλη, οὐδεὶς μόχθος εἶναι ἐπίτονος, ἀκόμη καὶ ἡ προστάθεια νὰ συγχωρήσετε τοὺς ἀδίκους καὶ τοὺς φονεῖς, ἂν ἡ συγγνώμη αὐτὴ πρόκειται νὰ ἀποβῇ χρήσιμος εἰς τὴν Ἑλλάδα μας.

ἐνοχλούμενα ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν, ἐσταμάτησαν τὴν περαιτέρω πρὸς τὰ ἐμπρὸς πορείαν των καὶ ἐπέστρεψον εἰς Ζαράου. Ἐκ τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης 362 ἄνδρες καὶ 23 ἀξιωματικοὶ ἦσαν πληγωμένοι καὶ 415 τὸ πλεῖστον Σύριοι καὶ Μαλγάσιοι μετὰ 17 ἀξιωματικῶν ἐξαφανισθέντες, δηλαδὴ αἱ ἀπώλειαι ἀνῆρχοντο εἰς 800 περίπου ἄνδρας.

Ἐν τῷ μεταξύ, ἡ φρουρὰ τῆς Σουίντας ἀποτελουμένη ἐκ τριῶν τμημάτων ἐξακολουθεῖ νὰ πολιορκεῖται ὑπὸ τῶν Δρούσων. Δύναται ὅμως νὰ ἀνδῇξῃ ἐπὶ δήμερον καθ' ὅσον ἔχει ἀφθονίαν τροφῶν, ὕδατος καὶ πολεμοφοδίων.

Ἡ παρούσα ἐπανάστασις δὲν ἐκρίθη τόσον σοβαρὰ κατὰ τὴν γένεσιν τῆς ὅσον ἔπρεπε. Ἄλλως ὁ Στρατηγὸς Σαοράζ εἶχε ὑπὸ τὰς διαταγὰς του ἀρετοὺς δυνάμεις καὶ ἡδύνατο νὰ καταπνίξῃ τὸ κίνημα διὰ ταχείας καὶ ἀποφασιστικῆς ἐφορείας. Ἀδύνητον ἀκριβῶς τὴν ἰδέαν εἶχε καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον συνεκέντρωσε εἰς ὀλίγας ἡμέρας 3000 ἄνδρας ἐπὶ τῆς σιδηροδρομικῆς γαλίας ἐν Ζαράου, δώσας εἰς τοὺς διοικητὰς τῶν διαφόρων τμημάτων τὰς ἀπαιτούμενας διαταγὰς. Ἀντυχῶς, ὁ διοικὼν τὸ κυριώτερον μαχητικὸν σῶμα φαίνεται ὅτι ἡγνῶει τοὺς ἀπαρατήτους καρονισμοὺς καθ' ὅσον δὲν θὰ ἐξέδιδε διαταγὴν χωρισμοῦ τῆς ἐφοδιοπομπῆς ἀπὸ τὰ προπορευόμενα μαχητικά τμήματα οὔτε καὶ θὰ ἐνέπιστεύετο τὴν φύλαξιν ταύτης εἰς καθάρως ἰθαγενῆ στοιχεῖα. Ἐπλήρωσε ὅμως ἀκριβῶς τὸ λάθος του διὰ τὸ ὅποιοι τόσαι ἐξεδηλώθησαν συμπάθειαι ἐκ μέρους τῶν συμμάχων διὰ τὴν ἀτυχὴ ταύτην περιπέτειαν.

Πλὴν, ποῖον θὰ εἴνε τὸ τέλος τῆς ἐπαναστάσεως ταύτης; Ὁδὸις, τόσον ἐν Βηρυτῶν ὅσον καὶ εἰς Παρισίους, θέλει νὰ πιστεύσῃ ὅτι θὰ εἴνε μεγάλως διωκείας. Καθόσον τὰ δύο ἔτερα τμήματα τῶν Δρούσων δὲν δεικνύουν καὶ μεγάλην διάθεσιν νὰ ἐνωθῶν με τοὺς Τζέμπελ. Ἐπίσης οἱ γειτονεῦοντες Ἀραβες πληροῦν πάντοτε ἀνταγωνισταὶ τῶν καὶ δὲν σκέπτονται τοὐλάχιστον νὰ βοηθήσων αὐτοὺς ἐξορέσει μὴς ἢ δύο μικρῶν φυλῶν κειμένων ἐν τῇ ἐρήμῳ ἀνατολικῶς τοῦ Τζέμπελ. Ἐξ ἄλλου οἱ ἐπαναστάται δὲν φαίνονται ὅλοι διατεθειμένοι νὰ διαπραγματευθῶν καὶ διὰ τοῦτο καὶ συνεννοήσεις ἤρχισαν νὰ λαμβάνουν χροῶν μετὰ τὸν Τζέμπελ καὶ τῆς Βηρυττοῦ μέσῳ τῶν Δρούσων τοῦ Λιβάνου.

ΤΕΛΟΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΤΗΛ. ΔΙΕΥΘ. ΤΡΑΠΕΖΩΝ

Κ ΦΑΛΛΑΙΟΝ ΕΞ ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡΑΧ. 72.000.000

ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΡΧ. 28.800.000

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ:

ΑΘΗΝΑΙ

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΑΓΡΙΝΙΟΝ

ΑΙΓΙΟΝ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΙΣ

(ΔΕΛΦΑΓΑΤΕ)

ΑΜΦΙΣΣΑ

ΑΜΑΛΙΑΣ

ΑΡΓΟΣ

ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ

ΒΑΘΥ (Σάμω)

ΒΟΛΟΣ

ΓΑΡΓΑΛΙΑΝΟΙ

ΓΥΘΕΙΟΝ

ΔΗΜΗΤΣΑΝΑ

ΔΡΑΜΑ

ΣΑΚΥΝΘΟΣ

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΘΗΒΑΙ

ΙΘΑΚΗ

ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΚΑΒΑΛΛΑ

ΚΑΛΑΜΑΙ

ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ

ΚΑΡΛΟΒΑΣΙ (Σάμω)

ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΝ

ΚΑΣΤΟΡΙΑ

ΚΑΣΤΡΟΝ (Λάμω)

ΚΕΡΚΥΡΑ

ΚΙΑΤΟΝ

ΚΟΖΑΝΗ

ΚΟΜΟΤΙΝΗ

ΚΟΡΙΝΘΟΣ

ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΑ

ΛΑΜΙΑ

ΛΑΡΙΣΣΑ

ΛΕΒΑΔΕΙΑ

ΛΕΥΚΛΣ

ΛΙΜΝΗ (Εύβοιας)

ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΣ

ΜΥΤΙΛΗΝΗ

ΝΑΥΠΑΚΤΟΣ

ΞΑΝΘΗ

ΒΥΛΟΚΑΣΤΡΟΝ

ΠΑΤΡΑΙ

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Πλατ. Τελευ

ΠΟΤΑΜΟΣ (Καθίστα)

ΠΡΕΒΕΖΑ

ΠΥΡΓΟΣ

ΡΕΘΥΜΝΟΣ

ΣΠΑΡΤΗ

ΣΟΡΟΒΙΤΣ

ΣΥΡΟΣ

ΤΡΙΚΚΑΛΑ

ΤΡΙΠΟΛΙΣ

ΤΣΟΥΤΑΙΟΝ

ΥΔΡΑ

ΦΛΟΡΙΝΑ

ΧΑΛΚΙΣ

ΙΑΝΙΑ

ΣΙΟΣ

ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ: ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, Pine Street 25 ΒΟΣΤΩΝΗ (Athens Banker's Corporation)

ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ: ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Fenchurch Street 22--ΕΝ ΚΥΠΡΟ: ΛΕΜΕΣΟΣ, ΛΕΥΚΩΣΙΑ.

ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΟ: ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ ΚΑΙ ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ

ΠΥΚΝΟΤΑΤΟΝ ΔΙΚΤΥΟΝ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΩΝ

Καταθέσεις εἰς Δραχμὰς καὶ συνάλλαγμα ἐπὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ ἐν ὧν καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΜΕΧΡΙ ΔΡΧ. 20.000 ΠΡΟΣ 4 1/2

ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΜΑΛΛΟΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΕΣ ΟΡΟΥΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΡΤΑΠΟΘΗΚΗΝ

ΤΗΣ Α. Ε. Β. Ε.

Π. Γ. ΜΑΚΡΗΣ & ΣΙΑ

3 - ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ - 3

ΕΥΡΙΣΚΟΝΤΑΙ

*ὅλα τὰ εἶδη τοῦ χαρτοῦ
εἰς ὅλας τὰς διαστάσεις,
εἰς ὅλα τὰ πάχη,
εἰς ὅλα τὰ χρώματα,
εἰς ὅλας τὰς ποιότητες καὶ
εἰς τὰς καλλιτέρας τιμὰς.*

ΧΑΡΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΟΣ, ΓΡΑΦΗΣ, ΠΑΡΣΕΜΙΝΕ
ΙΛΛΟΥΣΤΡΑΣΙΟΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΧΡΩΜΑΤΩΝ, ΕΞΩ-
ΦΥΛΛΩΝ, ΜΠΡΙΣΤΟΛ, ΒΕΛΟΥΤΕ, ΠΕΡΙΤΥΛΙΞΕΩΣ

ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ ΑΜΕΪΟΥΣ. ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ
ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ